

NAJBOLJŠI ČASOPIS =NAJČA

N n A a J j Č č A a

NAJČA, glasilo Osnovne šole Grm, Novo mesto
Letnik XXI, februar 2009, št. 1,2

IZ VSEBINE: 20 LET NAJČE – str. 2–28, MALA NAJČA – str. 29–58, ZDRAVA ŠOLA, str. 60, ENGLISH PAGES, str. 74, GLASBA – STR. 81, MODA, str. 83, ZABAVNE STRANI, str. 88

Dragi najčani!

Januar 1989 – rodi se prva številka Najče ... Najprej le na nekaj straneh, a z leti odrašča in se debeli. Najbrž je težko verjeti, da je Najča že prerasla najstniška leta in postala prava mlada dama. In mlada bo ostala toliko časa, dokler jo bodo ustvarjali mladi ...

Najča, ki je tokrat prišla do vas, je torej prav posebna Najča. Je jubilejna Najča, saj praznuje 20 let, kar je za šolski časopis že prav častitljiva doba! Seveda je tak pomemben jubilej treba proslaviti s posebno izdajo Najčo ... Ja, namen je bil res dober, a zelo težko ga je bilo tudi uresničiti. Zame verjetno najtežje do sedaj. Že med počitnicami sem razmišljala, kako naj bi zgledala ta Najča. Vedela sem, da bodo rdeča nit predvsem spomini – učencev, učiteljev, urednikov in tudi staršev – na teh 20 let. Nisem pa vedela, da bom ob tem naletela na kup težav, ki jih do sedaj pri urednikovanju nisem poznala ali pa vsaj ne v taki meri. Že na začetku leta sem trčila ob prvo oviro – pomanjkanje učencev, novinarjev. Spominjam se svojih začetkov in polne učilnice šolskih novinarjev. To so bili pravi novinarji, zagnani, radovedni, polni idej, pripravljeni na delo kadarkoli, tudi po pouku, nekateri soprihajalivšolocelozvečer. Enostavno so dihali z našo Najčo

in živeli zanjo. Seveda sem tudi njih morala priganjati, da so prispevke napisali pravočasno, a brez tega pač ne gre. Če danes srečam koga od svojih nekdanjih novinarjev in beseda nanese na Najčo, se vsi najbolj spominjajo tega, kako smo se na krožku še vsi zaspali prebujali ob sedmih zjutraj in kako sem jih skorajda lovila po hodnikih, ker so zamujali s

3
1 **2** **HURA,**
1 **2** **3**

Sari 79

prispevki, oni pa so takoj, ko so me zagledali, smuknili ali v učilnico ali na stranišče, ker jim je že zmanjkalo izgovorov, zakaj prispevkov še niso oddali. A ko smo Najčo držali v rokah, je bilo vse to pozabljeno. Drug od drugega smo se učili – jaz sem jim skušala dati nekaj novinarskega znanja, oni pa so me vedno znova presenečali s svojimi idejami. Včasih so bile resda nenavadne, celo neizvedljive za šolski časopis, a važno je bilo, da jim idej nikoli ni zmanjkalo. Danes so stvari precej drugačne in to je tisto, kar me skrbi. Ko sem letos stopi-

la v razred, da bi imeli novinarski krožek, sem namreč kar nekajkrat naletela na prazno učilnico. Šele ko sem sama šla k lanskim novinarjem in jih povabila h krožku, se jih je nekaj odzvalo. O novih novinarjih pa ni bilo ne duha ne sluha. In tako se nas je v najboljšem primeru pri krožku zbralo sedem, kar je za tako obsežen časopis, kot je Najča, mnogo premalo. Vem, da je dela za šolo veliko, da se je treba učiti, sodelovati na raznih projektih, tekmovaljih, občolskih dejavnostih.

Preobremenjenost – vseh nas, tako učencev, učiteljev, staršev. To razumem, a zdi se mi, da problem ni samo ta. Manjka tista zagnanost, iskričnost, ki sem jo pri novinarjih poznala v prejšnjih letih. Nihče ni več pripravljen narediti ničesar, če za to ne dobi ničesar. Ko včasih koga prosim, naj kaj napiše, dobim odgovor: »Kaj bom pa imel od tega?« A ni že to, da je prispevek objavljen v Najči, dovolj velika nagrada in spodbuda? Če ne verjamete mojim besedam, preberite pismo Nejca Gazvode, nekdanjega urednika Najče, zdaj pa kljub rosnim letom že priznanega in nagrajenega pisatelja. Tule navajam le dva odlomka njegovega prispevka za tokratno Najčo:

Najča je belina s črnimi packami, ki so črke, ilustracije, fotografije. Je vaše neprecenljivo, čudovito igrišče, tako kot je bilo moje. V njem lahko začnete prve korake. Najprej je bel list, nato pustite črne sledi. /.../ Če ne boste cenili malih igrišč, kot je Najča, svojih ne boste nikoli znali zgraditi. Pri tem vam ne bo pomagal nihče. Ptica sede na ramena le tistim, ki si upajo dolgo časa sedeti na mrazu.

Naj vas še dolgo zebe. Če vam bo pretoplo, bodo vaša stopala puščala sledi le v pepelu.

K sodelovanju sem tokrat povabila tudi vse bivše urednike Najče (tako učence kot učitelje), pa tudi starše učencev od 6. do 9. razreda. Urednike sem poprosila, naj napišejo nekaj o svojih spominih na leta urednikovanja, od staršev pa smo želeli dobiti predvsem mnenje o Najči, pa tudi predloge, ki bi nam pomagali pri nadaljnjem delu. Kljub neštetim prošnjam je bil odziv slab ... Oglasili so se le trije starši in sedem nekdanjih urednikov.

Kljub vsem težavam nam je uspelo sestaviti tudi to, jubilejno Najčo. A težko bo delati naprej oziroma delati dobro, če se kaj ne bo spremenilo ... Torej, dragi učenci, Najča je VAŠ časopis, zato je prav, da ga tudi ustvarjate vi. Prav je, da v njej zaživijo vaše ideje, ne moje, vaše želje in vaši prispevki. Če torej želite postati del naše novinarske ekipe, se nam pridružite ob sredah šesto šolsko uro. Če takrat ne morete, me poiščite in povejte, da bi radi sodelovali pri Najči – delo bomo zagotovo našli!

Pri Najči potrebujemo različne učence – zagotovo take, ki dobro pišejo, pa tudi take, ki jim morda beseda ne teče tako gladko, imajo pa glavo, polno idej, pa take, ki si upajo koga kaj vprašati ... In prepričana sem, da je na naši šoli ogromno takih učencev!

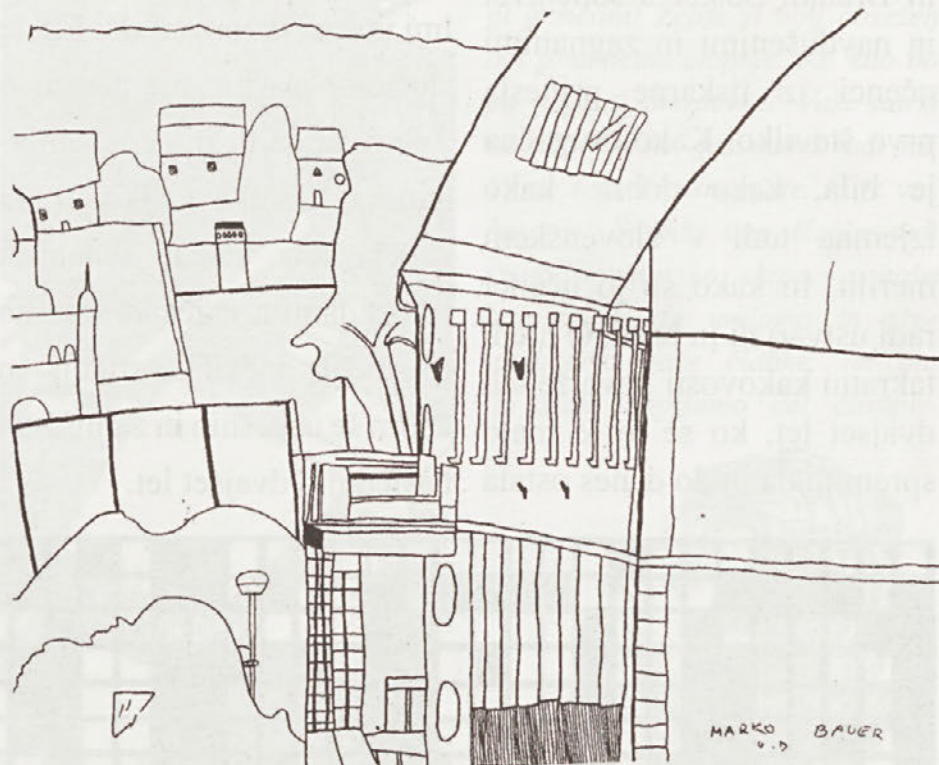
Jerica Eržek

O izbiranju imena časopisa

Prosili smo vas za pomoč pri izbiranju imena za našega novorojenca. Pričakovali smo več duhovitih predlogov, kot smo jih prejeli. Avtorja izbranega imena ne moremo nagraditi, ker je NAJČA kolektivno delo. Objavljamo pa tri zanimivejše predloge:

- Mulci (Maja Predovič, 7. a)
  - Grmsko gobezdalo (Igor Šinkovec, 7. a)
  - Stopinje (Tadej Krese, 6. a)
- Predlagatelji bodo, kakor smo obljubili, prejeli za nagrado knjigo Mladi novinar avtorice Mance Košir.

M. Š.

RAVNATELJIČIN KOTIČEK

Najča praznuje 20 let. Še se spomnim, kako smo glasilo Mladi ob Krki, ki je bilo do tedaj šolsko glasilo, »pokopali«, in sta Marjana Štern in Branko Šuster s sodelavci in navdušenimi in zagnanimi učenci iz tiskarne prinesla prvo številko. Kako drugačna je bila, kako dobra, kako izjemna tudi v slovenskem merilu. In kako so jo učenci radi ustvarjali in brali. O njeni takratni kakovosti pove že teh dvajset let, ko se je le malo spreminjala in do danes ostala

skoraj nespremenjena: zanimiva, sveža, aktualna, prijetna za oko, radi jo berete tako učenci kot naši upokojeni učitelji.

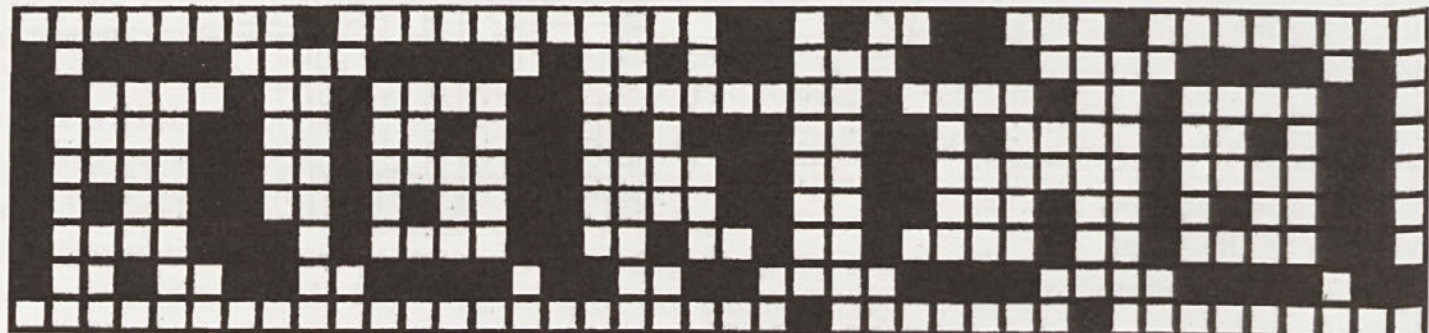
Danes nastaja Najča v drugačnih pogojih kot pred dvema desetletjema. Ponudba izvenšolskih dejavnosti je neprimerno večja kot včasih in nadarjeni učenci imate ogromno možnosti za svoje udejstvovanje. Nešteto je tekmovalj, ki prinesejo točke, medalje, priznanja. Pri Najči vsega tega ni. A tudi na sodelovanje v Najči boste nekoč ponosni – zapisana in objavljena beseda ali oblikovana stran ostanejo in nekoč boste ponosno pokazali, kaj ste zapisali, naredili, ko ste bili najčani. Letos je prednostna naloga naše šole poglobljeno in sistematično delo z nadarjenimi učenci in ustvarjalci Najče ste ravno to – nadarjeni učenci. Želim si, da bi imela spomladanska številka veliko novih sodelavcev. Vsem sedanjim in nekdanjim najčanom pa ob rojstnem dnevu čestitam in želim še uspešnih in zanimivih naslednjih dvajset let.

Kritika anket

ali zakaj so nekateri predlogi neizvedljivi

Pred časom ste vsi starejši grmčani pri slovenščini dobili nalogo, da napišete kritiko Najče. Novinarji Najče vaše pripombe vzamemo resno in smo skrbno pregledali vsako kritiko. Napisali ste kar nekaj zanimivih predlogov, o katerih bomo razmislili, veliko vaših želja pa je žal nemogoče izvesti. Tu vam bom razjasnila, zakaj je tako.

NAJČA

Torej, prvič ... Naj še stotič razjasnimo, za kakšen časopis sploh gre. Najča je šolski časopis. To ni Bravo, Smrklja ali Cool. To ni tematski časopis. Če hočete brati o RBD ali o kakšnem vašem osebnem interesu, si kupite revijo, ki se temu posveča. Mi se ne. Seveda je nekaj malega namenjenega tudi svetu zabave in naključnim temam, a večinoma v Najči pišemo o dogodkih na šoli in grmčanih, ker so to pač teme, primerne za šolski časopis. Upam, da je bilo to zdaj dovolj jasno in se lahko bolj posvetim vašim kritikam. Veliko vas je napisalo, da ima Najča previsoko ceno in da bi morala biti cenejša. Najča izide dvakrat letno, je debelejša in iz kvalitetnejšega papirja kot časopisi v prosti prodaji, stane pa 2 €. Mnogi od vas pogosto kupujete revije s trači, ki so le za kratek čas aktualne in stanejo preko tri evre. Potem pa se vam zdi preveč dati 2 evra dvakrat letno za časopis, ki bo za vedno ostal spomin na vaša osnovnošolska leta? Kaj dosti cenejša sploh ne bi mogla biti, saj že tako plačate samo resnične stroške, ki pridejo s tiskanjem. Novinarji nismo plačani, učitelji, ki Najčo vodijo in oblikujejo, so tu le zaradi lastne dobre volje, od tega

pa nimajo dodatnega profita. Zanimivo je, da si želite nižje cene, obenem pa bi radi tudi barvni tisk. Hja, »malo denarja, malo muzike«. Če bi želeli imeti barven časopis, bi se cena gotovo podvojila, če ne celo potrojila. Od vas je odvisno, koliko ste pripravljeni plačati, vaši starši pa verjetno ne bi bili ravno navdušeni nad nenadno inflacijo na Grmu. Moti vas tudi preveč prispevkov razredne stopnje. Dragi grmčani! Želite si bolj obsežen del predmetne stopnje. Ja, kdo bo pa napisal prispevke? Vaši starši ne, učitelji ne, jaz sama tudi ne. Vi ste tisti, ki ustvarjate, to je vaš časopis! Seveda ima Najča tudi svojo novinarsko ekipo, a naša naloga je, da urejamo in pregledujemo vaše članke, ne pa, da sami napišemo cel časopis.

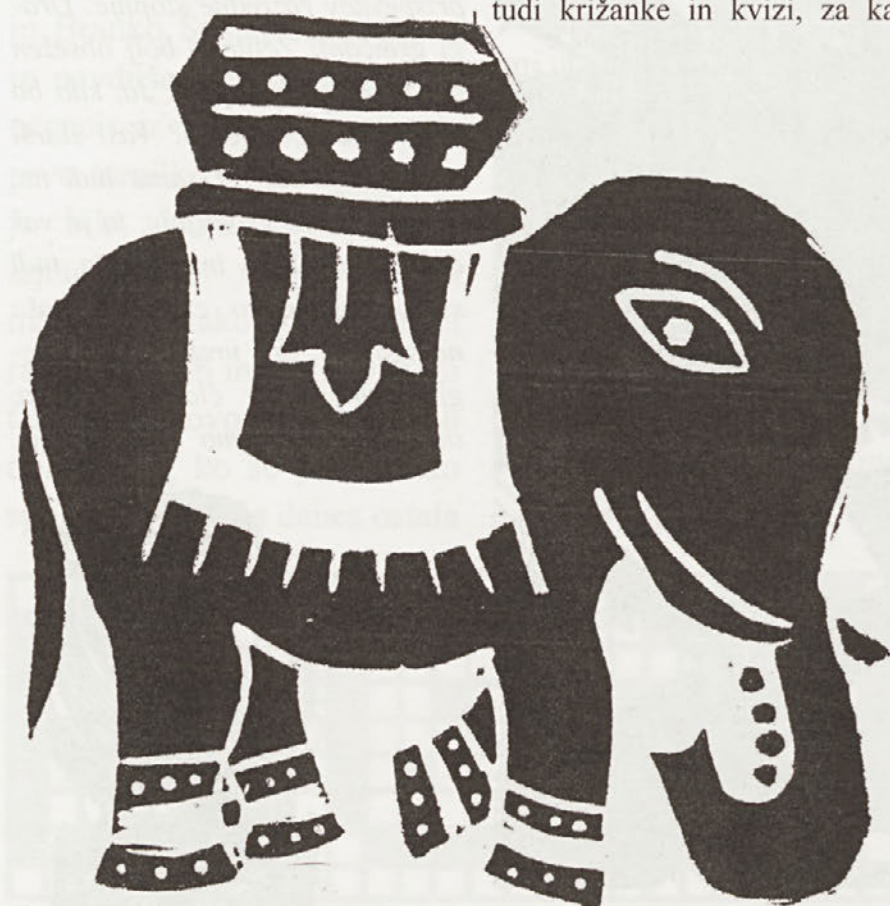

Objavimo praktično vsak vaš prispevek, pa vendar vas mlajši v številu krepko premagajo. Enako velja za vaša hrepenenja po boljših šalah oziroma vicih. Pa nam pošljite kdaj kakšnega dobrega, da vidimo, kakšni so vam všeč. Nič se ne bo samo naredilo. Najča je že tako ali tako ogrožena vrsta. Novinarjev je vsako leto manj in nihče več ne bi pisal, brali bi pa vsi. Mogoče bi se morali malo zamisliti.

Taja Moro, 9. b

Tule pa objavljamo še nekaj vaših mnenj ... Nekateri ste se pod mnenja podpisali, drugi ne, nekatera mnenja pa sva tudi pokomentirali. Morava pa priznati, da sva se tudi midve včasih držali za glavo, ko sva brali ta mnenja. Učitelji slovenščine se nama kar smilijo, ko vidiva, kaj vse morajo prebrati.

In priznava, da se lahko upravičeno jezijo! Pazite vendar na jezik, dragi najčani!

Vesel sem, da na naši šoli že dolgo izhaja otroško šolsko glasilo. Zdi se mi, da je iz leta v leto boljše, obsežnejše, bolj pestro. Rad vse preberem. Všeč pa so mi tudi križanke in kvizi, za katere

predlagam, da bi bili nagradni. Nagrade pa so lahko izdelki, ki jih izdelujejo učenci pri pouku ali krožkih. Zelo uživam tudi pri branju izjav učencev oziroma odgovorov na kakšna zanimiva vprašanja. Še najbolj so smešne izjave učencev od 1. do 4. razreda. Zanimiva se mi zdi tudi GOS, ki si izmišlja zabavne dogodke na šoli. Pri Najči bi samo še dodal več slik izdelkov učencev, kot tudi slike učencev samih. Po mojem mnenju bi v Najči lahko objavljali tudi male oglase učencev, kot na primer za mlade muce, kučke, rabljeno kolo, sanke, smučarske čelade ... Na koncu lahko sklenem, da je Najča na dobri poti, da postane šolski mesečnik, malo tanjši, a nadvse zanimiv.

Matevž Drenovec, 9. a

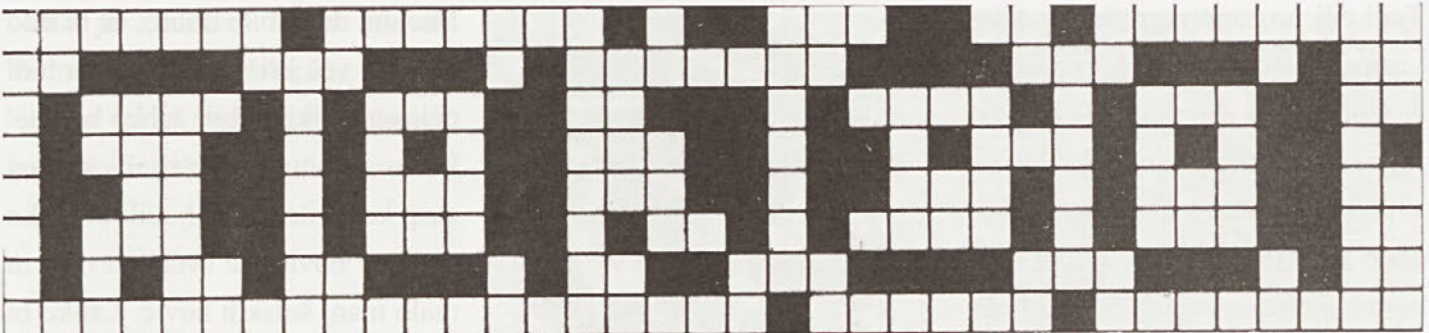

Pri Najči mi je všeč, da je v njej opisano tudi delo razredne stopnje, saj smo tako seznanjeni, kako oni preživljajo čas. Ne bi se pritoževala, če bi bilo več angleških strani, saj so le-te zelo zanimive. Zanimivo bi bilo tudi, da učitelje anketirajo o kakšni stvari (glasbi ...).

Drugače pa menim, da naši novinarji opravljajo dobro delo in je Najča zelo zanimiva.

Kaja Stopar, 9. d

Zelo rada berem Najčo. V družini kupujemo Najčo, nato pa z babico rešiva zabavne strani. Vendar pa jih je premalo, da ne bi vse rešili v eni uri. Kar nam ostane, doma preberemo. Upam, da bo imela vsaj še 20 let ali pa več.

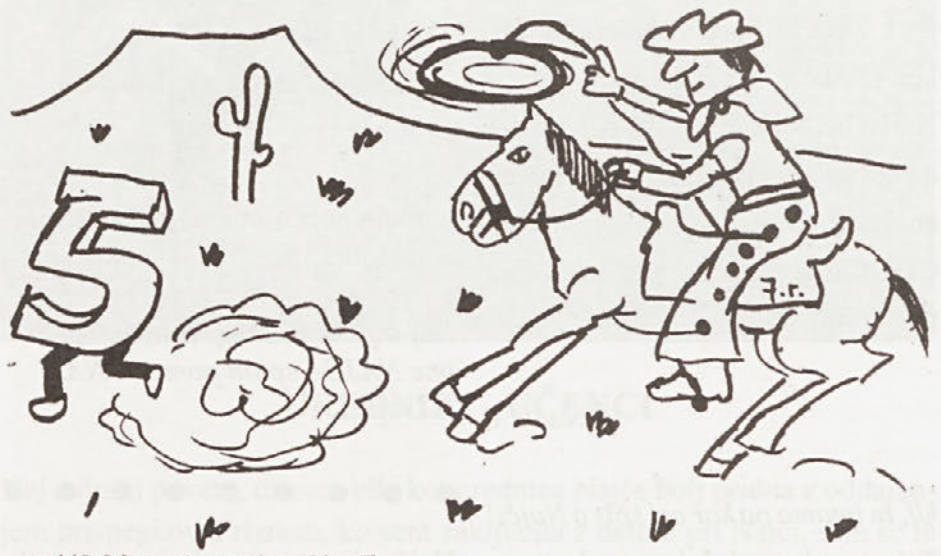
Manja Može, 6. b

.....

Najča mi ni preveč všeč, ker je v njej zelo malo dobrih stvari.

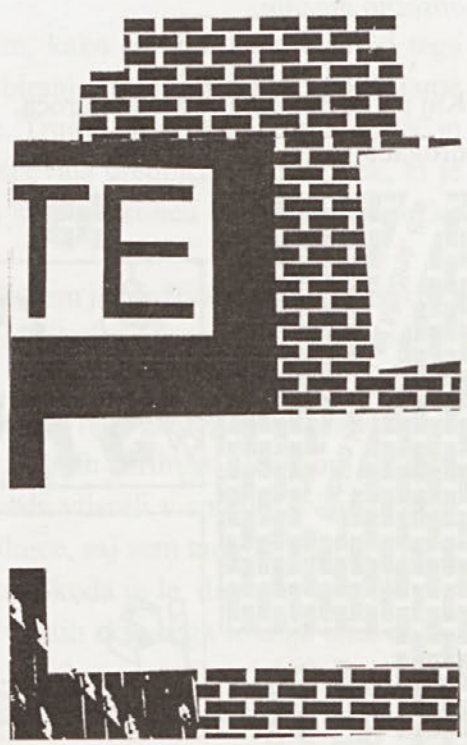
.....

Najčo ocenjujem kot dobro glasilo. Rad bi pripomnil, da Najča deluje nekoliko staromodno zaradi izbora tem. Prav tako primanjkuje smešnih vsebin, šal, tračev ... Rad bi pohvalil križanko ter različne kvize. Upam, da bomo v prihodnje pridobili barvno Najčo. Prav tako bi rad pohvalil mentorico za dobro ureditev Najče.

ANDREJ STEKLASA 7. a

Vsak človek je poln pričakovanj. A prvi razred osnovne šole je najlepši razred v tvojem življenju. Spoznaš polno prijateljev in prijateljic, ki te imajo radi. Tudi predobre učiteljice, ki te naučijo brati, pisati in mnogo drugih stvari. A najlepše v šoli je, da ima vsaka šola svoj časopis, v katerem se na kratko predstavi in opiše, kako se učenci in učitelji trudijo čim več naučiti. Tak časopis imamo tudi na osnovni šoli Grm. Pripravimo ga učenci in učitelji naše šole. Trudimo se, da bi bil časopis vsakemu, ki ga bi prijel v roke, všeč in bi ga z veseljem prebral. Naš časopis ima tudi zasluženo ime Najča. Večina učencev na šoli Najčo kupi in tudi naša družina zelo rada prebira Najčo. Jaz jo najraje berem in jo tudi uvrščam med moje najljubše časopise.

Tudi oči po napornem delu v roke vzame Najčo namesto brezzveznih časopisov. Pri mami pa je to skoraj enako, le da mami bere Najčo z razmišljanjem, oči pa kar tako, malo za nasmejat. Tudi babica rada bere Najčo, ker pravi, da ima rada časopise, ki jih naredijo otroci. Sestra Ema pa še ne zna dobro brati, ker je stara šele štiri leta, zato ji Najčo berem kar jaz. Ampak upam, da jo bo začela brati takoj, ko bo znala. Za našo družino je Najča COOL časopis in komaj čakam na nov izvod.

je malo hecno ime. Drugače pa je zelo dobra.

Naj ti povem, dragi bralec, kaj ime NAJČA sploh pomeni: NAJ Časopis.

Eva, 6. c

Uf, tu imamo pa kar cel spis o Najči! Tole je eden od dokazov, da so se nekateri res potrudili in napisali obsežno mnenje.

Kaj pa vem? Moja sestra jo naroča, drugače pa je še kar v redu. Najča

Najča je zelo zanimiva ter zelo poučna. Všeč mi je to, ker v njej izveš veliko o šoli ter o drugem. Mogoče bi bilo lahko malo več opisa znanih skupin ter mode. Drugače je v redu ... Lahko bi bile tudi zgodbe od učencev. Najča je cool!

Mislím, da bi bilo dobro, če bi bilo v Najči več križank in šal, pa tudi nekatere slike bi bile lahko barvne. Lahko bi tudi objavljali kakšen strip kot prilogo. Vključili bi lahko različne novice iz sveta slavnih in malo manj šolskih novic. Lahko bi poleg šal objavljali tudi zabavne rime, ki bi jih sestavljali učenci. Lahko bi objavljali opise kakšnih računalniških programov, novih računalniških iger, objavili, kdaj izidejo nove plošče kakšnih znanih pevcev ...

Kaj mislite, da je namen šolskega časopisa? Da v njem izvemo, kaj se dogaja na šoli!! Kam bi pa prišli, če bi začeli pisati o vsem drugem, o naši šoli pa ne? Za pomanjkanje člankov učencev pa nismo krivi mi, novinarji. Mi rade volje objavimo vaša dela, zgodbe, pesmi ipd., vendar če nimamo ničesar, pač nimamo česa objaviti.

Sabina Kosič in Lea Možina, 8.a

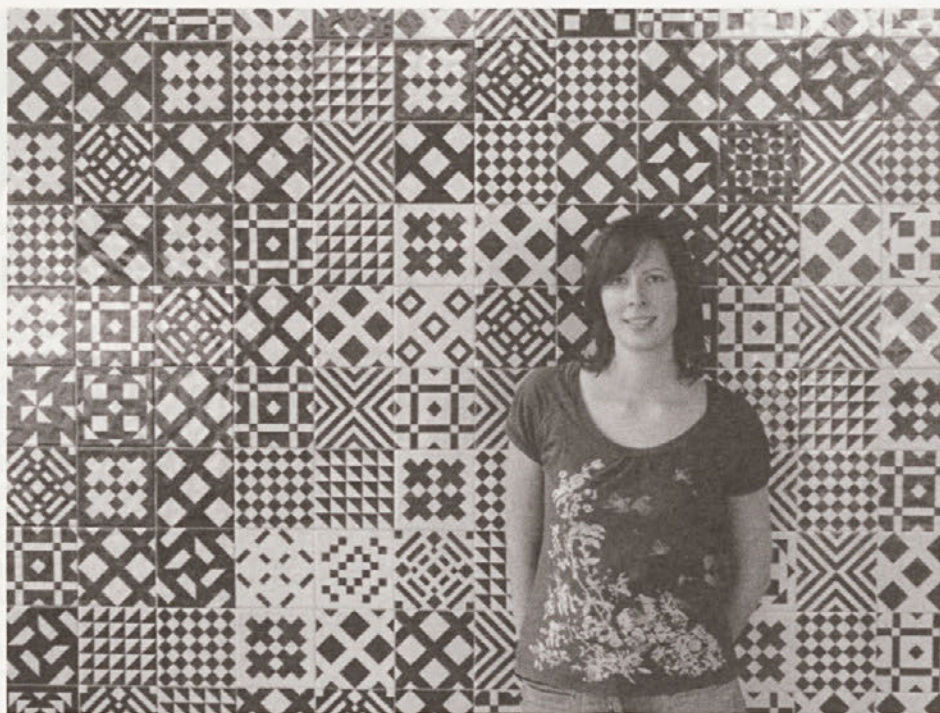
Najča je zanimivo šolsko glasilo. Vedno ga rada prebiram. Zadnja leta pa mi ni več tako zanimiva, kot je bila nekoč. Vendar ne vem, zakaj.

Všeč mi je, da lahko Najčo sestavljajo katerikoli učenci, da je veliko anket, zanimivih slik in zanimivih vsebin. Slabo pa se mi zdi, ker je notri veliko vicev.

Mogoče jih je vseeno premalo.

Prispevke sva za vas prebrali in zbrali: Taja in Manca

UREDNIKI - UČENCI

Naj najprej povem, da sem bila kot urednica Najče bolj pridna z oddajanjem prispevkov. Priznam, ko sem zaključila z delom pri Najči, sem se le še redko spravila k računalniku, da bi kaj napisala, tako zase kot tudi za objavo. Vedno samo tisto, kar je bilo nujno. Najbrž vam prav zato pišem v zadnjem hipu.

Če malo pomislim, se hitro spomnim, kako je bilo, čeprav je od tega že kar nekaj let. Jutranji sestanki, zbiranje in urejanje idej, priganjanje novinarjev, naj že spišemo prispevke. Trudili smo se narediti čim več in kar najbolje. Največ pa je vedno prispevala urednica Jerica Eržek, ki je spretno usmerjala vse moči v to, da smo na koncu dobili v roke težko pričakovani časopis.

Nemalokrat se spomnim na trenutke, ki sem jih doživela na Grmu. Seveda so ostali v spominu samo tisti prijetni. Bilo je mnogo zabavnih pripetljajev v razredu, akcij

zbiranja papirja, šolskih predstav in vsakovrstnega dogajanja. Tako dobro smo sodelovali z našim razrednikom zadnjih štirih let, Dušanom Plutom. In že sami prostori šole so se mi seveda vtisnili v spomin. Najmočnejši je vtis – meni najljubše – likovne učilnice, saj sem tam dobila prve ideje o tem, kaj bom počela, ko bom velika. Škoda je le, da sedaj le redko vidim svoje sošolce, s katerimi sem se v letih skupnega šolanja tako dobro razumela.

Danes vem, da bi mi bilo lažje spisati tale prispevek, če bi dragocene novinarske izkušnje, ki mi jih je dalo delo pri Najči, bolj razvijala. Zato vam, dragi bralci, želim, da bi znali čim bolje izkoristiti vse, kar vam je ponujeno na Grmu. Vem, da imate veliko priložnosti, da naredite nekaj dobrega, uporabnega, lepega ... in vse to je dober začetek za takrat, ko bo čas, da se poslovite od osnovne šole Grm in greste naprej.

Alja Fir

»Enkrat ni nobenkrat,« sem zapisala v svojem drugem uvodniku Najče pred dvajsetimi leti.

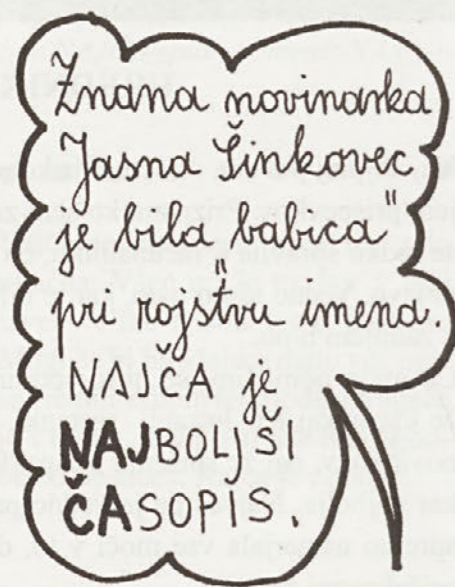
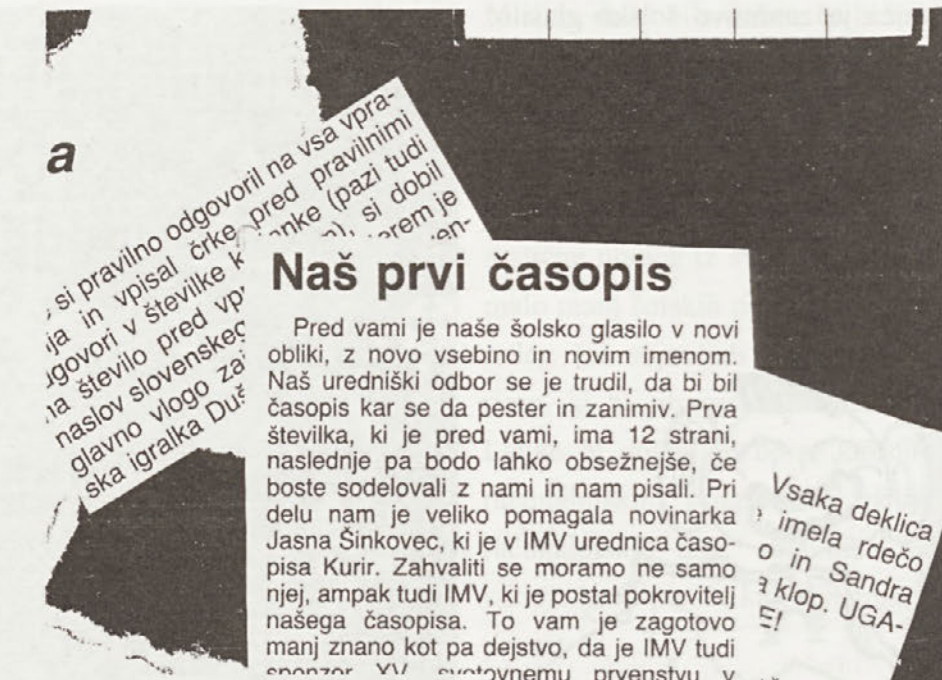
»Enkrat« se je zgodil nekaj mesecev prej leta 1989.

Če je bil tiskan časopis takrat velik korak napredka, kljub temu da so tisk odkrili že davno prej, so tiskani mediji danes na zgodnjem začetku zatona, saj jih počasi izpodriva internet. Najča je bila pred dvajsetimi leti posebnica med šolskimi glasili, ker je bila tiskana. Zakaj ne bi bila posebna tudi sedaj in bi izhajala tudi v internetni verziji, me je spreletelo, ko sem v svojem arhivu iskala stare, že rahlo porumenele izvode. Beseda tudi je napisana namenoma, ker je listanje zaradi iskanja inspiracije pri pisanju besed, ki jih sedaj tiskane berete, po starih izvodih Najče prav posebno doživetje, ki ga brskanje po internetu ne more zamenjati.

Januarja 1989 sem se v uvodniku prve Najče spraševala, če »Nam je uspelo?«, danes, januarja 2009, je odgovor povsem jasen. Uspelo nam je, vsem urednikom, novinarjem, likovnim in grafičnim oblikovalcem, fotografom, mentorjem in vsem drugim, ki so ustvarjali Najče.

»Enkrat ni nobenkrat« naj velja tudi še naslednjih 20 let, v kakršnem koli mediju že.

Jasna Simčič

Tanja Gorenc, 7. a...
...kakšna žoga!

Pozdravljeni!

Ne morem verjeti, da je minilo že 20 let od izida prve številke Najče, dvajset let, odkar sem bila učenka višjih razredov OŠ Grm! Na ta leta me vežejo zelo lepi spomini. Najče seveda nisem pozabila! Ponavadi se spomnim takrat, ko mi jo mami prinese domov. Moja mami je namreč učiteljica na vaši šoli in vedno poskrbi, da dobim izvod Najče. Moram priznati, da je 20 let že zelo dolga doba, tako da se ne spomnim vseh podrobnosti. Zagotovo pa vem, da je imela največ zaslug pri nastajanju Najče »tovarišica« slovenskega pouka, ga. Štern. Pod njenim vodstvom se nas je zbralo kar veliko, ki smo

želeli ustvariti nov, prvi časopis OŠ Grm. Seveda nismo veliko vedeli o tem, kako se naredi časopis. Vedeli smo, da znamo pisati, da smo se pripravljene učiti in naučiti ustvariti časopis. Vedeli smo, da nam bo uspelo ustvariti NAJ - Časopis. Pri začetnem ustvarjanju so nam veliko pomagali strokovni nasveti novinarjev.

Spomnim se, kako smo prišli do imena. Bilo je veliko predlogov. Izmed vseh smo se odločili za **NAJ Časopis**. Naslednja stopnja je bila razdelitev nalog. Vsak je povedal, kaj bi rad delal oz. katero področje mu je zanimivo. Pri tem ni bilo težav, ker smo se lepo dogovorili, kaj bo kdo pisal. Bili smo pridni, zagnani in delali smo skupaj, timsko. »Tovarišica« Šternova nas je usmerjala, če smo kdaj zašli s poti in nam dajala nasvete, seveda pa tudi lektorirala naša besedila.

Moje novinarsko delo se je pri NAJČI končalo. Danes opravljam drugačno delo, vendar še vedno rada pišem. Ponavadi sem boljši pisec kot govornik. Po izobrazbi sem univerzitetna diplomirana ekonomistka in delam v podjetju Skupina Viator & Vektor, d.d. Trenutno sem doma na porodniškem dopustu, ker sem rodila hčerko. Imamo Ano (4 leta) in Ivo (4 mesece).

Vsem novinarjem Najče želim veliko veselja pri ustvarjanju časopisa. Časopis mi je všeč in kar tako naprej!!

P.S. Aha, še nekaj sem pozabila! Prosila bi, da se ob izidu naslednjih številčk Najče spomnite tudi name in mi kakšen izvod pošljete. Rada bi še vedno spremljala vaše članke. Hvala lepa!

Tina Fink

Pred nekaj tedni sem prejela e-mail od strica, s katerim se že res dolgo nisva slišala - vse odkar sem zapustila Slovenijo in odpotovala v Francijo. V tem pismu me je stric obvestil, da tajništvo OŠ Grm išče moj naslov, da bi mi poslali izvod NAJČE, katere urednica sem bila 13 let nazaj. Ni kaj, čas beži.

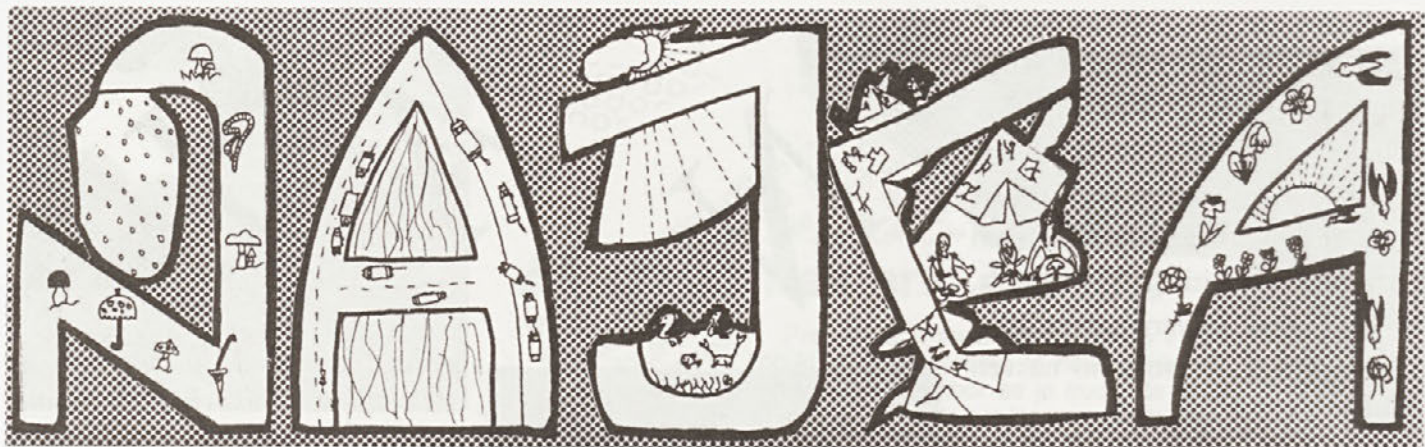
Presenečenje je bilo res enkratno, se posebej zato, ker sedaj že 12 let živim 2000 kilometrov proč od Novega mesta, in sicer v Parizu v Franciji. Se mi še sanjalo ni, da bi se v OŠ Grm po toliko letih spomnili name.

Takoj po branju pisma sem se odločila, da tajništvu sporočim moj naslov ... In v tistem trenutku me je od veselja in nostalgije zmrazilo po celem telesu. Zaprla sem oči in že me je moja bujna domišljija dobesedno odvrгла 13 let v preteklost ... In že me je učilnica na koncu hodnika vsrkala kot razpoka v letalskem trupu ... In ponovno sem se videla guliti grmske osnovnošolske klopi. To je bilo prečudovito obdobje, najlepša najstniška leta, leta vrhuncev in padcev, prvih ljubezni in razočaranj, bedarij in prvih obveznosti ... Vsi gredo skozi, tako nas življenje izuči ...

Eno leto po vpisu v gimnazijo, in sicer leta 1997, sem zapustila Slovenijo in se preselila v Francijo, kjer sem se ponovno vpisala v gimnazijo, se naučila francosko, opravila maturo in nadaljevala študij prava na univerzi v Poitiersu. Diplomirala sem iz evropskega in mednarodnega prava, specializirala pa iz davčnega prava. Med študentskimi leti sem na faksu v Poitiersu spoznala kar veliko Slovencev, ki so prišli na izmenjave v Francijo v kadru programa ERASMUS.

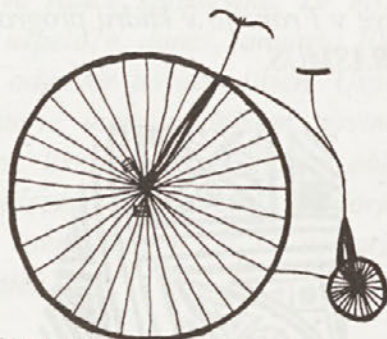
Nekaj časa sem delala kot pravnica na Euro Info Center (danes Centre d'Information européenne), ki je neposredno povezan z Evropsko komisijo. Zdaj pa že tretje leto delam v središču Pariza kot pravnica v podjetju, ki za več francoskih in tujih podjetij na davčne urade oddaja prošnje za vračilo davka na dodano vrednost (DDV). Tako sem pogosto v stiku tudi z davčnim uradom v Ljubljani.

Slovenijo pogrešam in mogoče nekoč pridem nazaj, kdo ve ...

Rada bi se vam zahvalila za možnost, da vsaj še enkrat pišem za našo Najčo. Upam, da bo preživela se mnogo let ...

Bivša urednica Najče

Mojca DELANGLEZ-GROBOVŠEK

PETER FORŠEK, 4. d.

Baje je tako

Sem. Si. Je.
Smo. Ste. So.
Oni. One.
Mi.
Jaz. Jaz.
Življenje je
mamica, sestra,
smeh, jok, znanost,
je solata, jabolčni zavitek,
kriki bolečine, veselja,
čokolada, sateliti,
očala, parket,
(prehitevam)
potuhnjeni »najboljši« prija
teniske, Tom Cruise, Vanj,
atletika, pohajkovanje, zar
cigareti, pomlad,
ljubezen – izgubljena ali
Življenje daje, sprejema,
pa zavrača, odklanja,

Lepa beseda

Kaj je to lepa beseda?
Mogoče so gore, mogoče morje,
mogoče je mama ali zemlja.
Lepa beseda je HVALA,
ki jo spoštujejo vsi pošteni ljudje
in tudi tisti, ki ne govorje.

Mateja Hočevar,

vse to je z
JAZ. ŽIVLJENJE. ŽIV
OBSTAJAM.
Ljudje. The People. Les gens. Die Leute.

Nina Štampoha

(FERDO KOZAK, kod in ka

Dragi Najčani!

Rad bi vam povedal nekaj o mojem igrišču.

Trenutno po njem pada sneg in temna ptica včasih preleti pokrajino, ki se lahko razteza tako daleč, kot jaz hočem. Včasih hodim po tem snegu. Sledi, ki jih puščam, so lahko tako velike, da z vsakim dvigom noge zakrijem blede sonce, ki se mukoma prebija skozi mre-nasto zimsko nebo. Včasih se jaz skrivam pred snežinkami in odtise briše že najmanjši izdih vroče sape v nesramno mrzlo deželo. Temna ptica včasih pristane in tako nisem sam. Govori ne, ker je nisem naučil. Morda jo nekoč bom.

Dokler lahko letim kot ona, ne potrebujem sogovornika. Pogled mi hiti prek tega, kar bi lahko bilo karkoli, kadarkoli. Jaz sem edini, ki ve. Ne, lažem – še ne vem. Nikoli ne bom vedel. Večno bom polnil to igrišče s tem, kar si želim povedati. S tem, kar me dela to, kar sem. Črna ptica je poleg mene in pogleda me, v njenih očeh je želja po tem, da bi spregovorila. Dovolim ji. Imam prijatelja v pokrajini, ki me ovija v svojo belino. Črna ptica čaka, da bom s peresi njenih kril posul vse, kar je belo. Iz peres bo zraslo to, kar pripovedujem. Na meni bo, da bom skrbel za to, kar zasejem.

Najča je belina s črnimi packami, ki so črke, ilustracije, fotografije. Je vašeneprecenljivo, čudovito igrišče, tako kot je bilo moje. V njem lahko začnete prve korake. Najprej je bel list, nato pustite črne sledi. Peresa padajo, nato se pokaže ptica. Ptica je tisti spremljevalec, ki ga dobi le nekdo, ki ustvarja. Je leglo peres, ki so ideje. Ima pa kljun. In kljuva. Tako te prisili, da iščeš vedno nova peresa, ki da jih posadiš v belino. Kljuvanje pa seveda boli.

In peresa se raztresejo v vetru in loviti jih je potrebno skozi mraz, ki te opominja, da si v tem lovljenju sam. Rešitev je preprosta. Ptici odrežete kljun in gledate, kako pada. Med padanjem se vžge. Ko ptica pade na pokrajino, ptica zagori in pokrajina zagori z njo. Ostane vam njiva pepela, ki jo kmalu zapustite, ker nič ne raste. Ker samo duši. Ostanete brez svojega igrišča.

Dobrodošli v povprečju, dobrodošli med požigalci. Takih je ogromno. Če ne boste cenili malih igrišč, kot je Najča, svojih ne boste nikoli znali zgraditi. Pri tem vam ne bo pomagal nihče. Ptica sede na ramena le tistim, ki si upajo dolgo časa sedeti na mrazu.

Naj vas še dolgo zebe. Če vam bo pretoplo, bodo vaša stopala puščala sledi le v pepelu.

Vaš

Nejc Gazvoda

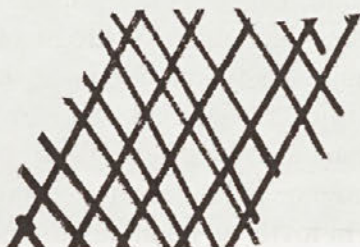
Osnovna šola Grm v Novemu mestu, Slovenija ... Pravna fakulteta v Utrechtu, Nizozemska. 8 let je minilo, odkar je bilo objavljeno moje prvo besedilo v Najči. Ko se ob pisanju teh besed spominjam osnovne šole, prvič pomislim, kako je bilo mojih 22 let na tem svetu pestrih in polnih.

.....

Nejc Gazvoda, 5. b

Po čudni nesreči v laboratoriju se je moj sinček pomanjšal za meter in pol. Bogata nagrada za najditelja. Priporočeno je imeti mikroskop in lupo.

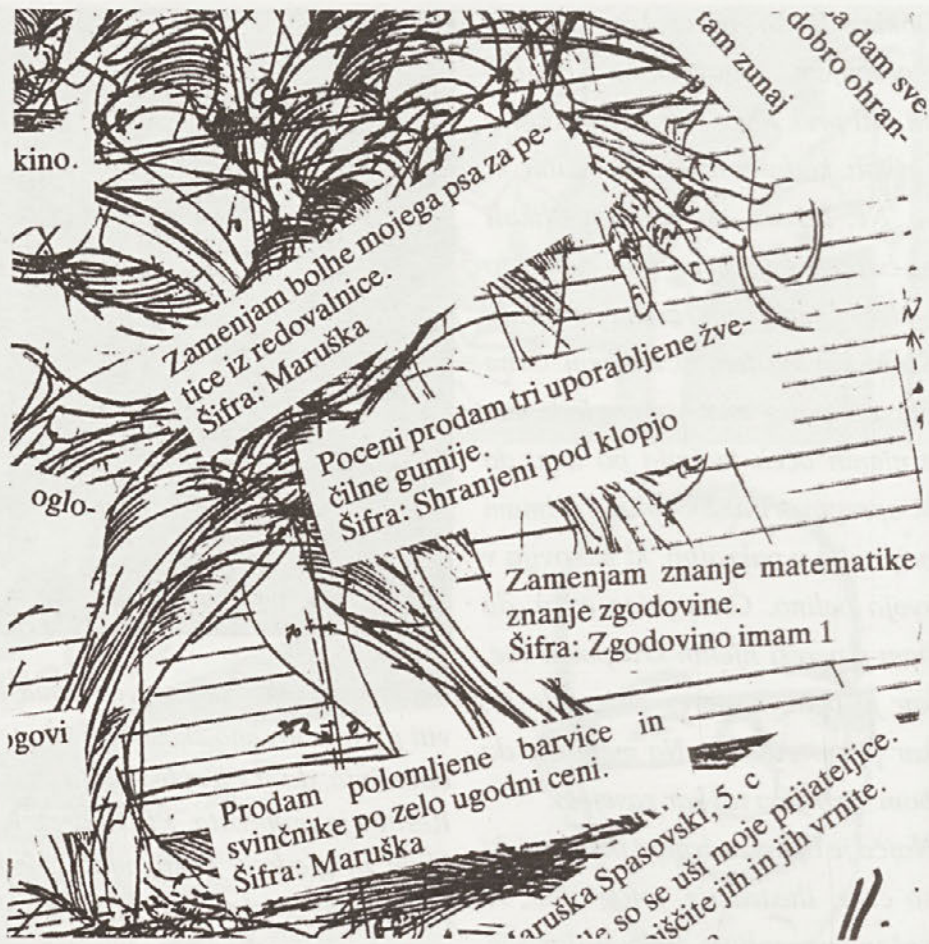
Šifra: Svet je velik

Vsako leto nekaj novega, zanimivejšega in težjega. Ali se ta rast, to odraščanje sploh kdaj konča!? Tega ne vem. Se mi pa približno sanja, kje se začne.

Za Najčo sem prvič slišal, ko sem bil še v enem izmed nižjih razredov na šoli. Najmlajšim je bil namenjen posebni del, ki se je imenoval Mala Najča. Če me spomin ne vara, nisem nikoli napisal ničesar za Malo Najčo. Takrat so to pisale le najbolj pridne sošolke. Sploh pa, mene so takrat bolj zanimali računalniki, ne pa šolski časopis. Res pa je, da sem že v vrtcu kot knjižni molj začel požirati knjige. Za moje navdušenje nad branjem knjig imata zasluge predvsem moja mamica, ki me je pri tem spodbujala, in moja teta, ki mi je takrat znala izbrati zanimive knjige. Stvari so se zasukale v drugo smer v petemu razredu, ko sem, še sam ne vem zakaj, začel obiskovati dodatni pouk slovenskega jezika. No, pravzaprav sem ga bolj kot ne nameraval obiskovati. Na prve tri ure sem namreč zamudil, ker sem nanj enostavno pozabil. Učiteljica, gospa Marjana Štern, je bila seveda zgrožena. Zdi se mi, da se ji kaj takega pred mano še ni zgodilo. V opravičilo sem napisal enega najboljših spisov v življenju. Opravičilo je bilo sprejeto, jaz pa nisem nikoli več zamudil. Vsako leto sem za Najčo delal več: pisal sem novice, reportaže, intervjuje, fotografiral vse živo in neživo, oblikoval besedila in strani, na koncu pa sem jo še prodajal za tistih nekaj, še skoraj pozabljenih, tolarjev. Zakaj? Verjetno takrat še sam nisem vedel, zakaj sem svoj čas namenjal šolskemu časopisu. Danes vem, kaj je bilo tisto, kar me je vleklo naprej. V bistvu sta me vlekla naprej dva dejavnika, ki me verjetno še danes vlečeta naprej pri študiju, delu in pri aktivnostih v prostem času.

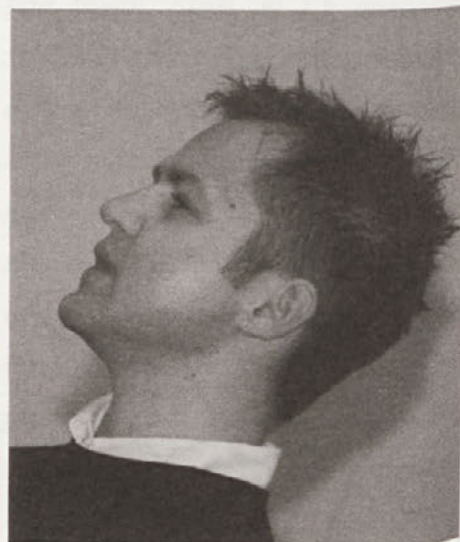
Prvi dejavnik so ljudje. Žal je ta list premajhen, da bi omenil vse, ki se jih iz časov mojega urednikovanja spominjam, omenim lahko le tiste, s katerimi sem preživel največ časa.

To so bili gotovo moji sotrpini, sošolke in sošolci, ki so tudi namenjali svoj prosti čas šolskemu časopisu. Morda je bilo še bolj zanimivo, kot napisati nekaj svojega, prebrati, kaj so napisali drugi. Vsi pa smo bili zbrani v krogu okoli tedanje odgovorne urednice, naše učiteljice slovenščine, Jerce Eržek, ki nas je vedno energično in s pozitivno naravnostjo spodbujala in lovila na hodniku, ko nismo

upoštevali dogovorjenih rokov za oddajo prispevkov. Vedno je bila konstruktivno kritična. Po pregledu prispevkov ni nikoli govorila samo o tistih delih, ki niso bili dobri, ampak tudi o tistih, s katerimi je bila zadovoljna. Zato smo vedno z veseljem skušali besedila popraviti in izboljšati.

Ko smo bili vsi zadovoljni, smo se preselili v računalniško učilnico k učiteljici Alenki Spasovski.

Danes imam priložnost, da ji dam priznanje za vso potrpežljivost, ki jo je takrat pokazala. V računalniški učilnici namreč nismo preživeli le nekaj ur, ampak cele dneve in še kakšen večer. Vsa besedila je bilo potrebno oblikovati in natisniti, seveda pa je bilo obvezno tudi brskanje po svetovnem spletu in poslušanje glasne glasbe. To ni bilo resno šolsko delo, za nas je bil to čas, ko smo se zabavali. Zadnji del ustvarjanja Najče je potekal pri učitelju likovne vzgoje, Branku Šustru. Čeprav sem imel vedno zelo dober občutek za barvno usklajenost, postavitve elementov na listu papirja in za samo obliko strani, danes še vedno s težavo narišem drevo ali hišo, pujs, pes ali kaj zahtevnejšega pa mi predstavljajo neizmeren intelektualni izziv. Vendar je učitelj Šuster pri vsakem izmed nas znal najti našo, svojstveno kvaliteto. Predvsem pa, znal jo je tudi spodbujati. Vse svoje sošolke, sošolce in učitelje, ki so kakorkoli sodelovali pri ustvarjanju Najče, imam v zelo dobremu spominu. To so ljudje, ki so name pomembno vplivali. Verjetno se še sami ne zavedajo, kako sem požiral vsako besedo, ki so jo izrekli. Od njih sem se marsikaj naučil, neredko se spomnim na njih in na z njimi povezana doživetja.

Drugi dejavnik je kreativnost. Danes je to ena izmed najpomembnejših lastnosti, ki jih lahko premore posameznik. Za vsak del ustvarjanja Najče je bilo potrebno veliko kreativne energije, svežih idej in razmišljanj. Konstruktivna kritika je vedno dobra in koristna. Danes je na svetu ogromno strokovnjakov, ki obvladajo vsak svoje področje. Ni pa veliko takih, ki na svojem

področju ustvarijo tudi kaj novega. In vzrok ne tiči v tem, da omenjeni ljudje ne bi bili dovolj inteligentni in sposobni, ampak preprosto v tem, da ne razmišljajo kreativno. Sam sem se pri Najči naučil, da vedno nekje obstaja še neka neodkrita ideja, da je možno vsako stvar izboljšati in da se za mejo znanega vedno skriva nekaj novega. Naučil sem se kreativnega razmišljanja.

Trenutno sem v obdobju, ko končujem redni študij prava. Na vsako situacijo znam gledati kritično, pri vsaki temi lahko dodam nekaj svojega, napisati znam dobro besedilo, dobro in konstruktivno sodelujem s sošolci in sodelavci. Ne trdim, da sem te sposobnosti pridobil zgolj zaradi Najče, gotovo pa je, da mi jih je pomagala razviti.

Dragi pisci in bralci Najče! Nikakor nočem biti pridigarski, vendar vam želim ponuditi nasvet. Nekaj let po koncu osnovne šole se marsičesa, česar ste se učili pri pouku, ne boste več natančno spomnili, spomnili pa se boste večino tistega, kar ste počeli ob pouku. Znanje, ki ga dobite pri pouku, je zelo pomembno. Izkušnje, ki jih pridobite pri športnih aktivnostih, Najči, šolskih prireditvah, potovanjih in izletih, pa niso nič manj pomembne. Počnite čim več, preizkusite čim več, sedaj imate možnost. Zavedajte se, da imate okoli sebe, med sošolci in učitelji, veliko izjemnih ljudi. Opazujte jih, sodelujte z njimi, povzemite vse, kar je na njih dobrega, in izogibajte se vsega, kar počnejo narobe. Predvsem pa uživajte. Življenje je prekratko, da v njem ne bi.

Nejc Novak

No, večkrat sem si že rekla, da bom prišla pogledat na Grm, ampak me pot tja do sedaj še ni zanesla. Upam, da se kmalu oglasim na obisku in preverim delo novinarjev! Lepo se imejte ☺!

Eva Fir

Hej, dragi najčani in najčanke!

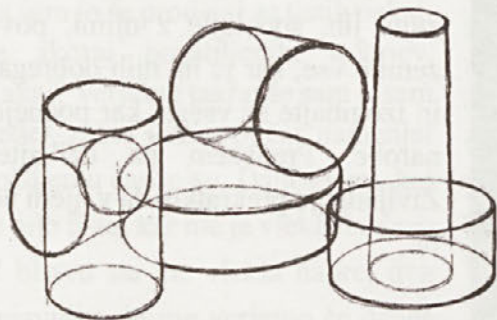
Ni minilo veliko časa, odkar sem sama v petek ob sedmih prihajala na novinarski krožek. Vedno sem se pritoževala nad zgodnjo jutranjo uro, ampak občutek, ko sem čez pol leta v roke dobila sveže natisnjeno Najčo, je bil fenomenalen. Nemalo truda je bilo vložnega v vsako, tudi še tako kratko novico.

Ja, na novinarskem krožku smo imeli tudi pomanjkanje fantov, vendar pa nam nekaterim še danes ni jasno, ali je bila kriva zgodnja jutranja ura ali pa same punce. Vendar pa v tistih časih nismo mislili toliko na fante kot na dobre ocene. Sedaj se je zamenjalo že kar nekaj fantov, ampak Najča ostaja!

Seveda vsakič preseneti s čim novim in čedalje večjo obsežnostjo.

V mojih časih smo z Najčo podirali rekorde v številu strani. Sedaj pa nas novejši novinarji že krepko prekašajo. Seveda smo se za veliko število strani morali pošteno namučiti. Z učiteljico sva vse do zadnjega po hodnikih lovili novinarje, da so oddajali svoje prispevke. Tako tudi tega pišem zadnji hip ☺.

Na gimnaziji je vse drugače ... Šolski časopis si ogleda le malokdo, ker Stezice niso tako popularne, kot je bila Najča, saj so v njih le literarni prispevki dijakov. Tudi način dela se je spremenil, saj postajamo odrasli in moramo večkrat bolj poprijeti za stvari. Vsaj kar se tiče učenja, ki pa marsikomu ni po godu ... Sicer pa šolske ure niso nič bolj zanimive, kot so bile v osnovni šoli. Edino, kar je bolj zanimivo, je to, da se večkrat udeležimo kakšnih prireditev in imamo projektni teden. Cel teden brez pouka, hkrati pa ti ni dolgčas, saj delaš tisto, kar te zanima in veseli.

POZNATE
NAJČO ?

Da. Gospa NAJČA
Tutić iz Tutina
v Srbiji je letos
stara 109 let.
Ima 10 otrok,
50 vnukov in
150 pravnukov.

NAJČA !?

Glovar SSKJ te
besede ne pozna,
torej je mi.
Ah, vi otroci!

VSI NAJČINI UREDNIKI (učenci) 1989–2009

leto izdaje	glavni urednik	odgovorni urednik
Januar 1989	Tina Fink	Jasna Simčič
April 1989	Tina Fink	Jasna Simčič
Junij 1989	Tina Fink	Jasna Simčič
December 1989	Jasna Simčič	Katja Krasko
Marec 1990	Jasna Simčič	Katja Krasko
Junij 1990	Jasna Simčič	Katja Krasko
Januar 1991	Tamara Gogič	Tina Popadič
April 1991	Tamara Gogič	Marjana Štern
December 1991	Učenke in učenci ...	Marjana Štern
December 1992	Matevž Harlender	Marjana Štern
Maj 1992	Učenke in učenci	Marjana Štern
Maj 1993	Matevž Harlender	Marjana Štern
Januar 1994	Matevž Harlender	Marjana Štern
Januar 1995	Matevž Harlender	Marjana Štern
April 1995	Projekt Izlet na Modri planet	Marjana Štern
Januar 1996	Mojca Grobovšek	Marjana Štern
Februar 1996	Tematska št. 6. b	Marjana Štern
Maj 1996	Mojca Grobovšek	Marjana Štern
Januar 1997	Naima Oblak O.	Marjana Štern
Maj 1997	Naima Oblak O.	Marjana Štern
Januar 1998	Učenke in učenci	Marjana Štern
Maj 1998	Anita Tintor	Marjana Štern
Januar 2000	Nejc Gazvoda	Jerica Eržek
Junij 2000	Nejc Gazvoda	Jerica Eržek
Maj 2001	Nejc Novak	Jerica Eržek
Januar 2002	Alja Fir	Jerica Eržek
Junij 2002	Alja Fir	Jerica Eržek
Januar 2003	Rada Molek	Jerica Eržek
Maj 2003	Rada Molek	Jerica Eržek
Januar 2004	Rada Molek	Jerica Eržek
Junij 2004	Rada Molek	Jerica Eržek
Januar 2005	Eva Fir	Jerica Eržek
Junij 2005	Eva Fir	Jerica Eržek
Januar 2006	Eva Fir	Jerica Eržek
Maj 2006	Eva Fir	Mojca Kadivnik
Januar 2007	Taja Moro	Danilo Badovinac, Nina Kranjec
Junij 2007	Taja Moro	Danilo Badovinac, Nina Kranjec
Februar 2008	Novinarji 6., 7., 8., 9. r.	Jerica Eržek
Junij 2008	Taja Moro	Jerica Eržek
Januar 2009	Taja Moro, Manca Bukovac	Jerica Eržek

NAJČA?! A piše kaj o meni. Ne. Potem me poznam.

NAJČA TO JE TISTI ŠOLSKI ČASOPIS ZA 2€. A VEŠ TI, KAJ LAHKO JAZ V MCDONALDŠU POJEM ZA TA DENAR!

NAJČA! Imate smilne oblikovalce. Vredno pozabijo na barve.

NAJČO sem že jedel. Sendvič s šunko in z marmelado. No, ja!

NEKDANJI UČITELJI, UREDNIKI NAJČE, O NAJČI

Za Najčo so v 20-ih letih skrbeli naslednji uredniki – učitelji:

- Marjana Štern (1989–1998)
- Milvana Bizjan (1998–2000)
- Mojca Kadivnik (2006 – 3., 4. št.)
- Danilo Badovinac in Nina Kranjec (2006–2007)
- Jerica Eržek (2000–2006; 2007–2009)

Za likovno in grafično podobo Najče pa že vseh 20 let skrbi Branko Šuster.

INTERVJU Z GOSPO MARJANO ŠTERN: V največje veselje so mi srečanja s prvimi uredniki ...

Najča je v svojih 20-ih letih izmenjala že kar nekaj urednikov med učitelji. Njena začetnica pa je gospa Marjana Štern, ki ima tudi najdaljšo dobo urednikovanja, zato je z nami delila nekaj svojih spominov na leta, ko je skrbela za NAJ časopis.

Pred Najčo ste bili mentorica glasila Mladi ob Krki. Kako se je zgodil ta prehod iz zgolj zbirke literarnih prispevkov na čisto pravi časopis, Najčo?

Pri vsaki stvari, tudi najlepši in najboljši, pride čas, ko se le-ta izpoje. Začutili smo potrebo po spremembi in našli idejo zanjo ob branju in poslušanju Mance Koširjeve. Seme njenih nasvetov je padlo na zelo plodna tla.

Naredili smo časopis, ki smo mu izbrali ime Najča, kar je okrajšava za najboljši časopis.

Spomini na prva leta urednikovanja so verjetno še zelo živi ...

V največje veselje so mi srečanja s prvimi uredniki, tudi likovniki in fotografi. Ti – danes odrasli možje in žene – me znova in znova presenečajo z obujanjem spominov na zanimive dogodke.

Kako je potekalo delo s šolskimi novinarji?

Delo je potekalo v sproščenem in ustvarjalnem vzdušju. Šolske novinarje so izdatno podpirali njihovi starši, ki so nas prevažali po terenu, kadar smo delali intervjuje, reportaže ipd.

Zagotovo se spomnite kakšnega zanimivega dogodka, morda anekdote iz Vaših »novinarskih« let ...

Po prvo nagrado za Najčo sem šla z dvema čednima novinarkama v Portorož. Na prireditvi, ki se je ob našem prihodu že začela, je Manca Košir ravno govorila o našem časopisu, češ da vse »ven štrli«.

Ko je zagledala nas tri, je hitro dodala: »Mar ni res?«

V Najči je bilo predstavljenih že veliko zanimivih ljudi. Koga in zakaj ste si Vi najbolj zapomnili?

Naj naštejemo le nekaj najbolj nepozabnih pogovorov: z glasbeno družino Novina v Gumberku, z vsestranskim umetnikom Rudijem Stoparjem v Boštanju pri Sevnici, s posebnim Ivanom Krambergerjem pri Prešernovem spomeniku v Ljubljani, s starši Vlada Kreslina v Beltincih, predvsem pa z ilustratorjem Marjanom Mančkom v idilični vasi Selšček.

Mali oglasi

PRODAM – Že rabljene »plonk listke« za nemščino, zgodovino in zemljepis. Vsi so dobro preizkušeni. Ponudbe pod: »UGODNO«

– Sestrino svileno rutico. Pohitite, ni še opazila! Ponudbe pod: DENAR ZA ČIK-GUMI«

KUPIM – Desni šolski copat. Nujno! Ponudbe pod: »NIMAM DVEH LEVIH NOG«

– Takoj kupim papagaja, ki zna poštovanko števil 7, 8, 9. Če je mogoče, čimprej. Ponudbe pod: »TOVARIŠICA SPRAŠUJE«

ZAPOSILITEV DOBI – Nekdo, ki bi mi pisal domače naloge. Ponudbe pod: »LENUH«

– Prišepetovalec za zgodovino in zemljepis. Ponudbe pod: »KLOP JE NIZKA«

Nataša Kuzma, 8. a

Ali sami zase menite, da ste pustili viden pečat pri samem časopisu?

Če me občutek ne vara, sem, vendar v nič večji meri kot likovni mentor Branko Šuster.

Verjetno Najčo še vedno preberete. Lahko primerjate današnjo Najčo s takratno Najčo?

Tako takratna kot sedanja Najča sta odsev svojega časa, držita gledalo razmeram, odnosom in dogodkom ter kažeta, da iz takšnih ustvarjalcev še nekaj bo.

Predstavljajte si, da bi zdaj ponovno postali urednica Najče. Kaj bi ohranili, kaj spremenili, dodali?

Najbrž bi najprej naredila med učenci anketo, s katero bi jih povprašala po željah in potrebah. Potem bi se skupaj odločili za spremembe.

*Čeprav ste že nekaj let upokoje-
ni, ste še vedno zelo aktivni. Kaj
počnete?*

Postopoma sem odložila razne ak-
tivnosti, tako da se sedaj posvečam
le dvema stvarima, za kateri se
čutim najbolj poklicana, to sta
mentorstvo bralnemu krožku in
lektoriranje.

*Za konec Vas prosimo še za nekaj
besed kot popotnico Najči.*

Morda pa po dvajsetih letih spet pri-
haja čas za kaj novega, drugačnega
– na primer spletni časopis. Sicer
pa ste mladi tako polni idej, da se ni
bati, da ne bi našli česa imenitnega.
Korajža velja! Smelo in veselo za-
korakajte v leto 2009.

Branko Šuster o rojstvu Najče in še o čem ...

*Učitelj Branko Šuster je mentor
likovnega oblikovanja šolskega
časopisa. Pri Najči je že od sa-
mega začetka. Ker je dober
časopis tudi dobro oblikovan
časopis, smo ga povabili na
klepet.*

LETNIK: II., JUNIJ 1990, ŠT. 3

LETO 1989 – ROJSTVO NAJČE. KAKO STE POSTA- LI DEL NAJČINE EKIPE?

Takoj po prihodu na OŠ Grm, ne-
davnega leta 1987, me je takrat-
na mentorica, slavistka Marjana
Štern, povabila k sodelovanju.

Šolsko glasilo se je imenovalo Mladi ob Krki, oblikovali so ga na staromodni način v novomeški tiskarni, jaz sem samo izbral nekaj risb in grafik. Že naslednje leto smo pod vplivom profesorice Mance Košir prešli na časopisni način urejanja in oblikovanja. To je zame in za učence predstavljalo velik nov izziv in je za 842 % povečalo obseg dela likovnega urednika.

IN TAKO ŽE 20 LET SKRBITI ZA NAJČINO LIKOVNO PODOBO. KAKO SE JE VAŠE DELO V TEH LETIH SPREME- NILO ?

V obdobju pred računalniki, za boljšo predstavo našim učencev, gre za obdobje malo po izumrtju dinozavrov, smo večino dela opravili v časopisni montaži tiskarne. S slikarjem Jankom Oračem sva iskala najboljše možnosti za zanimivo likovno podobo. Problem so bile fotografije. Bilo jih je malo, še manj je bilo med njimi kakovostnih. Od kar sta se med nami udomačila računalnik in digitalna fotografija, je tehničnih težav veliko manj. Veseli me, da imamo med učenci in med učitelji vedno več poznavalcev dobre fotografije.

NAM LAHKO POJASNITE, KAKO SPLOH POTEKA OBLIKOVANJE NAJČE?

Računalnik kot orodje za oblikovanje je za večino učencev in tudi zame trd oreh. Poleg tega moraš imeti jasno idejo o strani, ki jo oblikuješ. Zato za vsako stran najprej na papirju pripravimo osnutek, načrt, »špigu«.

Najče poznam, a me kupujem. **Nič** me pišete o Donaldu. Kaj najrajši je, piše, njegov veliki poster. Ko bo Donald, bom kupil!

Vse podatkovne in slikovne informacije, ki so predlagane na osnutku, so nato kot datoteke shranjene na USB-ključu, ki ga z osnutki vred oddamo izbranemu tiskarju.

KATERE SO NAJVEČJE TEŽAVE, S KATERIMI SE SPOPADATE PRI OBLIKOVANJU?

V zadnjem obdobju so največje težave z učenci. Nimajo »časa« za oblikovanje svojega časopisa. Pred leti je bilo pri vsaki številki 15, 20 učencev, ki so z veliko voljo pripravljali strani. Zdaj pa ne vem, ali sem jaz že prestar za bolj uspešno sodelovanje z mladimi, ali imamo opravka z razvajeno generacijo, ali pa je pomanjkanje časa za odgovorno in prostovoljno delo eden izmed rezultatov sistema devetletnega šolanja.

Izjava o učencih me velja za prizadene oblikovalke te številke.

PREDSTAVLJAJTE SI, DA BI ZDAJ VI POSTALI UREDNIK NAJČE. KAJ BI OHRANILI, KAJ SPREMENILI, DODALI?

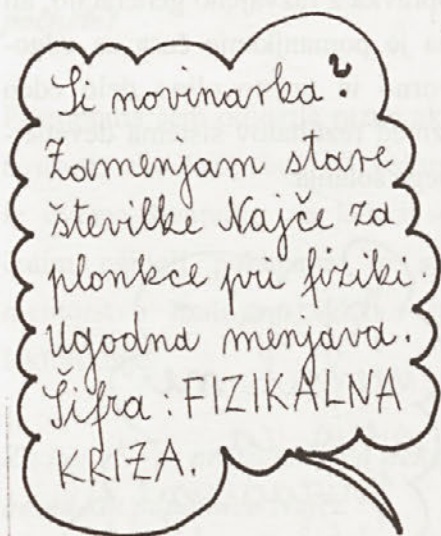
Učenci me večkrat sprašujejo, zakaj ni barvnih strani, in dobijo naslednje odgovore: cena barvne Najče bi bila previsoka, še vedno imamo premalo kakovostnih barvnih likovnih prispevkov, črno-bela

estetika je vedno dobra rešitev za šolski časopis. Kaj bi pri časopisu spremenil? Vsebine in oblike so bile in bodo odsev generacije učencev, ki so na šoli. Najbolj zanimive Najče so tiste, ko so na šoli najbolj zanimivi učenci. Čimbolj moramo z besedo in sliko ujeti utrip življenja v ožji okolici, v šoli, mestu, in čim manj naj bo vsebin, o katerih pišejo v vsakem časopisu. Kot del ustvarjalne ekipe sem malo pristranski, vendar mislim, da je Najča dober šolski časopis. Vsem njenim sodelavcem čestitam za rojstni dan in jim želim vse najboljše.

Mladi novinarji so različno opravljali zadane naloge; nekateri so bili vestni in pridni, druge smo morali opozarjati in prositi za prispevke. Z nasveti nam je veliko pomagal učitelj Branko Šuster, ki je poskrbel za likovno podobo časopisa, ter ostali učitelji in učenci, ki so imeli izkušnje z oblikovanjem Najče. Kot urednik sem spoznal tudi veliko znanih Slovencev, ki so obiskovali Osnovno šolo Grm in so se odzvali na intervju ob obletnici šole. Urednik ima veliko dela in namenja časopisu veliko časa, vendar je njegov trud poplačan, ko vidi novo številko Najče.

Danilo Badovinac

Urednikovanje Najči je bila zame prva izkušnja z oblikovanjem časopisa v prvem letu mojega službovanja. Skupaj s sedanjo sourednico Nino Kranjec sva dobila nalogo oblikovati dve številki grmskega časopisa. Za začetnika je bila to težka in hkrati zanimiva naloga. Zbrali smo skupino novinarjev in izdali prvo številko ob 35-letnici OŠ Grm, druga številka je izšla proti koncu šolskega leta.

Mojca Kadivnik

Spomladi 2006 se mi je ponudila priložnost, da pomagam urediti Najčo. V tistem času sem že imela za seboj nekaj let dela v novinarstvu, a žal bolj malo izkušenj pri delu z mladimi. Učenci, mladi novinarji, so me resnično presenetili, saj si nisem niti predstavljala, da se bodo tako resno lotili dela. Z mentorico so že pred njenim odhodom dorekli teme, jaz pa sem jih morala od njih le še dobiti črno na belem in urediti.

Spominjam se, kako sem večer pred oddajo gradiva vašemu likovniku sedela pred računalnikom, tipkala, popravljala, se večkrat zatipkala, ob tem pa ves čas preverjala elektronski poštni predal, ki je vedno znova piskal: »Novo sporočilo«. Pred dokončnim tiskom je bilo še veliko dela, vendar je vse potekalo po utečenem postopku. Urejanje Najče je bila zame izkušnja, iz katere črpam znanje tudi sedaj, ko poskušam za ta zanimiv poklic navdušiti navihane, zvedave in zgovorne učence, mlade novinarje z osnovne šole Drska.

Sem Mojca Matkovič, mamica Tilna in Špela. Najprej bi vam rada čestitala za okroglo obletnico – 20 let!

To ni kar tako, v to je vložena veliko dela, truda, zanosa, volje in seveda ljubezni. Čestitam še enkrat!

Najčo kupujemo že 7 let, se pravi od Tilnovega vstopa v šolo. Odkar pa je šolarka tudi Špela, imamo dogovor, da revijo enkrat naroči Tilen, drugič pa Špela, tako se izognemo prepirom ... To vam lahko pove, kako dobrodošla je vaša šolska revija pri nas doma. Preberemo jo vsi, midva z možem, Špela in Tilen. Jaz jo preberem celo – zgodnice in pesmice »prvčkov«, pravljice »drugrčkov«, uganke »tretjarčkov«, prve spise »četrtčkov«, dogajanja v petem razredu, prve ljubezni v šestem, začetke pubertete v sedmem, probleme v osmem razredu in predstavitev devetih – zaključne generacije. Ogledam si vse slike, preberem potopise, rešim križanko, preletim filmski in glasbeni kotiček (prav vesela sem bila besedila za Toševo pesem Moja), se ustavim pri anketah in mnenjih učencev ... Seveda sem še posebej ponosna na prispevke mojih dveh nadobudnežev.

Meni je zelo všeč. Če se še tako trudim, ne najdem slabe strani Najče! Želim vam še veliko uspehov, čim več številčk, ogromno dobrih prispevkov, odličnih bodočih novinarjev, predvsem pa vam želim, da bi Najčo še naprej delali s takim veseljem in zanosom, kot do sedaj, in da bi vam nikoli ne zmanjkalo idej in volje! Srečno!

Mojca Matkovič

Marc Chagall

NAŠI UČITELJI O NAJČI

Barbara Baškovič:

Najča, časopis, kot se šika – to je prva misel, ki se mi porodi ob napisani besedi. Vsakokrat nestrpno čakam nov izvod, saj so teme vedno zanimive, učenci pa dobri ustvarjalci oziroma pisci. Všeč mi je, da obstaja časopis, katerega ustvarjalci so otroci. Zanimiv, lep, a hkrati kritičen pogled skozi otroške, mladostniške oči je zanimiv in vsekakor dobrodošel.

Najča je časopis, ki zajema vsa aktualna področja: pesmi, zgodbe, likovno, gledališko ustvarjanje, intervjuje, fotografije, križanke, športne dosežke ...

skratka vse, kar se na šoli dogaja. Sama najraje prebiram pesmi, zgodbe, saj se ob branju vsakokrat spomnim svojih šolskih dni, poleg tega pa so učenci pravi mali pesniki, pisatelji.

Časopis Najča živi s celo šolo. Pri njej radi sodelujejo tako mlajši kot tudi starejši učenci. Ko sem pred leti poučevala v tretjem razredu, so se vsi učenci z vso vnemo lotili ustvarjanja na dano temo. Učenci so bili ob misli, da bodo izdelki objavljeni v Najči, toliko bolj motivirani in ustvarjalni. Objavljeni prispevki so bili pravo veselje za naš razred. Moram pa omeniti še en dogodek ... Ne bom pozabila dne, ko sem bila na porodniškem dopustu. V poštnem nabiralniku me je čakala velika pisemska ovojnica, na kateri je bila oznaka OŠ GRM. Ob pogledu nanjo so se mi porajala mnoga vprašanja. Ko sem odprla ovojnico, mi je srce prav veselo zaigralo – v njej se je nahajala Najča. Vedela sem, da tako niso pozabili name. Časopisu Najča, mentorjem in mladim ustvarjalcem vse čestitke.

Najči želim še veliko dobrih in zanimivih prispevkov in veliko ustvarjalnega duha.

Renata Blatnik:

Najča, najboljši časopis, smo rekli takratni osmošolci, ko smo dobili prvi izvod šolskega glasila. Če pomislim, je dvajseta obletnica Najče povezana tudi z menoj, saj mineva ravno toliko let, odkar sem zapustila osnovnošolske klopi.

Takrat smo bili prepričani, da smo ustvarili najboljši časopis, saj smo v njegovo vsebino vložili veliko truda in dobre volje. Mislim, da ta trditev velja še danes, saj je Najča prejela številne pohvale in nagrade, glede kvalitete pa jo uvrščajo med najboljša šolska glasila. Prav gotovo za tem stoji uigrana ekipa novinarjev in mentorjev, ki zna pritegniti učence z aktualnimi temami, ki predstavljajo vodilno nit vsake številke. Verjamem, da znajo naši učenci kvalitetno preživeti čas na šoli, saj čas z njimi raste. Mimogrede postanejo močnejši, zrelejši in samostojni posamezniki, ki kritično presojujejo svoje delo. Zdi se mi prav, da si tudi ostali vzamemo čas, da v miru preberemo Najčo, ki je rezultat otroških idej in tudi našega dela. Še vedno pa velja spodbuda nas vseh, da lepa beseda, pa če jo znamo še ceniti, vedno lepo mesto najde. Glede na to, da je Najča iz številke v številko obsežnejša, se ni bati, da bi zgubili literarne in likovne upe. Če boste le zaorali v polje vaše ustvarjalnosti, verjamem, da bo med vami na desetine mladih ustvarjalcev, ki bo znalo pustiti domišljiji prosto pot. Dragi učenci, posezite po vseh izzivih, odpirajte nove poti in videli boste, da bomo ostali najboljši.

Ėrika Koncilija:

Najča praznuje 20 let. Daljnega leta 1988, ko sem jaz končala osnovno šolo, se je razvila iz takratnega osnovnošolskega glasila Mladi ob Krki.

Moja osnovnošolska leta je zaznamovalo prej omenjeno glasilo. Spomnim se, kako nestrpno smo takrat učenci pričakovali izid šolskega časopisa, ki je bil natisnjen na pisalni stroj, na veliko manj kvalitetnem papirju ter ročno razmnožen in spet, a nas to ni čisto nič motilo. Pomembna je bila vsebina, saj je bil to izdelek nas učencev, ki smo lahko, tako kot danes vi, pod vodstvom mentorjev pustili domišljiji prosto pot, objavljali intervjuje in poročali o zanimivih dogodkih na šoli.

Zdi se mi, da ni bilo slik in ilustracij ali pa jih je bilo bore malo, prevladovalo je tipkano besedilo, ki smo ga učenci z zanimanjem prebrali po dolgem in počez. Tudi sama sem nekaj let navdušeno objavljala zgodbe in pesmi v glasilu.

O grmski Najči sem slišala hvalospeve, ko sem bila že gimnazijka. Pravijo, da se dober glas sliši v deveto vas, Najča je namreč dobila kar nekaj nagrad za najboljši šolski časopis. Prvič pa sem se z njo srečala, ko sem se vrnila na šolo kot učiteljica. Še danes se spomnim, kako vesela sem bila, ko so mi jo prinesle učenke predmetne stopnje. Všeč mi je bilo, da je bila tako pestra in bogata, prispevki, likovni izdelki in fotografije so bili prepleteni v celoto. Od takrat dalje sem redna bralka Najče, vedno jo preberem od prve črke pa do zadnje pike. Včasih izvem tudi kaj novega, predvsem pa se veselim malih in že nekoliko večjih »pisateljev«, »pesnikov« in novinarjev, ki bodo zrasli, in kdo ve, če ne bom čez leta prepoznala njihovih imen na naslovnica knjig in časopisov. Nekatera imena po desetih letih branja Najče že srečujem na knjižnih policah.

Irena Može:

Ob prihodu na OŠ Grm, daljnega leta 1991, sem v roke prvič dobila šolsko glasilo Najča. Bila sem presenečena nad obsegom in kvaliteto prispevkov. Z leti je Najča rasla, prispevki in oblikovna podoba pa so še kvalitetnejši.

Veselim se vsake številke posebej in jo skrbno preberem od prve do zadnje strani. Posebno všeč so mi prispevki učencev, saj lahko kot učitelj opazuješ, kako v nekaterih mladih literatih raste pisateljska žilica. Koliko idej in raznolikih oblik lahko najdem v časopisu!

Vedno se z učenci veselimo, kadar so objavljeni naši prispevki, čeprav se zavedamo, da vedno to ni mogoče. Morda pogrešam večji izbor likovnih izdelkov, drugače pa se mi zdi dovolj kvaliteten časopis, tako glede obsega kot izbora tem.

Seveda pa nikoli ne prezrem tudi zadnjih strani, kjer izvem veliko novega, vsega tistega, o čemer razmišljajo mladi danes. Zanimive so glasbene lestvice, modne novosti in nasveti, ki jih pišejo mladi mladim. Ob branju teh strani ostajam mlad.

Prav posebno pohvalo pa si zaslužijo tematske številke, ki jih poznajo tudi ljudje iz našega šolskega okoliša. Kolikokrat me kdo povpraša, kdaj izide naslednja številka. Obenem pa ne pozabijo pohvaliti prav vseh, ki Najčo oblikujejo.

Najči in najčanom želim, da bi jim pisateljsko pero gladko teklo, da bi jim ideje vrele na plan in da jim tiskarski škrat ne bi nikoli zagodel.

Irena Strasbergar

Vedno znova nestrpno pričakujem izid nove številke šolskega časopisa. Z velikim zanimanjem si ogledujem že, kako je oblikovana naslovnica in uživam ob vonju po svežem tisku. Vsakič se začudim nad obsegom Najče. Vesela sem,

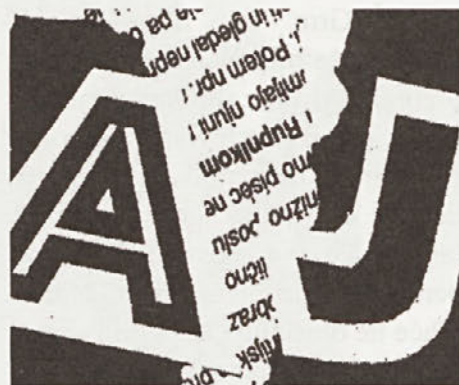
*NIVES

da z učenci sooblikujemo tako kvaliteten časopis. Trudimo se, da bi bili pri oblikovanju prispevkov in likovnih del izvirni in ustvarjalni, saj so nam izbrane teme večinoma blizu. Upamo, da nam to uspeva. Najčo vedno preberem od prvega do zadnjega prispevka. Zanimive so mi tudi vsebine učencev predmetne stopnje, saj tudi tako izvem, kaj novega se pri njih dogaja.

Nataša Obran:

Ja, Najča je vsekakor naš najboljši šolski časopis, saj se vsi na šoli trudimo, da v njej predstavimo veliko zanimivosti in pomembne dogodke, ki pa jih nikoli ne zmanjka. Menim, da je kvaliteten časopis, kajti vsak bralec lahko v njem najde kaj zanimivega.

Najbolj pa se razveselim prispevkov svojih učencev, ker vem, da so v svoje delo vložili ogromno truda in so na to opravičeno ponosni. Ker postaja Najča vedno obširnejša, si za branje vzamem čas, najraje zvečer. Hkrati pa v njej odkrivam vedno nove zanimivosti, nad katerimi se začudim ali se zabavam. Pomembno pa je, da je vsakič drugačna.

Darko Cujnik:

Če primerjam Najčo s tistimi iz prejšnjih letih, je seveda opazna razlika v debelosti časopisa. In vsebuje res veliko zanimivih člankov.

Branka Moškon:

Najča včasih ni bila tako bogata, kot je sedaj. Mislim pa, da je za to krivo to, da se v novinarstvo niso vključevali mlajši učenci z razredne stopnje. Sedaj pa je mnogo bogatejša in obsežnejša. Meni osebno se zdi Najča eden najboljših časopisov.

Karmen Kržan:

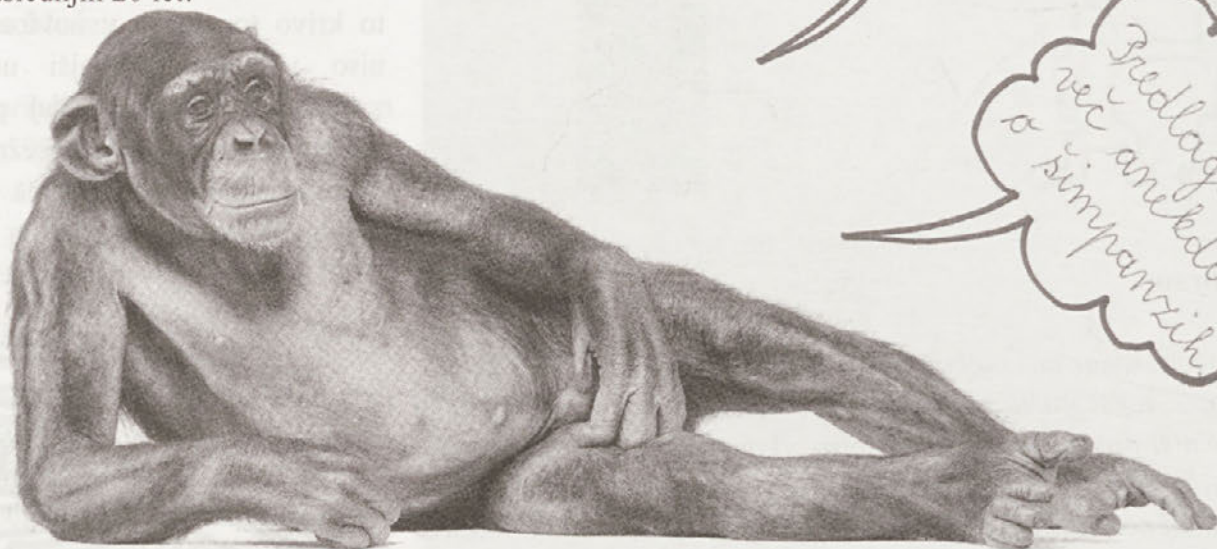
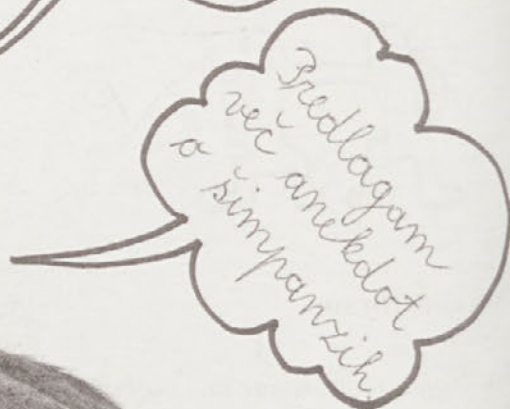
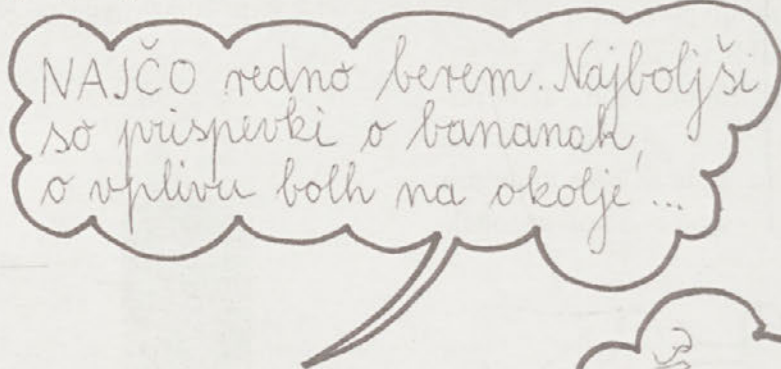
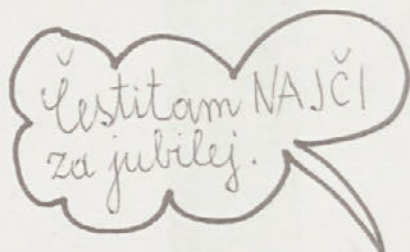
Na OŠ Grm sem zaposlena pet let in ni še bilo Najče, da je ne bi prebrala od prve do zadnje strani. Najča je izobraževalna, vzgojna in vedno aktualna tako za učence, učitelje kot tudi za starše in vse ostale bralce. Naj povem, da Najčo berejo tudi pri meni doma, čeprav nihče ne obiskuje OŠ Grm. In prav to se mi zdi omembe vredno, saj je Najča vsebinsko vedno dovolj bogata, da pritegne s svojo vsebino širok krog bralcev.

Vedno pa je vsako stvar mogoče narediti še pestrejšo in aktualnejšo. Predlagam, da bi v Najči nekoč zaživela rubrika Najča svetuje, kjer bi lahko učenci svetovali svojim vrstnikom pri reševanju težav v odraščanju, pri učenju, odnosu z vrstniki, starši ...

Čestitam ustvarjalcem Najče in še na naslednjih 20 let!

Ada Stegnar:

Pravijo, da se dobrega človek hitro navadi. To potrjuje tudi naša Najča. Kar samoumevno se nam zdi, da ima po sto strani, da v njej izveš vedno kaj novega in zanimivega, da vsak lahko najde nekaj zase ... Vedno je kvalitetna, dinamična, slikovita in aktualna. Pa saj ne more biti drugače, če drži, da je ogledalo šole in njenih ustvarjalcev. Je posledica marljivosti in ustvarjalnosti učencev in učiteljev mentorjev, ki kljub obilici drugega dela in interesov vedno najdejo čas še zanjo, da nas lahko presenetijo dvakrat na leto. Vse premalokrat jih pohvalimo, zato bi Najčin rojstni dan izkoristila predvsem za to, da ustvarjalcem izrečem pohvalo in upanje, da ne bodo izgubili volje do ustvarjanja. Naj zori in se z leti še izboljšuje, jaz pa obljubljam, da jo bom ob njeni štiridesetletnici kot upokojenka brala vsaj s takim zanimanjem, kot jo berem danes.

M a l a N A J Č A

POSTALI SMO ČLANI SKUPNOSTI OŠ GRM

Ali veste, kdo so to? Ne?! To so prvošolci. Učenci 1. c razreda, ki so 3. 10. 2008 postali enakopravni člani v skupnosti učencev OŠ Grm. Zelo smo bili veseli in ponosni, da smo postali »grmčani«.

Učenci 1. c

● ● ● ● ● ● ● ●

Tin je prvošolček. Z mamico se doma pogovarjata o tem, kako je v šoli. Po premisleku Tin reče, da v šoli še ne pišemo, beremo, računamo. Nato mamico vpraša zaskrbljivo: »Ali si me ti, mami, vpisala na pravo šolo?«

Tin Vranješ, 1. a

ANKETA PRVOŠOLCEV

1. Kako se spominjaš prvega šolskega dne?

Tyshea (1. a): Meni je bilo všeč, ko smo se slikali na ploščadi.

Jan (1. b): Spomnim se, kako smo se predstavili drug drugemu.

Ela (1. c): Ko smo prišli, so nas vse učiteljice pozdravile.

Trim (1. b): Spomnim se predstave, ki je bila zelo smešna.

Anže (1. c): Učilnica je bila zelo lepo pripravljena.

2. V čem se šola razlikuje od vrtca?

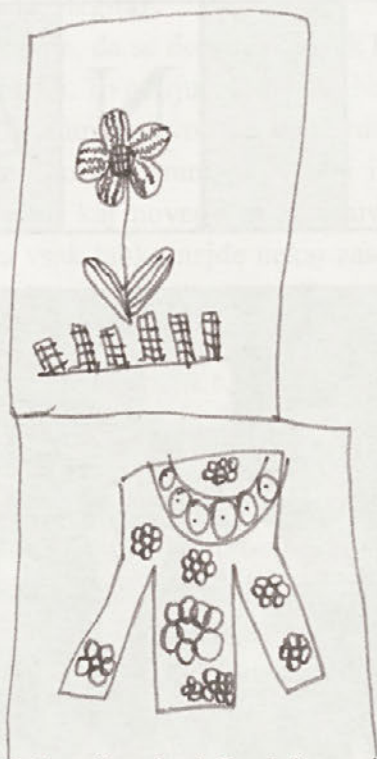
Miša (1. c): Tam smo imeli malico v igralnici, tukaj pa ne.

Fran (1. a): Da v šoli ne spiš na ležalniku.

Vito (1. b): V vrtcu smo igrače nosili samo ob petkih, v šoli pa jih lahko vsak dan.

Lea (1. c): V vrtcu je bil vedno odmor, v šoli pa ne.

Lan (1. b): V igralnici nismo imeli table.

Maša (1. a): Meni je najbolj všeč kuhinja.

Marko (1. b): Da v avli stoji slovenska zastava.

Jasna (1. c): Da imamo zelo dobre učiteljice.

Vito (1. b): Prijazna ravnateljica.

4. Kako si predstavljaš vlogo prvošolca v skupnosti OŠ Grm?

Metka (1. c): Pomembno mi je, da me ni strah in da imamo prijateljski razred.

Žiga (1. b): V šoli je potrebno upoštevati pravila.

Fran (1. a): Da se kulturno obnašamo.

Marko (1. b): Da pomagamo drug drugemu.

5. Ali si že slišal(a), da ima naša šola svoje glasilo? Morda veš, kako se imenuje?

Gal (1. a): Zvočnik.

Jure (1. a): Slušalke.

Lan (1. b): Vem, Najčice! Ne, Najča!

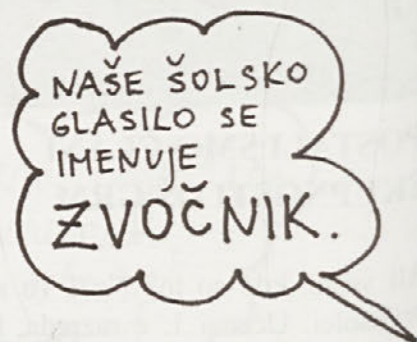
Tomo (1. c): Vem, napisal sem prispevek.

Anketo pripravila: Renata Blatnik
Izvedli novinarki: Zara Gradecki in Ana Lazarevič,
3. b

3. Kaj ti je na naši šoli najbolj všeč?

Maj (1. c): Najbolj se mi dopade matematika.

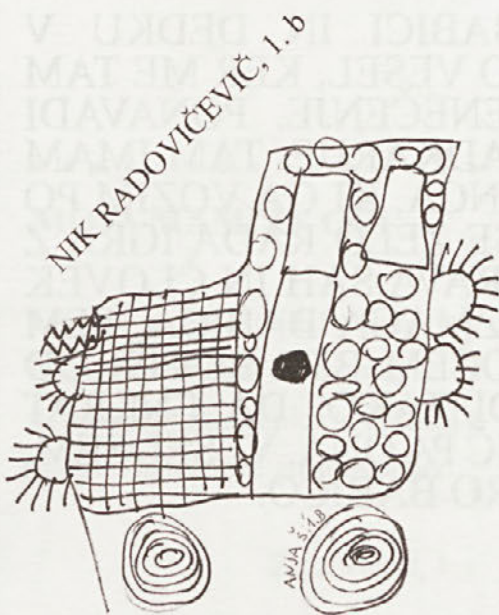

VSAKO LETO KOMAJ ČAKAM, DA POSTAVIMO SMREČICO. S SVOJIM BRATCEM JO LEPO OKRASIVA IN NESTRPNO ČAKAVA NA DARILA. KO SE POD JELKO ZNAJDEJO DARILA, IŠČEVA VSAK SVOJE. VEDNO PA POGLEDAVA, KDO JE DOBIL VEČJE DARILO. ŠE POSEBEJ SEM ZADOVOLJNA TAKRAT, KO DEDEK MRAZ PRINESE VSE TISTO, KAR SEM NAPISALA V PISMU. UPAM, DA BO TUDI LETOS TAKO.

TEJA ŠINKOVEC, 1. b

NOVI AVTO

MIKLAVŽ JE BIL LETOS V NAŠI DRUŽINI ZELO RADODAREN. MENI JE PRINESEL VELIKO ŠKATLO AVTOMOBILČKOV. NAJLJUBŠI MI JE ČRNI AVTO, NA KATEREM JE NASLIKAN OGENJ. SEDAJ SE NAJRAJE IGRAM Z NJIM IN KO MORAM V POSTELJO, GA POLOŽIM V SKRIVALIŠČE ZA AVTOMOBILE.

ŽAN KUPLENK, 1. b

MOJABRINAJE ZELO FIRBČEN PES. ZMERAJ, KO JO SPUSTIM VEN, STEČE K SOSEDOVEMU MURIJU. ČE IMA MURI V POSODI KAJ HRANE, MU JO MOJA BRINA VEDNO VZAME.

TEJA ŠINKOVEC, 1. b

MOJ BRATEC

NEKEGA DNE STA MI MAMI IN OČI PAVEDALA SUPER NOVICO. ROK, DOBIL BOŠ BRATCA! NAJPREJ SPLOH NISEM MOGEL VERJETI. KOMAJ SEM ČAKAL, DABO BRATEC PRIŠEL NA SVET. HITRO JE MINILO DEVET MESECEV IN MAMICA JE NEKEGA PONEDELJKA ODŠLA V PORODNIŠNICO. PO POUKU SEM JO ŠEL OBISKAT, OČI PA JE MOJEMU RAZREDU PRINESEL ČOKOLADICE. MOJI SOŠOLCI IN SOŠOLKE SO MOJEMU BRATCU NARISALI RISBICE. TEGA DOGODKA NE BOM NIKOLI POZABIL.

ROK RUDMAN, 1. b

2. V čem se šola razlikuje od vrtca?

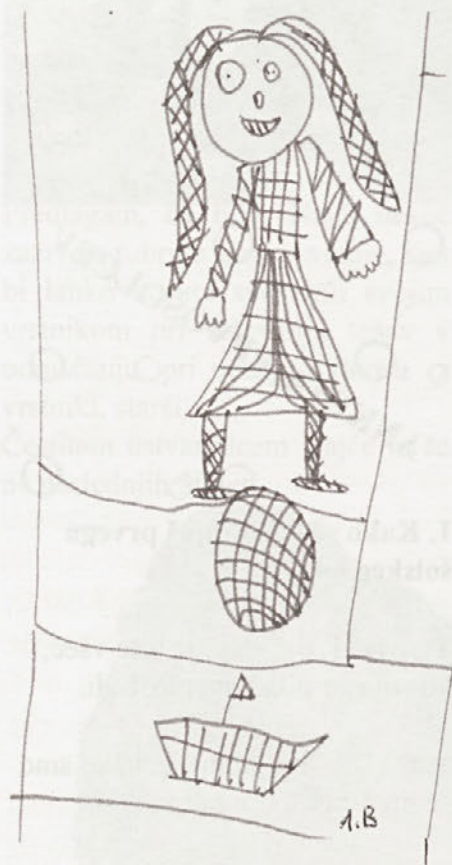
Miša (1. c): Tam smo imeli malico v igralnici, tukaj pa ne.

Fran (1. a): Da v šoli ne spiš na ležalniku.

Vito (1. b): V vrtcu smo igrače nosili samo ob petkih, v šoli pa jih lahko vsak dan.

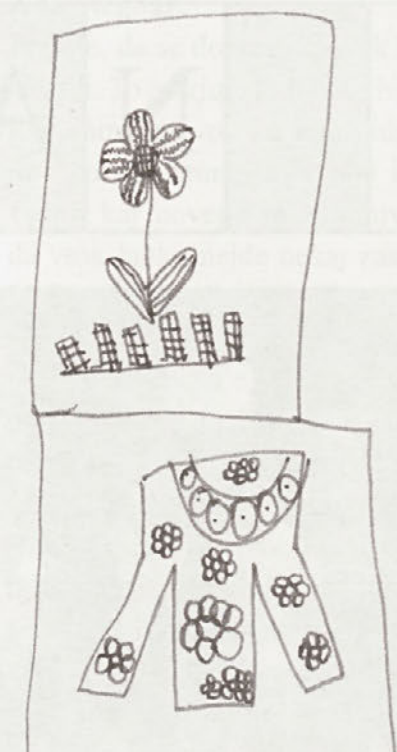
Lea (1. c): V vrtcu je bil vedno odmor, v šoli pa ne.

Lan (1. b): V igralnici nismo imeli table.

3. Kaj ti je na naši šoli najbolj všeč?

Maj (1. c): Najbolj se mi dopade matematika.

Maša (1. a): Meni je najbolj všeč kuhinja.

Marko (1. b): Da v avli stoji slovenska zastava.

Jasna (1. c): Da imamo zelo dobre učiteljice.

Vito (1. b): Prijazna ravnateljica.

4. Kako si predstavljaš vlogo prvošolca v skupnosti OŠ Grm?

Metka (1. c): Pomembno mi je, da me ni strah in da imamo prijateljski razred.

Žiga (1. b): V šoli je potrebno upoštevati pravila.

Fran (1. a): Da se kulturno obnašamo.

Marko (1. b): Da pomagamo drug drugemu.

5. Ali si že slišal(a), da ima naša šola svoje glasilo? Morda veš, kako se imenuje?

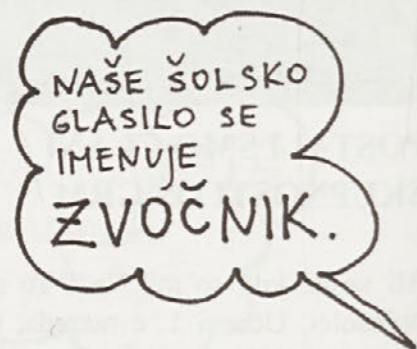
Gal (1. a): Zvočnik.

Jure (1. a): Slušalke.

Lan (1. b): Vem, Najčice! Ne, Najča!

Tomo (1. c): Vem, napisal sem prispevek.

Anketo pripravila: Renata Blatnik
Izvedli novinarki: Zara Gradecki in Ana Lazarevič,
3. b

NOVOLETNA JELKA

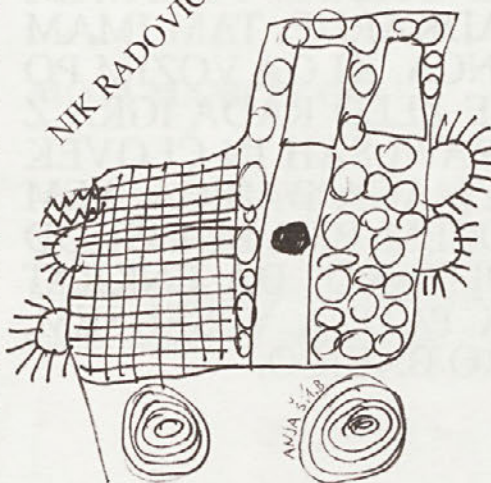
VSAKO LETO KOMAJ ČAKAM, DA POSTAVIMO SMREČICO. S SVOJIM BRATCEM JO LEPO OKRASIVA IN NESTRPNO ČAKAVA NA DARILA. KO SE POD JELKO ZNAJDEJO DARILA, IŠČEVA VSAK SVOJE. VEDNO PA POGLEDAVA, KDO JE DOBIL VEČJE DARILO. ŠE POSEBEJ SEM ZADOVOLJNA TAKRAT, KO DEDEK MRAZ PRINESE VSE TISTO, KAR SEM NAPISALA V PISMU. UPAM, DA BO TUDI LETOS TAKO.

TEJA ŠINKOVEC, 1. b

NOVI AVTO

MIKLAVŽ JE BIL LETOS V NAŠI DRUŽINI ZELO RADODAREN. MENI JE PRINESEL VELIKO ŠKATLO AVTOMOBILČKOV. NAJLJUBŠI MI JE ČRNI AVTO, NA KATEREM JE NASLIKAN OGENJ. SEDAJ SE NAJRAJE IGRAM Z NJIM IN KO MORAM V POSTELJO, GA POLOŽIM V SKRIVALIŠČE ZA AVTOMOBILE.

NIK RADOVIČEVIČ, 1. b

ŽAN KUPLENK, 1. b

MOJA BRINA

MOJA BRINA JE ZELO FIRBČEN PES. ZMERAJ, KO JO SPUSTIM VEN, STEČE K SOSEDOVEMU MURIJU. ČE IMA MURI V POSODI KAJ HRANE, MU JO MOJA BRINA VEDNO VZAME.

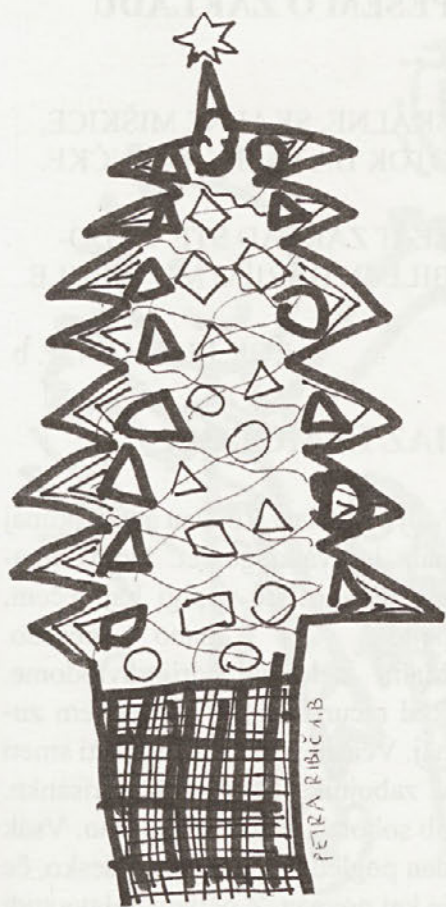
TEJA ŠINKOVEC, 1. b

MOJ BRATEC

NEKEGA DNE STA MI MAMI IN OČI PAVEDALA SUPER NOVIČO. ROK, DOBIL BOŠ BRATCA! NAJPREJ SPLOH NISEM MOGEL VERJETI. KOMAJ SEM ČAKAL, DABO BRATEC PRIŠEL NA SVET. HITRO JE MINILO DEVET MESECEV IN MAMICA JE NEKEGA PONEDELJKA ODŠLA V PORODNIŠNICO. PO POUKU SEM JO ŠEL OBISKAT, OČI PA JE MOJEMU RAZREDU PRINESEL ČOKOLADICE. MOJI SOŠOLCI IN SOŠOLKE SO MOJEMU BRATCU NARISALI RISBICE. TEGA DOGODKA NE BOM NIKOLI POZABIL.

ROK RUDMAN, 1. b

NA DIRKI

OČI MI JE OBLJUBIL, DA BOVA ŠLA NA DIRKO. DOBILA SVA SKORAJ ZADNJI SEDEŽ, ZATO SEM KOMAJ VIDEL NA POLIGON. MOTORJI ŠTIRIKOLESNIKI SO ZELO SKAKALI IN ENEMU SE JE CELO IZKLJUČIL MOTOR. POTEM SO TEKMOVALI KROSOVCI, KI SO PRAV TAKO SKAKALI. S KROSOVCEM JE TEKMOVAL TUDI DEČEK, KI JE BIL STAR KOMAJ DEVET LET. ZELO PONOSEN SEM BIL NA BRATA MOJE SESTRIČNE, KI JE TEKMOVAL NA DIRKI IN BIL DRUGI. KOMAJ ČAKAM, DA ME OČI ODPELJE NA NASLEDNJO DIRKO.

ŽAN KUPLENK, 1. b

IZGUBLJENA MUČA

VSAK DAN PRIDE K NAM
NA TERASO MUČA. NE VEMO
ČIGAVA JE. DALI SMO JI IME
DUČI DUČI. JE BELE IN SVETLO
RJAVE BARVE. DAMO JI HRANO.
ZELO JE ŽE DEBELA.
RADI JO IMAMO.
URBAN MALAVAŠIČ^{A.P.}

PRI STARIH STARŠIH V CERKNICI

KADAR GREM K BABICI IN DEDKU V CERKNICO, SEM ZELO VEŠEL, KER ME TAM VEDNO ČAKA PRESENEČENJE. PONAVIDI SO TO IGRACE IN SLADKARIJE. TAM IMAM TUDI AVTO NA DALJINCA, KI GA VOZIM PO HIŠI. MOJA BABICA SE ZELO RADA IGRA Z MANO. PONAVIDI IGRAVA ŠAH IN ČLOVEK NE JEZI SE. KADAR ZMAGA BABICA, SEM ZELO JEZEN, KER HOČEM BITI BOLJŠI OD NJE. ONA PA NAREDI TAKO, DA ENKRAT ZMAGAM JAZ, DRUGIČ PA ONA. VEŠEL SEM, DA IMAM TAKO DOBRO BABICO.

TIN NOVAK MALI, 1. b

PESEM O ZAKLADU

SKALNE, SKALNE MIŠKICE,
OTOK DA VAM KAMENČKE.

ZLAT ZAKLAD STE VE DO-
BILE IN DARILO MU VRNILE.

ROK RUDMAN, 1. b

JAZ IN MOJ OČI

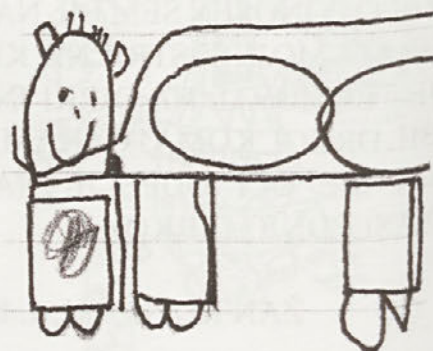
Moj oči dela v Revozu avte. Skupaj rada igrava nogomet. Doma imamo papigo. Če papigi kaj rečem. ponovi za mano besedo. Mami dela v Adrii avtodome. Rad računam in sem z očijem zunaj. Včasih pomagam odnesti smeti v zabojnik. Rad gledam risanke, ob sobotah pa Zmaga Batino. Vsak dan pogledam na oglasno desko, če je kaj novega. Z očijem delava tudi papirnate aviončke. Pomaga mi fotografirati s fotoaparatom.

Tomo Testen, 1. c

JAZ, MOJA MAMI IN OČI

MOJA MAMI KUHA, LIKA, PERE UMAZANO PERILO. JAZ, TIM, SPREHAJAM KUŽIJA PO GOZDU. OČE DELA NA ŽELEZNICI. POPRAVLJA PROGO, DA VLAK LAHKO ODPELJE.

TIM COLARIČ, 1. C

Ime mi je Loti, saj me nekateri že poznate. V moji družini smo mi: jaz, mami Katja in oči Dušan in ribica. Jaz sem dobra gimnastičarka, oči je kolesar, mami pa potuje v tuje države. Vsi se imamo radi.

Loti Gorjanec, 1. c

**NAJ SE VAM
PREDSTAVIM**

JAZ SEM MIŠA. RADA IMAM ROŽE. VEDNO ZAPIRAM VODO. V DRUŽINI IMAMO PSIČKO, KI JI JE IME BIBA. POZIMI HRANIM PTIČKE. RADA RIŠEM IN HODIM NA BALET. RADA HODIM V ŠOLO IN SE IGRAM S PRIJATELJI.

MIŠA MODIČ, 1. C

MOJE RIBICE

DOMA IMAM AKVARIJ. DOBILA SEM GA ZA PETI ROJSTNI DAN. V NJEM ŽIVI SEDEM RIBIC. HRANIJIH OČI, VČASIH PA TUDI JAZ.

KATARINA VRBINC, 1. c

MOJ BRATEC

Moj bratec hodi v srednjo šolo. V srednji šoli se veliko uči. Ko pride domov, nekaj poje. Potem se malo igra z mano in mi pomaga pri domači nalogi. Kasneje si jaz ogledam risanke, on pa dela na računalniku in poslušá glasbo. Kasneje se tudi uči. Zvečer pa si skupaj z njim, mamico in očijem pogledamo kakšen film. Zvečer se okopa in umije zobe. Pride do mene, mi včasih kaj zapoje ali pa mi prebere knjigo. Nato utrujen zaspí in se zjutraj zopet zbudi.

Ines Džananović, 1. c

MOJ OČI

MOJ OČI DELA V TOVARNI. DELA STVARI IZ LESA. DELA POLICE, OMARE, MIZE IN ŠE MARIKAIJ. RAD ŽAGA IN UBLA.

LEA BRUDAR, 1. C

.....
MOJA MAMI IN OČI

Moj oči je varnostnik. Po trgovinah čuva, da kdo česa ne vzame, ne da bi plačal. Moja mamica je v službi v lokalú. Tam streže gostom pijačo.

Žiga Mejač, 1. c

MOJA DRUŽINA

Moj oči ima veliko dela. Hodi v službo in dela hišo. Moja mami v službi prodaja zdravila. Ko je lepo vreme, se vozimo s kolesi, igramo tenis in se žogamo. Pozimi se gremo kopat v toplice in po televiziji gledamo šport. Najraje imam nogomet in rokomet.

Jan Predovič, 1. c

MOJA PSIČKA XINTY

Moja psička Xinty je zelo pridna. Je bele barve, s pokončnimi ušesi in kratkim repom. Stara je štiri leta in je lovski pes. Je beli višavski terier. Zelo rada se igra z mano. Velikokrat jo s sestro Petro peljeva na sprehod. Najraje ima pasje brikete. Njena najljubša igra je metanje žogice. Včasih tudi laja. Še posebej takrat, ko zavoha kakšno žival. Vesela sem, da jo imam.

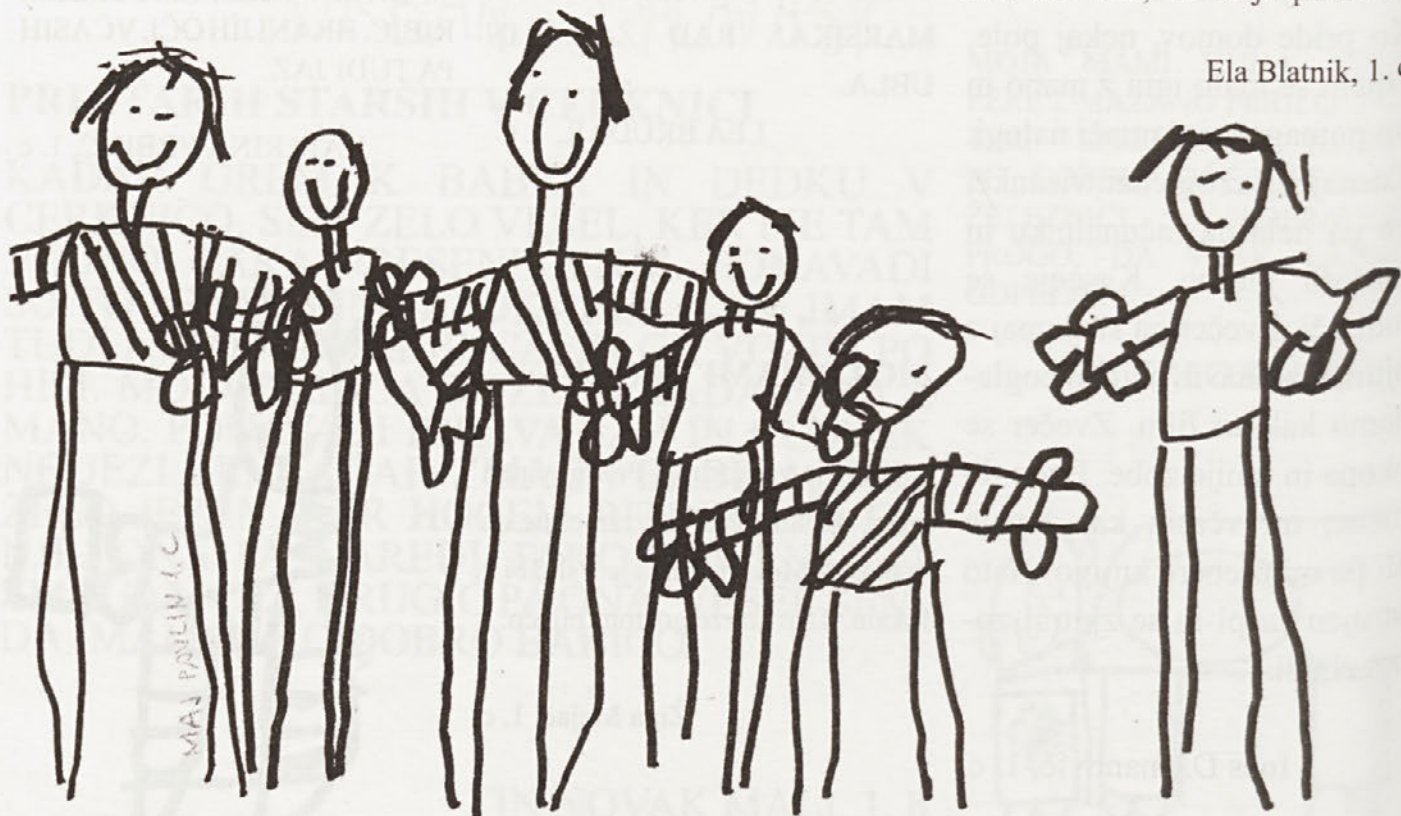
Jasna Potočar, 1. c

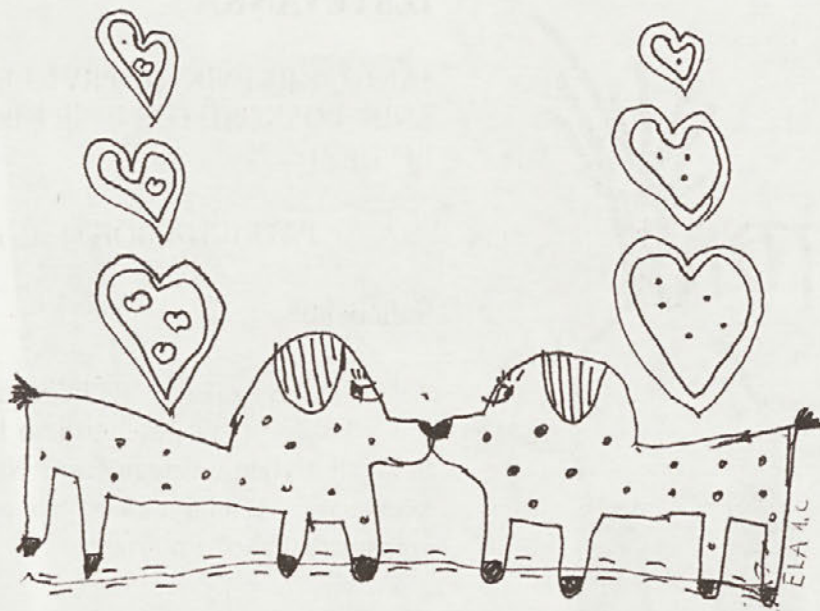
NEKE NOČI ...

Imam psa, ki mu je ime Viktor. Je zelo pogumen pes, boji pa se grmenja in bliskanja. Neke noči, ko smo spali, je pričelo grmeti. Viktor je začel jokati. Pobožala sem ga in začutila, da se zelo trese. Hotel se je skriti pod posteljo, da ga ne bi bilo strah. Čez nekaj časa pa je skočil na mojo posteljo in zaspal pri mojih nogah. Vesela sem bila, da se je potolažil.

Ela Blatnik, 1. c

Moje sporočilo odraslim

Prve dni oktobra smo odšli na Glavni trg. Tam smo na balone pisali sporočila odraslim. Jaz sem napisal, da je lepo, če se imamo radi.

Marin Gazvoda de Reggi, 1. c

RAD IMAM MUCO

K MENI VELIKOKRAT PRIDE SOSEDOV MAČEK, KI MU JE IME MIK. POCKLJAM GA Z BRIKETI.

Marin Gazvoda de Reggi, 1. c

PRAZNIČNI DECEMBER

Mi smo doma pospravili smrečico. Pod njo pa smo postavili jaslice. Pri večerji na mizi gori dišeča sveča. Pri nas je zelo lepo.

Aljoša Knap, 1. c

NAŠA MUCA GARFI

Lansko zimo se je k nam zatekla siva muca, ki sem ji dal ime Garfi. Pripravili smo ji posodico, škatlo za spanje. Bilo ji je toplo, zato je pri nas kar ostala.

Z njo se igram, jo božam, hranim z briketi, nalivam vodo in mleko. Ko je zunaj mraz, pa prespi v garaži. Ko sije sonce, sedi na okenški polici moje sobe, kjer jo lahko pobožam.

Aljoša Knap, 1. c

NOVOLETNA ŽELJA

JAZ IN MOJA SESTRICA LARA SI ŽELIVA HRČKA. MAMI NAMA DOVOLI HRČKA, OČI PA NE. LE KAJ BO ZDAJ NAREDIL DEDEK MRAZ?

LARA STIPANOVIČ, 1. C

MOJ ZAJČEK

Za 5. rojstni dan sem dobila majhnega zajčka. Dala sem mu ime Zeki. Rad mi je lizal prstke, ampak enkrat me je celo malo ugriznil. Kasneje smo ga dali k teti Marici. Tam mu družbo delata zajčka Liza in Mojo.

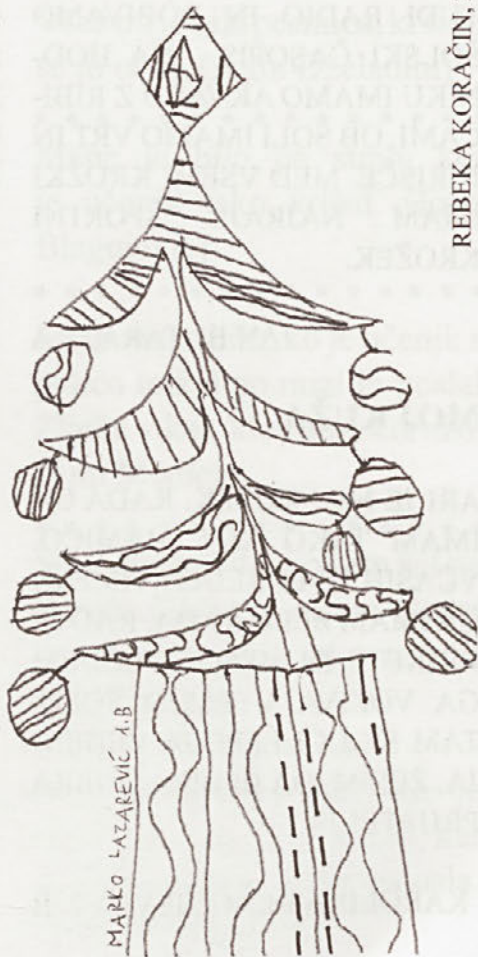
Loti Gorjanec, 1. c

POT V ŠOLO

KO SO MOJI STARI STARŠI HODILI V ŠOLO, SO BILI BOSI. OD DOMA SO SI MORALI VZETI MALICO, DRUGAČE SO BILI BREZ. NISO IMELI TOLIKO IGRAČ, KOT JIH IMAMO MI. TUDI AVTOMOBILOV NISO IMELI, ZATO SO HODILI PEŠ.

SINJA MEŽNAR, 2. A

NEKOČ SO V ŠOLO HODILI BOSI. NISO IMELI AVTOMOBILOV. ZA MALICO SO VZELI HRANO OD DOMA. IMELI SO JABOLKO IN KRUH. NISO IMELI ZA OBLEČI. ZA UČENJE SO IMELI SAMO ZVEZEK IN SVINČNIK.

REBEKA KORAČIN, 2. A

TUDI MOJA MAMI JE HODILA NA OSNOVNO ŠOLO GRM. VSAKOLETO SO IMELI DRUGO UČITELJICO. KLICALI SO JO TOVARIŠICA. VSAKO JUTRO SO POZDRAVILI PREDSEDNIKA TITA: »ZA DOMOVINO – S TITOM NAPREJ.« V RAZREDU JE VISELA NJEGOVA SLIKA.

TAKRAT JE BIL RAVNATELJ TOVARIŠ FUJS. SEDANJA RAVNATELJICA PA JE MAMICO UČILA SLOVENSKE JEZIK V VIŠJIH RAZREDIH.

GAŠPER CEKUTA, 2. A

MOJA BABICA JE HODILA V ŠOLO PEŠ. V ŠOLI SO IMELI PEČ NA DRVA. IMELA JE EN SVINČNIK IN EN ZVEZEK

JAŠA MAHNIČ, 2. A

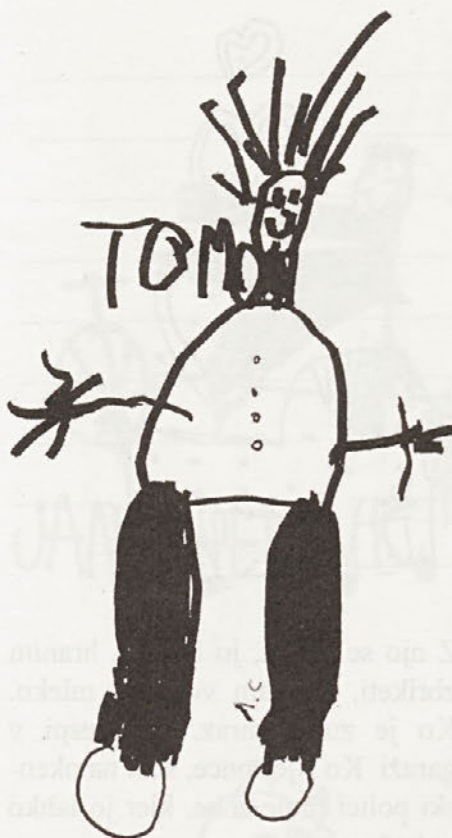
NA ŠOLI IMAMO ŠPORTNE KROŽKE, PEVSKI ZBOR, LIKOVNI KROŽEK. POSLUŠAMO TUDI RADIO IN DOBIVAMO ŠOLSKI ČASOPIS. NA HODNIKU IMAMO AKVARIJ Z RIBICAMI. OB ŠOLI IMAMO VRT IN IGRIŠČE. MED VSEMI KROŽKI IMAM NAJRAJE ŠPORTNI KROŽEK.

JAN BUTARA, 2. A

MOJ KUŽA

ARI JE MOJ KUŽEK. RADA GA IMAM TAKO KOT MAMICO. VČASIH JE POREDEN. AMPAK GA IMAM ZELO RADA. RAD JE BRIKETE IN MESO. Z OČIJEM GA VOZIVA V PASJO ŠOLO. TAM SE UČI LEPEGA VEDENJA. ŽELIM, DA BI BILA DOBRA PRIJATELJA.

KAROLINA BLAGOJEVIČ, 2. B

ČRKE

NEKOČ STA ŠLA ROK IN MAJA V DEŽELO ČRK. KO STA VSTOPILA, SO BILE VSE ČRKE RAZMETANE. BILA STA PRIDNA IN VSE ČRKE ZLOŽILA PO ABECEDI: A, B, C, Č, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, R, S, Š, T, U, V, Z, Ž.

NEJA ŠANTELJ, 2. A

IZŠTEVANKA

JANEZ KRSTNIK JE PRVI LESNIK, POSKUSU GANI, SE KISLO DRŽI.

PATRICIJA BOHTE, 2. A

Šola nekoč

Ali ste si kdaj zaželeli, da bi se vrnili v kakšno prav posebno leto in doživeli življenje tistega časa? No, učencem 2. razreda je to uspelo. Se sprašujete, kako? Preprosto.

V petek, 26. 9. 2008, smo se odpravili v Ljubljano. Obiskali smo Slovenski šolski muzej, kjer smo doživeli šolo nekoč. Vrnili smo se v leto 1880. Polni pričakovanj smo se pripravili na učno uro. Najprej smo se primerno oblekli, nato pa sedli v stare, oguljene šolske klopi - na levi dečki in na desni deklice. Sedeli smo vzravnano s prekrižanimi rokami na hrbtu in nestrpno čakali. Ko se je oglasil ročni zvonec, smo vstali in učitelja pozdravili: »Bog dej, gospod učenik!« Gospod učenik je ves čas vpil, zahteval red in disciplino ter večkrat udaril s palico po mizi. Zelo pomembno je bilo, da smo odgovarjali s celimi stavki in pri tem stali. Celo kaznim, klečanju na koruzi in jahanju »osla«, se nekateri niso mogli izogniti. Ja, bilo je prav resno in hkrati zabavno. Oddahnili smo si, ko smo se zopet vrnili v današnji čas, saj smo ugotovili, da nam v šoli ni prav nič hudega.

Učenci in razredničarke 2. razreda

OBISK ŠOLSKEGA MUZEJA

Nekaj vtisov učencev 2. c razreda z obiska Šolskega muzeja v Ljubljani. Poleg ogleda stalne razstave in filma, ki je prikazoval učno uro nekoč, smo se udeležili učne ure iz leta 1880. Učil nas je »gospod učenik«.

.....
Najbolj všeč so mi bile učilnice, razstavljene v steklu. (Gaja Aš)

.....
Všeč mi je bilo, ko smo se v stari šoli morali učiti pesmico in je Zlatko moral klečati na koruzi. Bala sem se, da bo učenik videl, da imam uhane, ker bi me kaznoval. (Leila Furlan)

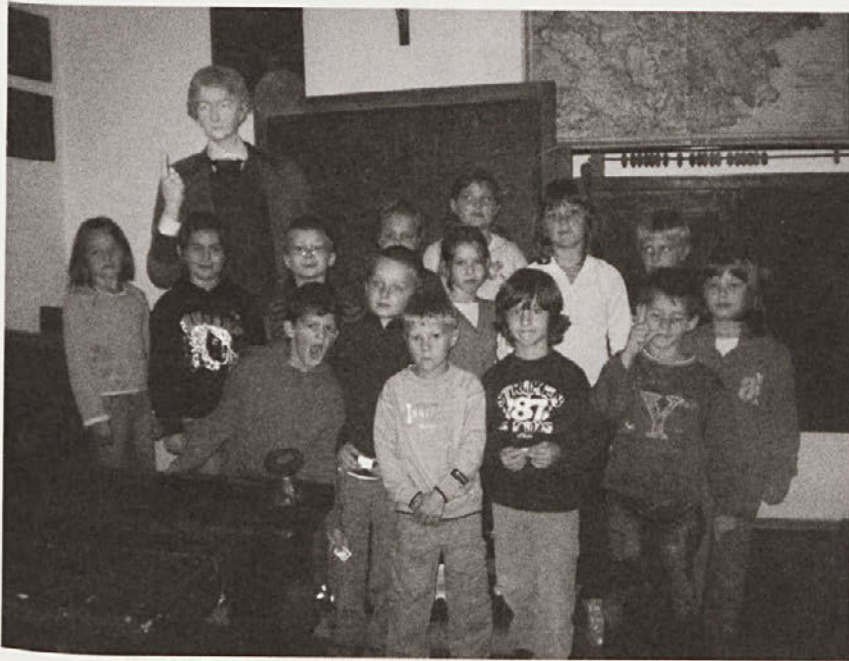
.....
Všeč mi je bila pesmica, ki smo se jo učili. (Altin Dželadini)

.....
Mene je bilo pa strah, ker je učenik tako kričal. (Ema Blagojević)

.....
Strah me je bilo, ko je učenik s palico tolkel po mizi in poslal Zlatka v kot, klečat na koruzo. (Tim Medle)

.....
Strah me je bilo, ko sem šel na koruzo klečat in nisem gledal v kot. Učenik je tako zavpil! (Vid Hočevnar)

.....
Meni je bilo pa všeč, ker je morala učiteljica za kazen, ker je imela prstan, sedet na osla. (Sabina Duraković)

Naravoslovni dan na Srednji šoli Grm

V okviru naravoslovnega dne smo se drugi razredi odpravili na dan odprtih vrat na SŠ Grm. Ob prihodu so nas prijazno sprejeli učenci in nas v manjših skupinah popeljali v njihove delavnice in na ogled njihovih dejavnosti. Tako smo spoznali veliko novega o čebelah, o pripravi naravnega soka, kisanju zelja, naučili smo se peči krompir v žerjavici, si ogledali njihove rastlinjake, spoznali in poskušali zelišča, oblikovali iz slame, opazovali in spoznali pravila ob žaganju z »motorko« in še veliko drugih zanimivih stvari. Največji vtis pa so poleg njihovih domačih živali naredile na nas različne vrste pajkov, kuščarjev in kač. Najpogumnejši so jih prijeli celo v roke.

Zdenka Mahnič

REŠEVANJE

Po močnem nalivu dežja so poplavlile reke. Voda je poplavlila hiše, polja ... Odnášati je začela dele hiš. Prestrašeni ljudje so klicali na pomoč. Pri reševanju so pomagali tudi psi.

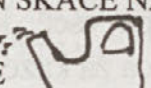
Lan Lopatič, 2. c

V okviru SPO, na temo Zmešam in ločim, smo v 2. c razredu poleg ostalih dejavnosti pekli tudi kruh. S pomočjo vodje šolske kuhinje Valentine smo se naučili, katere sestavine zmešamo, da dobimo testo za kruh, in ga tudi zamesili. Ugotovili smo, da ni tako enostavno oblikovati lepe žemljice, vendar vaja dela mojstra. Niso bile samo lepe, ampak tudi dišeče in dobre. Mmmm ... Njam!

MUCA BELA

MOJA

IN SKAČE NA
JE

BELA ZELO NAGAJA. IGRA SE S

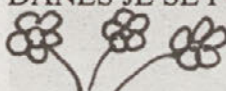

ZA ZALIVAT

. TI NAGAJIVKA.

. DANES JE ŠE POSEBEJ POREDNA. PREVRNILA

. SPALNICA JE BILA POLNA

MARUŠA ŠTOR, 2. A

TEKMOVANJE EKIP PRVE POMOČI

Naš razred se je v soboto, 11. 10. 2008, udeležil tekmovanja ekip Prve pomoči. Najprej smo v stavbi Rdečega križa poslušali pravljico o Križem kapici. Nato smo si na Glavnem trgu ogledali lutkovno predstavo. Najbolj mi je bilo všeč, ko so na Loki reševali ponesrečenca, ki je padel s plezalne stene. Bilo je zelo zanimivo.

Lan Lopatič, 2. c

PLANINSKI ČEVELJ SE IZGUBI

Nekega dne je šel planinski čevelj na izlet v Kranjsko Goro. Plezal je po hribih. Na poti je srečal natikač. Pomagal mu je v dolino.

Maša Saje, 2. c

UMAZANIJA

Bil je dan,
ves zaspan,
v sobi pa sedi Jan,
ves popackan.

Umazal je še sestro Tino
in celo družino.

Pa prišla je teta Mici,
ki zelo diši po pici.

Ko prinese mati lonec,
pa je zgodbe konec.

Lan Lopatič, 2. c

KOPRIVA

To je pesem o gospe koprivi,
ki raste tam ob sosedovi njivi.

Obiskov čez dan
zvrsti se veliko,
a po objemu
vsi zgubijo oliko.

Saj je kopriva
samo kopriva,
ko koga speče,
prav uživa.

Zato vam svetujem
ob koprivi POZOR!
Pozdrav od daleč
naj bo dovolj.

Nuša Gaia Brezovar, 2. c

MUCA TACA

Muca je šla na potep. In prišla do lepe rumene hiše. Iz hiše je stopila prijazna gospa. Ko je zagledala muco, ji je prinesla polento. Muca jo je z veseljem snedla. Takrat je gospa opazila, da ima muca samo eno taco črne barve. In zato ji je dala ime muca Taca.

Lovro Lamovšek, 2. c

HITRI POLŽ

Nek polž je bil tako hiter, da je bila njegova slina povsod. Zato so se vsem živalim lepile noge.

Vid Hočevnar, 2. c

SUZI BRICELJ

Prvi športni dan tretjih razredov

Učenci 3. a in 3. c ter trije učitelji smo septembra doživeli čudovit dan na prelepih Gorjancih.

Avtobus nas je pripeljal do Gabrja, od tam pa smo peš, v popolni planinski opremi, krenili proti planinski koči pri studencu Gospodična.

Na poti smo opazovali prelepo naravo in spodbujali drug drugega pri hoji, ki je bila z vsakim korakom prijetnejša. Ves čas smo se držali poti, označene z markacijami. Šumenje vode je naznanjalo naš cilj. Pri izviru smo si natočili v plastenke čisto izvirsko vodo, ki smo jo kasneje odnesli s seboj v dolino. Nekateri smo si umili obraz in verjeli, da bomo ostali večno mladi.

V planinski koči nas je pričakal prijazni Sašo, ki nas je pocrkjal s planinskim čajem. Vpisali smo se v planinsko knjigo in ožigosali športne knjižice Zlati sonček s planinskimi žigi. Vse odpadke, ki so nam ostali od malice, smo odnesli s seboj v dolino.

V Gabrju nas je čakal potrpežljivi voznik avtobusa Miran in nas, navdušene nad prelepimi doživetji, odpeljal nazaj v Novo mesto.

Tega dne smo poskrbeli za zdravo gibanje v naravi in se nadihali svežega zraka.

Učiteljica 3.a, Liljana Mavsar

Vtisi z Gorjancev

Kaj ti je ostalo v najlepšem spominu z Gorjancev?

Timon: Hoja proti Gospodični.

Gregor: Srečanje z močeradi.

Nina: Prvič sem videla močerade, to me je zelo navdušilo.

Denis: Hoja po gozdni poti.

Sara: Dramatizacija bajke Gospodična, ki sta jo uprizorili učiteljici.

Ciril: Svež in čist zrak na Gorjancih.

David: Predstava in hoja navzdol.

Jaka: Pot na Gorjance.

Luka: Navdušen sem nad lepoto narave, svežim zrakom, hojo navkreber in nad lesenim mostičkom čez potok.

Ema: Prijetno počutje v planinski koči in lepi spominki, ki smo jih nekateri kupili.

Mija: Svež zrak, toplota v koči, spominki in rumenočrni močeradi.

Jana J.: Umivanje obraza in pitje vode pri izviru Gospodična

Špela: Vpis v planinsko knjigo, to sem prvič naredila.

Rok: Rosa na jasi in ponekod blatna steza.

Gašper: Zelo dobro sem se počutil, ker sem hodil po planinski poti, polni skal in korenin, kar poskakoval sem od veselja.

Žiga: Prvič sem videl srno s tako kratke razdalje.

Kristijan: Svež zrak.

Aleks: Hoja navzdol, svež zrak, lesena klopica sredi gozda, kjer sem si malo odpočil

Nika: Hoja navzdol, ker sem imela veliko energije.

Učenci 3. a

KOMPOT IN ČEZANA IZ DOMAČIH JABOLK

Učenci 3. a razreda smo v mesecu novembru s pomočjo vodje šolske prehrane Valentine in razredničarke v gospodinjski učilnici skuhalo jabolčni kompot in jabolčno čežano.

Že kar nekaj časa se v razredu pogovarjamo, kako pomemben je zdrav način življenja, kamor sodi tudi zdrava prehrana. Radi gospodinjsko, zato smo se odločili, da bomo tudi sami pripravili nekaj zdravega za pod zob. Vemo, da so tista jabolka, ki jih nekateri ne bi kupili, ker ne izgledajo najlepše, in ker so v njih celo črvički, najbolj zdrava, saj niso škropljena s strupi proti raznim boleznim, ki napadajo sadje. Doma smo povprašali o stoletnih jablanah, ki jih nihče ne škropi, njihove plodove pa malokdo pobere. Takšna jabolka smo prinesli v šolo.

Pri uporabi nožev smo bili prav spretni! Lupili smo jabolka za čežano in neolupljena jabolka rezali na krlje za kompot, saj je v lupini največ vitaminov. Pri tem so nam pomagala tri dekleta iz prijateljskega razreda, 8. a, Nina, Kristina in Tjaša. Prave gospodinje so že!

Biološke odpadke smo odvrgli v za to pripravljeno škatlo v gospodinjski učilnici. Medtem ko sta se kompot in čežana kuhala, smo vse pospravili in pomili za seboj. Timon je z električnim mešalnikom zmešal sladko smetano. Valentina je kompotu dodala še cimet in nageljnovcove žbice, da je lepo dišal.

Prav uživali smo, ko smo poskušali zdrave dobrote, ki smo jih pripravili sami (s čisto malo pomoči)!

Miklavž, kje si?

Maja je zjutraj odšla v kuhinjo. Mamo je vprašala, kateri dan je. Mama ji je povedala, da je petek, in Majo vprašala, če ve, kaj bo zvečer. Maja je pomislila. Spomnila se je na Miklavža. Mama ji je obljubila, da bodo šli v mesto. Maja se je toplo oblekla in vsi trije, mamica, očka in Maja, so se odpeljali v mesto. Maja je komaj čakala, da vidi Miklavža. Čakali so v veliki gneči. Vse je bilo tako glasno. Maja še vedno ni videla Miklavža. Mamica ji je povedala, da Miklavža ne bo. Maja je bila žalostna. Postalo je že zelo temno. Ljudje so odšli domov. Tudi Majina družina se je odpeljala domov. Ko je mama prišla domov, je odšla v svojo sobo in je bila zelo žalostna. Oblekla si je pižamo. Odšla je v kopalnico, vzela je zobno ščetko in si umila zobe. Oh, kako rada bi videla Miklavža! Postala je zelo zaspana. Legla je v posteljo in takoj zaspala. Mama je prišla v njeno sobo in jo pokrila. Sredi noči se je Maja prebudila. Na ves glas je začela klicati Miklavža.

Prišla je mama in jo pomirila. In Maja je spet zaspala. Naslednjega jutra je Maja v kuhinji zagledala košarico, polno sladkarij. Oh, kako je bila vesela! Hvala, Miklavž!

Staša Balkovec, 3. a

ŠOLA

Šola je vesela in igrišče imamo. Knjiga je debela in mi veliko znamo.

In učiteljico imamo, ki je zelo prijazna in mi veliko znamo.

Špela Šturm, 3. a

Komaj čakamo, da pridemo spet v gospodinjsko učilnico in še kaj zdravega skuhamo!

Za učence 3. a zapisala razredničarka Liljana Mavsar.

Vesela šolska knjižnica

Vsak dan gremo v knjižnico, lepo našo knjižnico.

Ogledujemo si knjige, lepe, smešne, nagajive.

Nina nam naloge da, pravljice prav vse pozna.

Najlepšo knjigo za nas izbere, prav prijazno jo prebere.

Ema Bauer, 3. a

Zmešana pesmica

Parkirišče ni igrišče niti ni smetišče.

David v garderobi svoje copate išče.

Tudi knjižnico imamo, knjige so debele in mi veliko znamo.

Ciril Cerovšek, 3. a

Muzikantje iz 3. a

Kadar glasbo mi imamo, plešemo in cepetamo.

Radi pojemo veselo, da bi v srcu sonce grelo.

Gašper, Rok in Jaka na boben tolčejo,

Luka, Anži, Gregor punce sučejo.

Rok Žibert, 3. a

Uganke

Prinese skromna darila, a ni Božiček niti dedek Mraz.

Gre na bencin, prevažata ljudi in ima anteno.

Rad se igra, lahko pa te tudi ugrizne.

Z njo lahko žagamo drevesa.

S temi drobnimi stvarmi lahko prižgemo ogenj, lahko pa tudi cigarete.

Rešitev: Miklavž, avto, pes, žaga, vžigalica.

.....
Najprej jo zidarji naredijo in potem nas stane.
Kaj je to?

(hiša)

.....
Najprej ena kepa, potem druga, nato še tretja. Potem še lonec, koren in kamni.
Kaj je to?

(snežak)

.....
Učenci pišejo na list in če se kateri zmoti, potrebuje ...

(radirko)

.....
Če šofer se noče zmotiti, potrebuje ...

(zemljevid)

Luka Klemenčič, 3. a

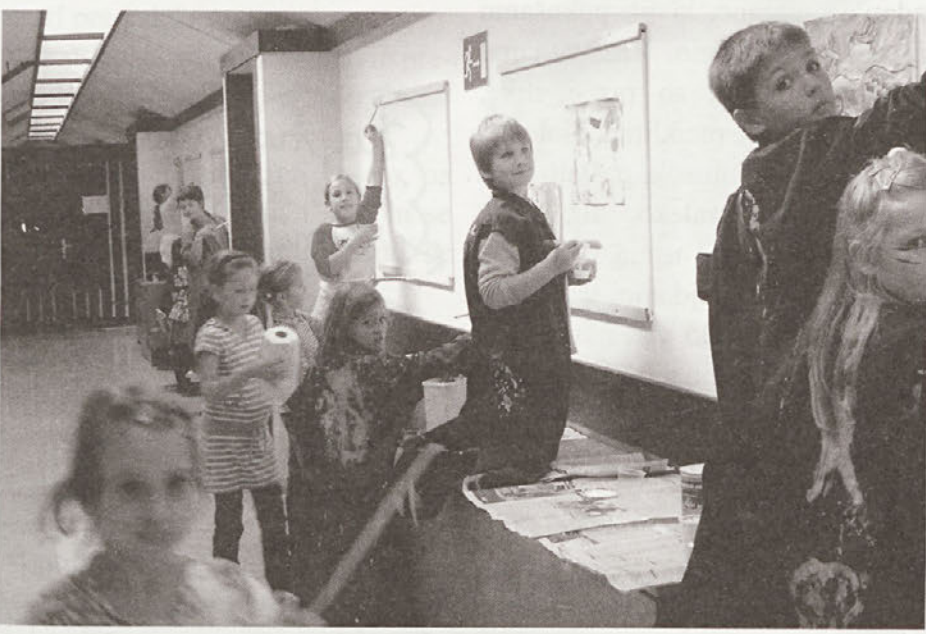
Zašel sem v prvo nadstropje „razredne stopnje in sem bil prijetno presenečen nad novo likeovno podobo prostorov.

Dobra ideja, malo barv in VELIKO dobre volje! ČESTITAMO!

Iz starega novo

Ko smo v lanskem šolskem letu izvedeli, da se bomo učenci 3. b preselili v zgornje nadstropje, smo že kovali načrte, kako si bomo polepšali učilnico. Za stene smo izbrali sončno rumeno barvo, v prvih dneh decembra pa smo staro pohištvo z veliko truda spremenili v novo. Na pomoč smo poklicali prijatelje iz 9. b, nabavili barvo, zaščitili učilnico in pripravili pohištvo in omare na zgornjem hodniku. Napočil je dan prenavljanja. Skupina učencev je slikala pravljične junake na vratca omarič, ostali pa smo polepšali omare v razredu in na hodniku. Učilnica je zasijala v svežem rdečem sijaju. Delavci šole, ki so občudovali naše početje, pa so si delili mnenje, da so barve na hodnik in učilnico vnesle radoživost, igrivost in svežino. Utrujeni, a zadovoljni, smo pospravili učilnico, uredili mize in pometli tla. Lahko nam verjamete, da se sedaj v šoli še veliko bolje počutimo.

Učenci 3. b in razredničarka Irena Strasbergar

Ločevanje odpadkov

Tudi v letošnjem šolskem letu smo se vsi skupaj odločili, da bomo ločevali odpadke. To smo naredili tako, da smo v kot, kjer imamo lijak za umivanje rok, postavili tri smetnjake. V prvega dajemo papir, v drugega naravne odpadke in v tretjega plastiko.

Med počitnicami sem bil z očetom na Dinosu. Tam sem videl, kako ločujejo odpadke. Vsako stvar zložijo na drug kup. Tako imajo ločeno steklo, papir, plastiko, železo in les. Z Dinosu potem te stvari odpeljejo v predelavo. Lepo bi bilo, če bi vsi ljudje ločevali odpadke in s tem poskrbeli za bolj čist svet.

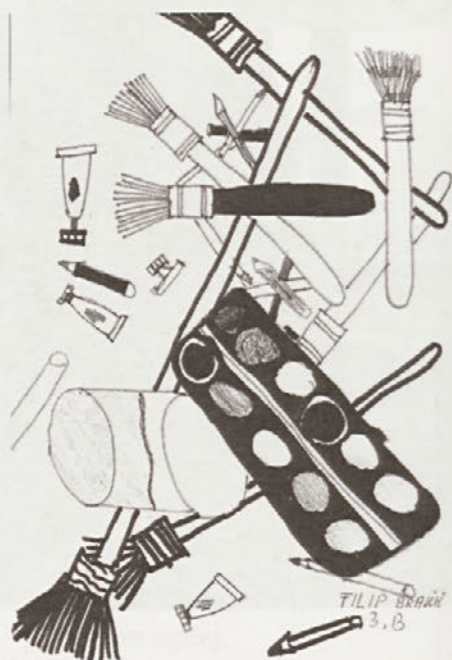
Jan Ribič, 3. b

Tudi v razredu imamo EKO kotiček

Letos smo začeli z veliko EKO dejavnostmi. Pogovarjamo se o ekologiji, o zanimivostih in novostih na tem področju. To nas zelo zanima in odločili smo se, da podpišemo EKO listino. S svojim podpisom smo se zaobljubili, da se bomo vedli tako, kot nam narekuje listina: ugašali bomo luči, varčevali z vodo, skrbeli za rastline in ptičke, ločevali smeti in skrbeli za svoje zdravje in varnost. V razredu smo si našli prostor za EKO kotiček. Prinašamo izdelke in embalažo zdrave prehrane, ki jih pokušamo in nato razstavimo. Razstavljamo zanimivosti, kot so razne slike, WC papir, ki je recikliran, biološko predelan jabolčni sok, pašteto brez konzervansov, mleko, sir, slike izdelkov iz EKO usnja in drugo. EKO izdelke najdemo v trgovinah in doma, celo v restavraciji s hitro prehrano smo našli bio mlečni napitek.

Z ostalimi učenci se trudimo, da postanemo EKO šola.

Nuša Semec, 3. b

Ha, ha, ha! Papir smo izdelali sami.

Joj, joj, joj! 3. b in 9. b na žalni slovesnosti ob pogrebu paradii = Znikaada! SMRK!

Učenci 3. b se spominjamo, ko smo bili še čisto majhni

Filip: Spomnim se, da mi je takrat umrl pradedek.

Zara: Kobacala sem po tleh in prevrnila svetilko. Ta se je zelo glasno raztreščila.

Dorin: Želel sem vzeti kaseto, pa mi je spodrsnilo. Padel sem in se poškodoval. Brazgotino imam še danes.

Tim: Bil sem neprestano polomljen.

Vita: Ko sem bila stara 3 leta, smo šli pogledat purane, pa je ena purmanka umirala. Na ta dogodek še danes pomislim.

Martin: Ko sem bil star 1 leto, me je na morju pičila osa. Zelo me je bolelo.

Ana: Oči je imel na glavi moja kapi-co, meni pa je bilo tako smešno, da sem se dolgo časa v vozičku glasno smejala.

Gaja: Spominjam se, da je bil moj bratec Maks bolan. V nosu je imel cevke. Bilo mi je zelo hudo.

Katja: Enkrat sem ponesreči pojedla glisto. Bila sem stara 1 leto.

Luka: Oči me je na ramenih nesel do mlina. Bil sem star dve leti in sem se pokakal. Na splavu je mami očistila očija, nato pa še mene

Nuša: Ko smo doma imeli še star kavč, sva z bratrancem Gregorjem ležala na njem in se zelo dolgo pogovarjala.

Matic Š.: S kolesom sem se peljal v dolino in nisem znal zavirati. Padel sem in se zelo poškodoval.

Tinara: Pri 5-ih letih sem morala v bolnico. Dobila sem infuzijo, ker nisem hotela jesti. Bilo mi je zelo hudo, ker sem pogrešala starše.

Maša: Ko sem praznovala 1. rojstni dan, sem v torto namakala prste. To mi je bilo zelo všeč.

Moja družina

*Ime mi je Teja, pišem se Neja.
Očka Kovač se piše Čenčač.
Pa mama čebela je zmeraj debela,
pa bratec lopatec se dere kot zobatec.*

Martin Koncilija, 3. b

Tea: Nekoč sem morala na očka počakati pri njegovem prijatelju, ki sem ga komaj poznala. To mi ni bilo všeč.

Adonis: Ko sem bil majhen, sem padel z balkona. Nisem se poškodoval.

Poročilo EKO policistov 3. b, ki so delovali na območju Ragovega loga, Regrče vasi, Bršljina in centra Novega mesta

Regrča vas

Luka: Našel sem veliko plastičnih vrečk, največ je bilo ovitkov od bonbonov.

Kristjan: Bilo je ogromno cigaretnih ogorkov, raztresene hrane, igrišče je bilo v umazanem stanju.

Matic K.: Videli smo preveč smeti, nekaj robčkov, tako da bi bilo veliko dela.

Martin: Slabo sem se počutil, ker sem videl toliko smeti. Ko sem šel po žogo, sem našel odvrženo steklenico.

Ragov log

Filip: Na poti od šole do gozda smo našli 199 odpadkov (od tega 72 cigaretnih ogorkov). Ljudje bi morali imeti lepši odnos do okolja.

Tim: Ljudje po pločnikih kar odvržejo smeti. Tako se ne dela.

Martin: Če bi bil svet bolj strog, bi tiste, ki smeti mečejo po tleh, vrgli v zapor.

Luka: Nastaviti bi morali kamere, pa bi odkrili, kdo jih meče.

Središče Novega mesta

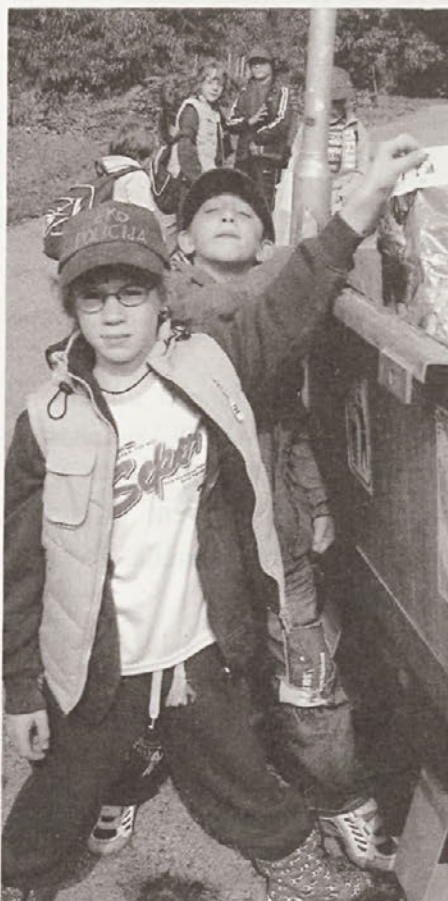
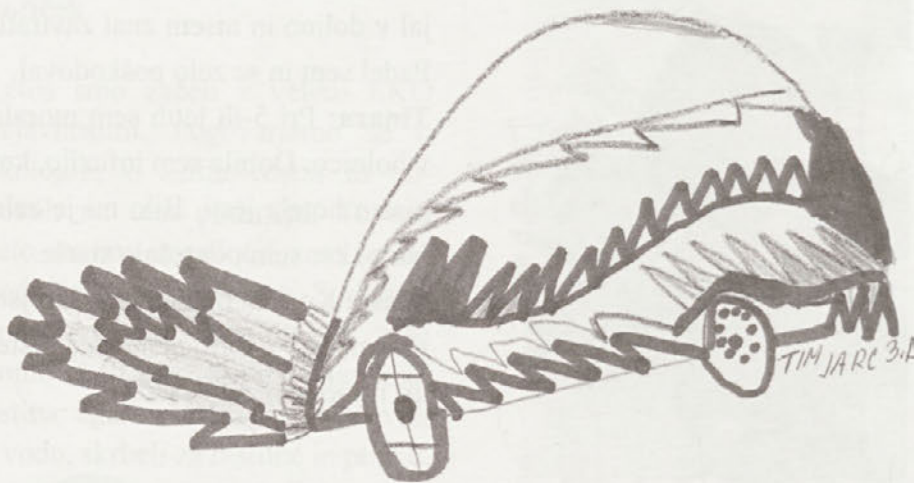
Dorin: Na poti v KCJT smo našli 510 odpadkov, skoraj toliko, kolikor je otrok na šoli. Videl sem celo za otroke nevarne vžigalice. Smetnjaki so prepolni, premalo jih je.

Jan: Mesto bi morali pomesti. Tudi učenci se moramo primerno vesti.

Nuša: V mestu sem videla smetarja s samokolnico. Eden je premalo, saj je mesto veliko in precej umazano.

Filip: Predlagam, da po mestu obesimo plakate, na katerih na vse to opozorimo.

Luka: Predlagam, da tudi v Slo-

veniji zbiramo platenke.

Matic K.: Lahko bi nastavili predvsem smetnjake za ugašanje cigaret, saj se nekateri kadilci ne ozirajo na čistočo.

Z avtobusom do Bršljina

Zara: Tudi v avtobusu so bile smeti, ljudje res ne pospravijo za sabo. Na policiji pa je bilo brežhibno čisto.

Martin: Z avtobusa smo opazovali promet. Ogromno ga je. Iz avtov gre veliko strupenih in smrdečih izpušnih plinov. Tudi mi bi se na policijsko postajo lahko odpeljali s kolesi. Tako ne bi onesnaževali okolice. Vendar še nimamo kolesarskega izpita, pot pa bi trajala veliko dlje in bi bila za nas nevarna.

Šola

Ko šolski zvonec zazvoni, zvezek na mizo poleti.

Rad se učim, se dela veselim.

Adonis Kastrati, 3. b

Učenci 3. b smo ob dnevu prometne varnosti obiskali policijsko postajo v Bršljinu. Takoj, ko smo prišli, smo videli dva policista, ki sta tekla v avto za nujen primer. Kako neverjetno! Policist Borut nam je pokazal vso opremo, nas odpeljal v prostor za pridrževanje, razkazal garažo, avte in motorje. Sedel sem na najboljšem motorju, na Yamahi. Res sem bil vesel! Vsi učenci smo uživali, ko smo lahko telovadili v njihovi prekrasni telovadnici. Na koncu je vsak učenec lahko sedel na BMW-ju in dobil fotografijo. Zelo smo hvaležni policistom, da so nam vse tako prijazno razkazali.

Kristjan Windischer, 3. b

Na kvizu

Na kvizu za bistre očke so eno modrost spraševali. Pove naj, so rekli, kdor zna, katera goba je strupena.

Tim Jarc, 3. b

Nekoč je bil dedek Mraz. Imel je tri jelene. Nekega dne je jelen dedka Mraza zbolel. Dedek Mraz je rekel: »Zdaj ne morem več nositi daril! Kaj pa zdaj? Če se moj jelen ne bo pozdravil, ne bom mogel več nositi daril otrokom!«

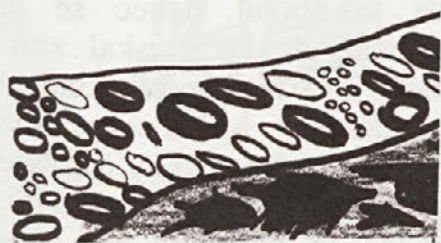
Vsi so bili žalostni.

Nekega dne pa je angel prinesel zdravila za jelena. Jelenu so dali zdravila. Čez nekaj dni se je jelen pozdravil.

»Hura,« je rekel dedek Mraz, »zdaj pa bom spet lahko nosil darila!«

Vpregel je jelenčke in razveselil otroke po vsem svetu. Tako živijo srečno še danes in razveseljujejo otroke z darili. Tudi letos bo tako.

Jan Šere, 3. c

V 3. b skrbimo za živali

Pri nas je veliko vrst ptičkov. Največ je vrabčkov ter siničk. Pri oknu imamo dve ptičji hišici, v kateri dajemo ptičjo hrano. Komaj smo čakali, da pride prvi ptiček in ko je priletel, smo bili vsi veseli. Za ptičke moramo še posebej skrbeti pozimi.

V razredu smo imeli tri paradižnike in na njih veliko gosenic in bub. Ko smo našli prvo gosenico, smo jo dali na okno. Mogoče so te gosenice pojedli ptički. Komaj smo čakali, da se izleže prva buba. Mislili smo, da se bodo izlegli metulji, ampak so se izlegle večje. To je bilo zelo zabavno.

Filip Brajčič, 3. b

Nekoč sta živela Božiček in njegova žena. Bila sta še mlada in nista imela otrok.

Nekega dne je začel ženo zelo boleti trebuh in odšla sta k zdravniku. Tam so ženi pregledali trebuh in ji povedali, da bo dobila otroke. To novico so povedali še Božičku. Žena je morala ostati v bolnici. Božiček je ostal sam doma, ko je nenadoma zazvonil telefon.

Oglasil se je neki mož in ga prosil, če lahko pride k njemu. Božiček je šel k njemu. Ko je vstopil, ga je tisti mož vljudno povabil za mizo, a Božiček, nič hudega sluteč, ga je poslušal. Ta mož, po imenu Cene, mu je skuhal čaj in mu notri nalil tekočino, od katere postaneš hudoben. Božiček je ta čaj spil in res postal hudoben. Božiček ni nikomur povedal, da je hudoben, razen svoji najljubši snežinki. Snežinka je takoj odhitela k dobrim vilam in zaklicala: »Rešite Božička uroka!« Vile so odhitele do Božička in s skupnim urokom komaj rešile Božička in Ceneta dale v zapor. Božiček je stekel k ženi in videl, da je dobil šest dečkov in tri deklice in še zdaj lepo skupaj živijo.

Vsako leto, še dandanes, v zahvalo snežinkam, ki so ga rešile uroka, prinese darila.

Anja Mitrovič, 3. c

SNEŽNI ANGEL

Nekoč je živel snežni angel, ki je čuval gozd. Nekoč pa je prišla pošast, ki se je imenovala Cepe. Uničila je deset dreves in poškodovala zajčjo družino. Snežni angel jih je odpeljal v svoj dom. Šel je nazaj uničit pošast. Ko jo je uničil, je odšel domov in pozdravil zajčke. In živeli so srečno do konca svojih dni.

Eva Vrščaj, 3. c

Anja Urbas, 3. c

Nekoč je živel Jakec. Komaj je čakal Miklavža. Jakec je bil zelo vesel: »Danes nosi Miklavž!«

»Jakec, si že napisal pismo?« se oglasi mama Jožica.

»Ja, zdaj bom,« reče Jakec in odhiti v svojo sobo.

Pismo pokaže mami: »Mama, pogledaj, napisal sem ga!«

»Daj ga na okensko polico, potem pa pojdi spat.«

Ponoči so prišli trije nagajivi škratki. V svoji nagajivosti so se odločili, da bodo ponagajali Miklavžu. Prinesli so mu darilce. Prinesli so mu duha!

Ko se je Jakec zbudil, je našel listek, na katerem je pisalo: Nisem te mogel obiskati, zbolel sem. Miklavž

Miklavža je duh tako prestrašil, da je zbolel. Jakec se je odločil, da bo poiskal zimsko vilo Ano, da mu pomaga pozdraviti Miklavža. Ana je Miklavžu spekla čarobne palačinke. Miklavž je ozdravel. Jakec je naslednji dan dobil darila in tudi otroke je lahko obiskal. Srečno so živeli do konca svojih dni.

GRIZISTOL

Nekoč, pred davnimi časi, je živel stol. Ta stol ni bil navaden stol. Ta stol je bil grizistol, pojedel je vse, kar je videl pred sabo. Prišel je človek, ki mu je rekel: »Nehaj gristi vse, kar vidiš pred sabo. Če boš to še naprej de...« in gristol mu je pojedel obleko. AM, AM, AM! Prišla je dobra vila in ga začarala, da ni več pojedel vsega, kar je videl pred sabo. Zato so vsi ljudje lahko spet živeli srečno do konca svojih dni.

Filip Šobar, 3. c

je zlezla z vetra. Prosila je prijazni veter. »Odpihni ga!« Prijazni veter je odpihnil hudobni veter na severni tečaj. In kam je šla zvezdica? Ja, kam? Domov. KONEC.

Urška Kunstek, 3. c

ERIKA 4. a

Nekoč, pred davnimi, davnimi časi, je živel kralj. Kralj je imel dvanajst princes, ki jim je bilo ime: Katarina, Urša, Eva, Nika, Sara, Ana, Melika, Anja, Demi, Barbara, Lučka in Monika. Potem se je kralj zaljubil v prelepo žensko, ampak to je bila tudi najbolj hudobna ženska. Potem se je zgodilo nekaj pravljичnega. Najstarejša hči Monika je našla čarobno knjigo, v kateri je pisalo vse o baletu. Zaplesale so in odšle v čarobno deželo. Ampak niso mogle več nazaj. Le kaj se bo zgodilo, če naš oče umre in me tega ne bomo vedele? Potem so končno poiskale izhod v čarobni knjigi.

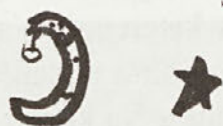
Odšle so domov in z očetom živele srečno do konca svojih dni. Mogoče še danes živijo.

Ana Bobnar, 3. c

PIGI

Imam morskega prašička, ki mu je ime Pigi. Je rjavo bele barve in je zelo skuštran. Na čelu ima belo zvezdico. Ušesca ima različne barve. Eden je rjave, drugi pa bele. Od hrane ima najraje korenček in jabolko. Ko nas zasliši, začne cviliti, tako se pogovarja z nami. Ponavadi tudi strese iz svoje škatle žagovino.

Sara Letić, 3. c

ZVEZDICA

Nekoč je živela zvezda za smreko. Bila je zelo osamljena, ker ni bil božič in ni mogla na smreko. Nekega dne, ko je bila zvezdica v škatli in so pustili odprto okno, je prišel hudobni veter in odnesel zvezdico. Zvezdica je kričala: »Jojoj, prosim, odnesi me nazaj!!!« Veter jo je komajda slišal. Rekel je: »Ha, ne bom!« Potem je prišel še prijazen veter. Ko ga je zvezda zagledala,

TININO PRESENEČENJE

Tina je šla v trgovino po kruh, mleko, piškote ... Na poti nazaj je srečala prijateljico Petro. »Greš z menoj domov?« je Tina vprašala Petro. »Ja,« je rekla Petra. Ko sta prišli k Tini domov, sta ostali sami doma, ker so Tinini starši odšli k teti. Začeli sta se igrati, nato pa se je Tina spomnila, da bi lahko naredili presenečenje za učiteljico Andrejo. Ko sta začeli delati, je morala iti Petra domov. Zato je Tina naredila presenečenje za učiteljico kar sama. Vzela je papir in iz

njega naredila školjko, ki se lahko odpre in zapre. Notri je dala pismo, v katerem je pisalo: »Vi ste najboljša učiteljica na celem svetu!« Na koncu je školjko posula z bleščicami. Naslednji dan, ko je prišla v šolo, je školjko s pismom dala učiteljici. Učiteljica je vzela pismo, ga prebrala in se nasmehnila: »Tina, prideš sem?« je vprašala. »Ja!« je odgovorila Tina. »Zelo lepo školjko si naredila in hvala za tako lepo pismo,« jo je pohvalila učiteljica Andreja.

Anja Mitrović, 3. c

V torek, 4. 11. 2008, je učence 3. c razreda obiskala gospa Valentina, vodja šolske prehrane. Pogovarjali smo se o zdravem načinu življenja, predvsem o pomenu zdravega prehranjevanja. Spoznali smo tudi naravne načine konzerviranja. Tako smo skupaj pripravili tudi malico za naslednji teden. In kaj bomo jedli? Kislo zelje!

Pripravili smo zelje za kisanje.

Počakati smo morali malo več kot en teden.

»Končno,« so rekli učenci, saj so že komaj čakali ta dan. Res nam je mrzlo vreme malce zagodlo, a gospa Valentina se ni vdala. Zelje je postavila v topel prostor in tako je bilo po dobrem tednu čakanja kislo zelje pripravljeno. Dodali smo mu malo olivnega olja in česen ter ga poskušali s črnim kruhom. Učenci so bili navdušeni. Zrežirali in zaigrali so nekaj reklam za kislo zelje.

V anketi pa so povedali:

Sara: Rada imam zelje, najbolj všeč mi je, da je pekoče, ker smo mu dodali malo česna. Všeč mi je, da smo ga kisali.

Ana: Kislo zelje je kul! Jejte ga tudi vi, da boste zdravi in močni.

Andraž: Jedel sem kislo zelje. Dodali smo mu česen, da je bilo pekoče. Malo me je spominjalo na čigumi. Je bilo dobro.

Demi: Danes smo jedli kislo zelje. Jejte ga, jejte ga tudi vi, ker je zelo dobro.

Eva Brudar: Danes sem ugotovila, da je zelje kar dobro, saj ga do sedaj nisem jedla.

Anja Urbas: Mmmmm, kako je dobro! (Anja je ostala brez besed - imela je namreč polna usta.)

Jan: Kislo zelje je ... (namesto odgovora je dvignil oba palca, jasno, zelje je super)

Po razredu je še vse dopoldne odmevala pesmica, ki so si jo učenci ob tej priložnosti izmislili: Kislo zelje je kul, kislo zelje je kul, kislo ...

Učenci in učiteljica 3. c

3. C DOBIL DARILU

V petek sredi meseca novembra nas je razveseli sošolec Andraž, saj nam je podaril ogromno svojih lego kock DUPLO. Prinesel je celo hišo s pohištvom in družinskimi člani, železnico z vlakom, kmetijo z domačimi živalmi ter različna vozila.

Ponosni in srečni smo, da imamo tako radodarne sošolce in sošolke! Še enkrat najlepša hvala!

Zelo smo veseli in vsak prost trenutek izkoristimo za sestavljanje in igranje s kockami. Uživamo v našem pravljичnem svetu.

Učenci in učiteljica Andreja Spudič

Eva Brudar: Kdo je to? Je zelo velik, se z medom sladka in velike šape ima.

paḗḗḗ

Kristijan: Po gozdu se vleče, obleko si sleče. Po tleh lovi, pazi, da te ne dobi!

paḗ

Aljaž Drenovec: Živim v gozdu na drevesu, s kljunom dolbem v mehkem lesu.

žolna

Anja Mitrović: Dolga ušesa ima in po gozdu skaklja.

zaḗ

Andraž: Poleti oblečeno, pozimi slečeno, kaj je to?

lišnato drevo

Demi: Na veji sedi in orehe drobi, košat rep jo krasi.

velevica

Valon: Lahko je črna, bela ali rjava, ima rogove, daje nam mlečne izdelke, rečemo ji ...

krava

Nika: Njen kožušček je progast, kot prehod za pešce je črtast.

вгqez

.....
Tim: Miške lovi in prede za tri.

всuuu

.....
Anja Urbas: Ponoči bedi, podnevi spi, včasih pa na prometnem znaku sedi.

вАОS

.....
Aljaž Omrzel: Rad liže sol, živi v gozdu. Ima rjavo dlako, na glavi dva rogova, njegova žena ni košuta. Kdo je to?

кшfak

.....
Melika: Ima glavo, ima noge, zvije se, zbode te, kadar je kepa.

зef

.....
Urška: Kdo je to? Kdo je to? Ostre kremplje ima, po drevesih z veje na vejo skače, si ne raztrga hlače.

вевггсА

.....
Luka: Ima štiri noge in srebrno sivo dlako. Prespi zimo v kakšnem duplu ali skalni votlini. Je lešnike, orehe in sadje.

чlod

.....
Eva Vrščaj: Je gozdna žival. Ko je majhna, pike ima, ko odraste, je rjavkasta.

вuIS

A.B. Anja Urbas Ajda

IMELA SEM SREČO

Učenci 3. c

Pred enim letom sem z družino prišla s Kosova živet v Slovenijo. Ko sem prišla, nisem znala niti ene slovenske besede. Zelo me je bilo strah iti v šolo, ampak tukaj sem dobila nove sošolce, ki so me lepo sprejeli in mi veliko pomagali. Srečo sem imela, ker sem imela učiteljico Lili in mojo teto, ker sta mi vedno stali ob strani in mi veliko pomagali pri učenju. Srečo imam, ker imam veliko dobrih sošolcev in učiteljico Danico, ki jo imam zelo rada.

Leonora Zajmi, 4. a

BILI SMO NA TRGATVI

Neko sončno septembrsko soboto smo odšli s starši v Belo krajino na trgatve. Zame je to prav poseben dogodek, saj zelo rada trgam grozdje. Ko smo prišli do zidanice, sem zagledala trgače, ki so že pričeli z delom. Tudi jaz sem si izbrila vrsto, v kateri sem trgala grozdje. Zelo sem se trudila in polnila vedra. Prijatelj David me je zelo pohvalil, saj sem mu velikokrat pomagala dvigniti brento. Kmalu sem postala zelo utrujena, zato sem si zaželela družbe svojih bratrancev. Igrali smo se brodolomce na osamljenem otoku. V bližini smo našli majhno leseno hišico, v kateri smo si naredili skrivališče. Tekali smo po hiši in pri tem odkrili veliko zanimivih stvari. V predalu smo našli neznane fotografije in pisma. Sklenili smo, da bo to naša skrivnost, o kateri bomo molčali. Moj bratranec ni mogel biti tiho in je pri večerji razkril naše odkritje. Odrasli so se spogledali med sabo in se pričeli smejati, nas pa podučili, da ne smemo brskati po tujih rečeh. Dan je hitro minil in morali smo oditi domov. Vesela sem bila, ker sem pomagala odraslim pri trgatvi. Za nagrado sem dobila polno košaro grozdja, ki sem jo ponosno odnesla v avto. Vedela sem, da sem jo z delom zaslužila.

Ajda Blatnik, 4. a

OBISK PRI ŽUPANU

Učenci 4. razredov smo v mesecu decembru obiskali župana. Ko smo vstopili v mestno hišo, smo zagledali dolg hodnik, ki je vodil do stopnišča. Stopnišče je bilo pogrnjeno s preprogo, ki je bila potiskana z motivi Rudolfa. Veste, Rudolf je bil glavni ustanovitelj Novega mesta. Ko smo malo poklepetali o glavnih znamenitostih mesta, smo se odpravili k županu. Župan nas je lepo sprejel in nam predstavil svojo pisarno. Povedal nam je nekaj o Rudolfu in Novem mestu. V znak hvaležnosti smo mu podarili situle iz pločevine, ki smo jih sami izdelali.

Župan jih je bil zelo vesel, eno je obesil prav na vrh smrečice. Žal pa nam je zmanjkalo časa, da bi še poklepetali, ker smo morali oditi v šolo. Zelo sem bila vesela, ker smo obiskali župana in si ogledali mestno hišo.

Ajda Blatnik, 4. a

NAŠI VTISI Z OBISKA PRI ŽUPANU IN OGLEDU HOSTLA SITULA

BLAŽ: Lepo so nas sprejeli, marsikaj novega smo izvedeli o Novem mestu.

LAURA M.: Bilo je prijetno doživetje, župan nam je dal svoj avtogram, bili smo veseli. Videli smo tudi sobo, kjer vodijo sestanke.

AJDA: Gospa, ki dela pri g. županu, nam je veliko povedala o zgodovini Novega mesta.

NEJC O.: Zanimiv film, ki smo si ga ogledali v Situli, je bil zelo poučen.

TEODOR: Posebno mi je ostala v spominu preproga, ki se nahaja na stopnišču Rotovža, saj je na njej podoba ustanovitelja Novega mesta – Rudolfa IV.

TINKARA: Bilo je zanimivo, posebno mi je bila vseč županova pisarna.

ŠPELA Š.: Posebno mi je bil vseč balkon mestne hiše, od koder je velikokrat pomahal množici naš olimpijec in Novomeščan Leon Štukelj.

Zapisali učenci 4. razreda

BOŽIČEK

*Glej, kdo prihaja,
kapa rdeča,
trebuh debel.
Kdo je to?
To je Božiček, velika pohvala.
Darila tovari, kaj bo prinesel?
Če bomo pridni, bo igrača,
če pa poredni, bo pa premog.
Bodite pridni ali pa ne bo nič.*

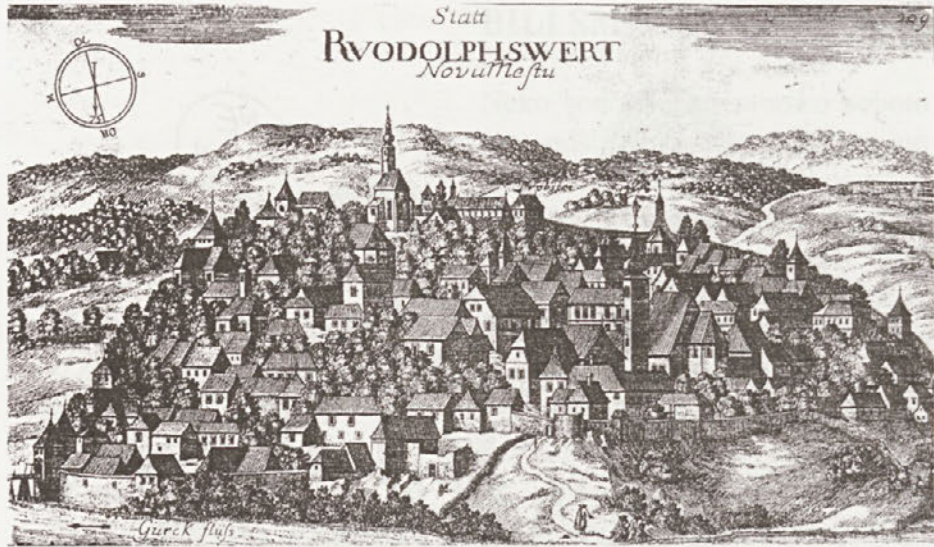
Blaž Vovko Bučar, 4. a

OBISKALI SMO HOSTEL SITULA

V četrtek, 11. 12. 2008, smo učeni 4. a in 4. b odšli na obisk v hostel Situla in v Rotovž h g. županu. Nekaj dni pred tem smo namreč izdelali lične situle, ki sedaj krasijo obe zgradbi. Najprej smo se ustavili v hostlu, kjer smo si ogledali kratek film o Novem mestu – Mestu situl. Film je prikazoval, kaj vse so našli v grobovih naših prednikov: vino, sadje, nakit ... Zelo všeč mi je bilo, saj so nam prijazni uslužbenci Situle postregli z okusnim čajem, ki nas je v tistem deževnem dnevu prijetno ogrel. Zadovoljni smo, saj naši izdelki krasijo glavni vhod v Situlo in jih mora opaziti vsak obiskovalec. Upam, da bomo še kdaj odšli tja. Obiskali smo tudi g. župana, ki so mu bile naše situle tudi zelo všeč in sedaj krasijo smrečico pred njegovo pisarno.

Alja Štrbenc, 4. b

NA ŠPORTNEM DNEVU

Zjutraj se je cela šola zbrala na igrišču. Nekaj minut čez osem smo se odpravili v Portovald. Ko smo prišli, smo si šli ogledat stezo za kros. Sprva se mi je zdela dolga. Po končanem ogledu proge smo se oblekli v športno opremo. Prvi so tekli fantje iz 4. a in 4. b. Eden izmed dečkov je padel. Naslednje so bile na vrsti deklice iz 4. a in 4. b. Za nami so se zvrstili še ostali učenci. Po končanem krosu smo pomalicali. Najboljšim so podelili priznanje.

Odpravili smo se še na pohod, ki je bil zelo dolg. Med potjo smo videli polno kostanja.

Imeli smo se zelo lepo. Tega dogodka ne bom nikoli pozabila.

Tinkara Zoran, 4. a

NABIRALA SEM KOSTANJ

V petek smo si zaželeli kostanj, kajti že nekaj dni je v naši ulici dišalo po njem. Zato smo oči, moja sestra Natalija in jaz sklenili, da ga gremo nabirat. Z avtom smo se odpeljali do bližnjega gozda. Zelo sem uživala. Najbolj so mi nagajale ježice. Lep kostanj me je kar vabil, zato sem se velikokrat nabodla. Oči mi je pokazal razlike med drevesi,

da sem hitreje našla drevo s kostanjem. Med nabiranjem smo opazili, da je kostanj bolj ali manj debel. Zato smo se po gozdu pomikali z ene na drugo stran. Ko smo gozd dobro prehodili, smo se s polno košarico vrnili domov. Doma ga je mamica narezala. Oči je zakuril ogenj. Potem se je začel drugi, najlepši del večera. Pekli smo kostanj. Pečen kostanj smo zavili v papir in počakali, da se je ohladil. Bil je zelo dober in kar hitro je končal v mojem trebuščku. Z veseljem bom še kdaj odšla nabirat kostanj, ker je kostanj, ki ga nabereš sam, najboljši.

Erika Abolnar, 4. a

SMEH JE POL ZDRAVJA

V drugem razredu v osnovni šoli Metlika smo se nekega dne skupaj z učiteljico odpravili na sprehod. Ogledali smo si staro mestno jedro. Ena izmed sošolk je bila zelo navdušena in si je še med hojo ogledovala stavbe. Kar naenkrat se je zaletela v luč. Na srečo se ni poškodovala, vsi pa smo se od srca nasmejali.

Na koncu smo še vse skupaj zlepili in postavili maketo na hodnik in se z njo slikali. Dali smo jo tudi na razstavo. Ta dan je bil zelo zabaven in z veseljem bi ga ponovila.

Alja Štrbenc, 4. b

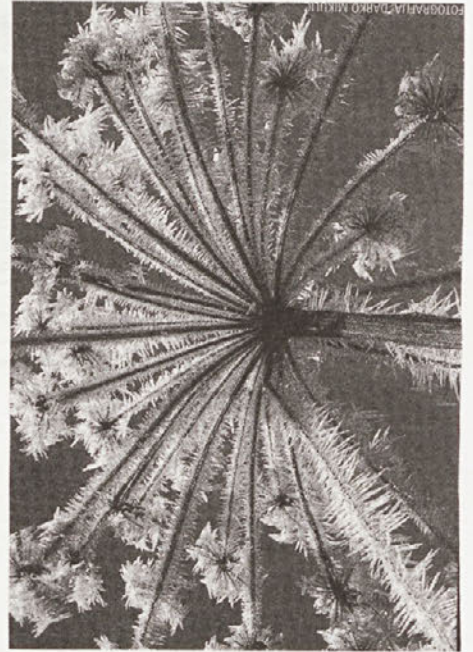
IZDELALI SMO RAKETO

Učenci 4. a in 4. b smo se v torek, 21. 10. 2008, odpravili na Trško goro. Ob osmih smo se zbrali pred šolo. Počakali smo avtobus in se odpeljali do Bajnofa, kjer nas je avtobus odložil. Peš smo se odpravili proti vrhu Trške gore. Tam nas je učiteljica nahecala, da gremo nazaj v šolo in da bomo tam naredili raketo. Res smo se odpravili nazaj v dolino, vendar samo nekaj metrov navzdol, kjer ima učiteljica Danica Možina zidanico. Učiteljice so nam razdelile material za izdelavo rakete, mi pa smo se navdušeno lotili dela. Raketo smo preizkusili, uh, kako daleč je letela.

Laura Turk, 4. a

Hasan Hodžić, 4. b

RAKETNI DAN NA TRŠKI GORI

V torek, 21. 10. 2008, smo odšli na Trško goro. Mislil sem, da ne bomo nikoli prišli na vrh. Končno smo se ustavili in si odpočili. Na travniku pred zidanico smo pričeli delati rakete. Na začetku je bilo še čisto lahko, potem pa sem se zmotil in pokvaril raketo. Pri drugi raketi sem bil bolj previden, zato se mi ni pokvarila. Potem smo šli spuščat rakete. Mislil sem, da moja ne bo nikoli vzletela. Kar naenkrat pa je raketa z vso močjo udarila v mojo brado. Od tistega trenutka naprej sem vedno pazil, kje držim raketo. Ko sem prišel domov, sem bil čisto izmučen in utrujen od tega tehničnega dne.

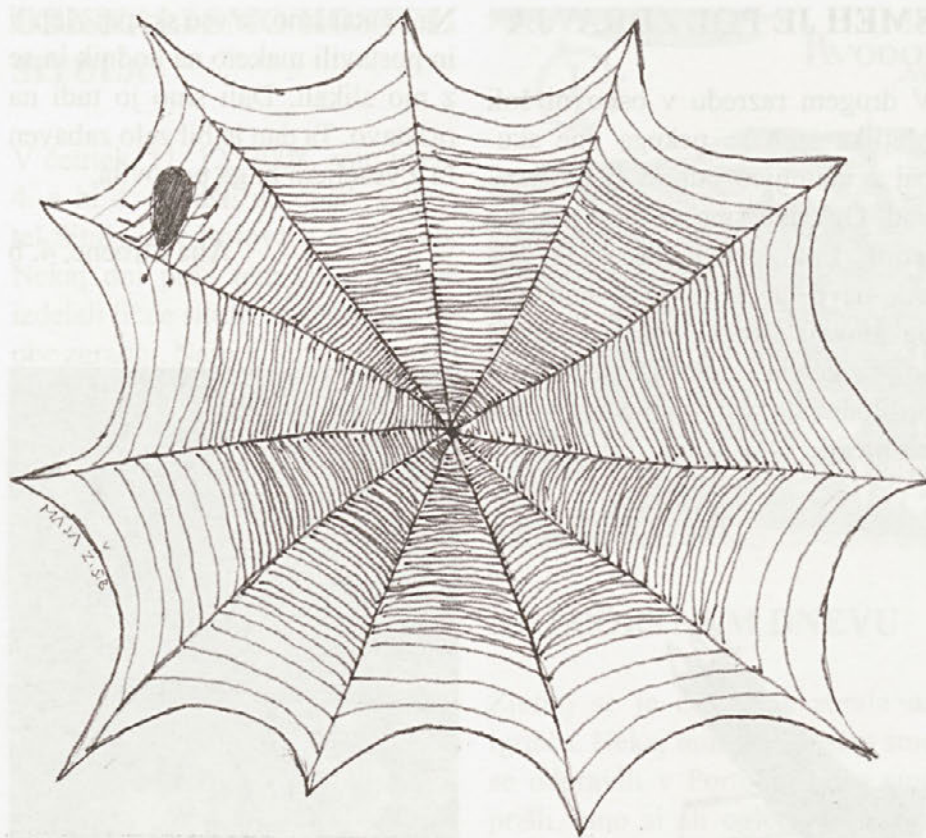
David Senčar, 4. b

IZDELALI SMO MAKETO

V sredo, 8. 10. 2008, smo se odpravili ven, da bi si ogledali hiše in narisali skico okolice šole. Sprehodili smo se okoli šole ter pridno risali in pisali. Ko smo vse hiše, znake in prehode za pešce vrisali na list, smo se vrnili v razred. Delali smo po skupinah. Naša skupina je izdelovala šolo, druge pa hiše in bloke. Barvanje nam je šlo zelo dobro od rok in maketa je bila zelo hitro narejena.

Blaž Vovko Bučar, 4. a

V MUZEJU SMO IZDELALI ČAROVNICE

V četrtek, 23. 10. 2008, smo se ob 10. uri odpravili v Dolenjski muzej. Izvedeli smo, da bomo naredili čarovnice za noč čarovnic. Najprej smo dobili gobo in krpo in iz nje naredili glavo. Oblekli smo jo v obleko, ji prilepili lase in ruto in ji narisali obraz. Na koncu smo jo pritrdili na vrstico, da jo bomo doma lahko obesili. Na poti domov se mi je vrvica strgala, a sva jo z mamico doma že popravili. Ta dan smo dobili tudi celoletno karto za muzej. Na delavnice bom odšla še kdaj. Komaj čakam.

Ida Vrščaj, 4. b

ŠOLA PRIHODNOSTI

Šolo v prihodnosti si predstavljam kot letečo zgradbo, visoko štirideset kilometrov. Imenovala bi se Vesoljska zvezdna šola. V učilnico bi prihajali na poseben način. Vsak razred bi imel svoje dvigalo, ki bi učence s svetlobno hitrostjo pripeljalo do njihovih učilnic. Namesto učiteljic bi nas učili roboti. Imeli bi tudi posebne žive svinčnike, ki bi nam vse razložili in pomagali pisati domače naloge. Če svinčnik ne bi vsega znal, bi na pomoč poklicali učiteljico. V takšni šoli bi bilo res zabavno.

Jan Čarman, 4. b

TEKLI SMO KROS

V sredo, 22. 10. 2008, smo tekli kros v Portovaldu. Najprej so tekli tretji razredi, potem smo tekli četrti razredi. Štartal sem zelo slabo. Najbolje je štartal moj sošolec

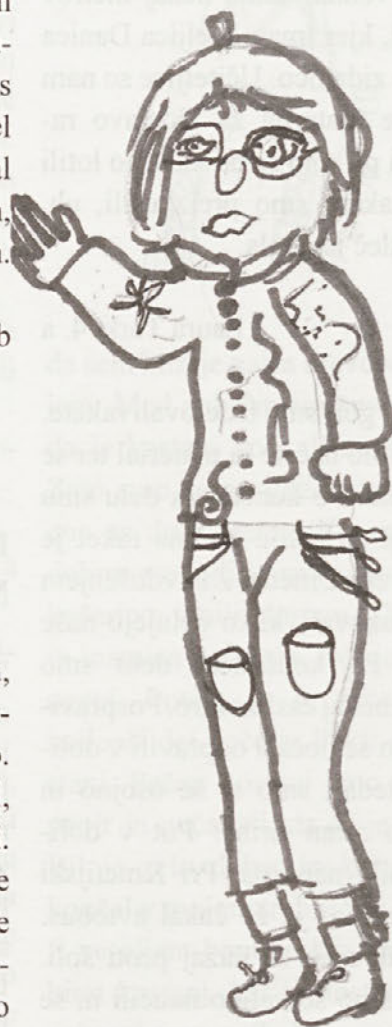
Veldin, a sva ga midva z Jakovom iz 4. a prehitela. Zelo sva se trudila. Oba sva hotela zmagati. Ves čas sva se prehitela, a sem imel na koncu jaz več moči. Zmagal sem, zelo sem se razveselil. Upam, da bom vedno tako uspešen.

Rok Vidrih, 4. b

SOŠOLČEVI POTEGAVŠČINI SE ŠE DANES NASMEJIM

Najbolj mi je ostalo v spominu, ko si je moj sošolec v tretjem razredu pobarval prste z rdečo barvo. Odšel je do učiteljice in ji rekel, da je ostal brez prsta na desni roki. Z ustreznim položajem prstov je pokazal tako prepričljivo, da je učiteljica verjela njegovim besedam. Sošolčevi potegavščini smo se še dolgo smejali.

Rok Vidrih, 4. b

TINKA
MORET
4.5

KAKO SMO KUHALI MARMELADO

Prišli smo v zanimivo učilnico. Začeli smo lupiti sadje, nato pa smo ga zmleli s paličnim mešalnikom. Kozarce smo dali v pečico, da so se ogreli, da ne bi počili. Prižgali smo štedilnik in kmalu je bila marmelada skuhana. Lončke smo okrasili. Ko sem končni izdelek prinesla domov in ga pokazala mami in očiju, se jima je zdel najlepší na svetu.

Lucija Staniša, 4. b

Najbolj mi je bilo všeč, da sem lahko na koncu, ko smo skuhali marmelado, pomočila v ostanek marmelade prst in ga polizala. Kako je bila marmelada dobra, mmmmm!

Naučila sem se, da je treba kozarce segreti, preden vanje vlijemo vročo marmelado.

Tinkara Moretti, 4. b

Zelo sem se veselila kuhanja marmelade. Všeč mi je bilo, da smo lahko sadje nalupili in narazali sami. Všeč mi je bilo, da smo imeli predpasnike, ker sem se počutila kot prava kuharica. Všeč mi je bilo, da smo tako lepo okrasili kozarce. Ko se je marmelada kuhala, pa iz loncev ni preveč lepo dišalo.

Maja Rabič, 4. b

Najbolj všeč mi je bilo, ko smo lupili jabolka in hruške. Ko sem šla pogledat marmelado, ko še ni bila kuhana, se mi je zdelo, da je to kakšen golaž in kosi krompirja. Ko je bila marmelada kuhana, je Jan opazil prazen lonec, ker je bila marmelada že v steklenih kozarcih. Jan je pričel prvi s prstom čistiti lonec in povedal je, da je marmelada odlična. Potem smo jo poskusili tudi ostali. Zares je bila dobra.

Ajda Antončič, 4. b

BOŽIČEK

Bila sem na morju
in zdaj sem doma,
čakam Božička,
ki imam rada ga.
Ne vem,
kaj prinesel mi bo za darilo,
to vprašanje ne bo nikoli minilo.

Julija Brudar, 5. b

BESEDE

Besede so večne, a ne srečne. Saj le
stoje in ne berejo, ne živijo kot mi,
ampak se, ko pišemo, rodijo.

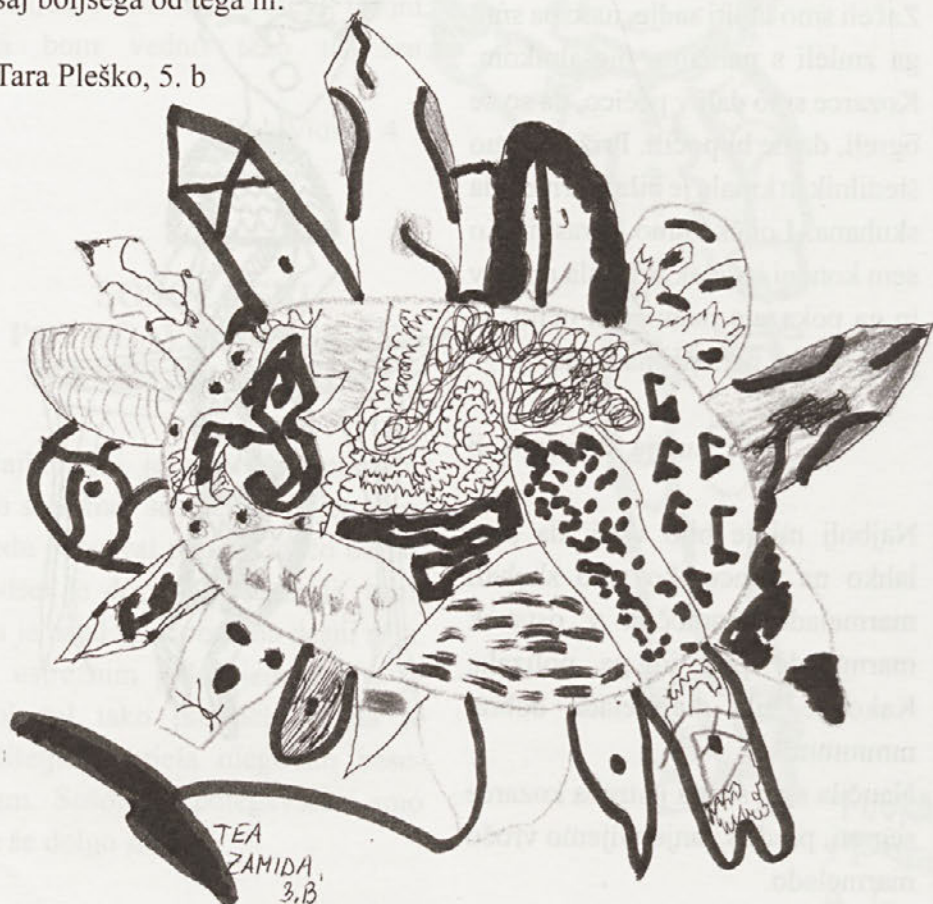
Ema Koncilija, 5. b

EKO

Rada sem eko član,
saj za odpadke poskrbim vsak dan.
Zbiram papir, steklo in plastiko,
saj za naš planet skrbim tako.

V košu so smeti,
ki jih recikliramo mi.
Ugašajmo luči,
saj boljšega od tega ni.

Tara Pleško, 5. b

Mojca Kavčič

Letošnje leto je OŠ Grm bogatejša še za eno pomembno članico učiteljske zbornice. Mojca Kavčič je postala razredničarka 6. a, poučuje pa matematiko ter tehniko in tehnologijo. Za vas je odgovorila na par vprašanj, ki si jih lahko preberete v naslednjih vrsticah.

Moje ime je ... Mojca

Po horoskopu sem ... strelka

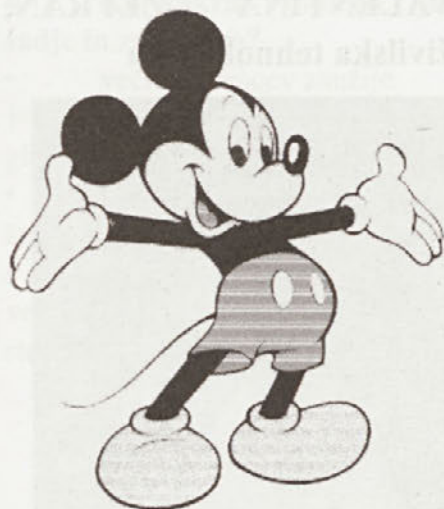
Ukvarjam se z ... različnimi športnimi aktivnostmi; pilates, kolesarjenje, plavanje, bordanje ...

Moja najljubša jed je ... Nimam najljubše jedi. Rada imam pizze, kitajsko hrano, morsko hrano in razne specialitete.

Ne maram ... hinavščine in zahrbtnosti.

Moj največji dosežek je ... da sem se tako hitro osamosvojila.

Moj življenjski moto je ... ga nimam, ker bi bil eden verjetno premalo.

Film, ki se ga ne naveličam ...

Vsakega bi se verjetno prej ali slej naveličala. Sicer pa uživam ob gledanju dobrih filmov. Eden takih je bil Good Will Hunting, vseh mi je bil Borat in še veliko ostalih. Zadnje čase pa si ogledam kar veliko risanih filmov, ki se mi zdijo vedno boljši in zanimivejši.

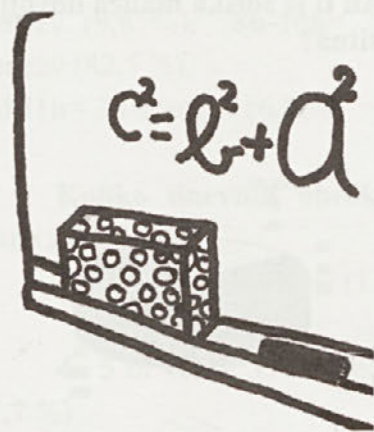
Moj najljubši predmet v šolskih klopeh je bil ... matematika in biologija.

Na OŠ Grm mi je najbolj všeč ... dobri odnosi med učitelji in učenci.

V prihodnosti si želim ... raziskovati nove kraje in kulture, pa tudi veliko veselja do dela na šoli.

Vsem bralcem Najče sporočam ... lepo in radi se imejte. ☺

Taja Moro, 9. b

OBLIKOVALA: LARA DULAR, 9. D

Najraje poslušam ... Odvisno od razpoloženja. Poslušam vse zvrsti glasbe. V osnovni šoli sem imela najraje skupino Oasis. Zadnje čase pa največ in najraje poslušam Brazilectro ter mirno rock glasbo.

Moj najljubši kraj je ... Veliko je krajev, kjer še nisem bila in bi jih želela v prihodnosti še obiskati. Morda bom potem bolje vedela.

Hej, sem Jernej in danes vam bom povedal nekaj o svoji mami. Moji mami je ime Valentina in ima 37 let. Po poklicu je živilski tehnolog. Včasih je delala v pekarni kot razvojni tehnolog, ustvarjala je nove vrste kruha, slaščice in kekse ter skrbela za haccp sistem, sedaj pa dela na naši šoli kot vodja šolske prehrane. V šoli dela prvo leto. Njena dolžnost je, da sestavlja jedilnike, jaz pa ji pri tem malo svetujem. Odkar dela v šoli, se je malo spremenila. Doma ni več tako sitna, le ko pride domov, ima kup vprašanj v zvezi s hrano, ki je bila ta dan za malico in kosilo. Vpraša me, ali je bilo dobro, ali smo vse pojedli in tako naprej. Ko je delala v stari službi, je bila zelo huda, kadar sem dobil slabo oceno, sedaj pa mi svetuje, naj se več učim in naj poskusim biti naslednjič boljši. Njen hobi je tek, velikokrat pa tudi dela na vrtu, kjer ji z veseljem pomagam. Uči se angleščino in rada bere. Njena najljubša televizijska nadaljevanka je Umori na podeželju, ki jo rada gledava tudi midva s sestro. Obsedena je s čistočo, zato se vedno jezi, naj pospravim za sabo. Takrat je ne maram, ker je tečna. Drugače jo imam rad, saj imam samo eno.

Jernej Žefran, 8. c

REZULTATI ANKETE O PREHRANI IN ŽIVLJENJSKEM SLOGU NA OŠ GRM

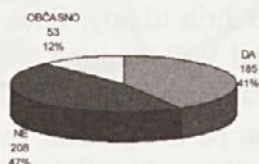
V času od 15. 11. do 20. 12. 2008 je bila na OŠ Grm v okviru predavanj o zdravi prehrani izvedena anketa o prehrani in življenjskem slogu. Izpolnjenih je bilo 445 anketnih listov iz 28 razredov, kar predstavlja 70,1 % vseh učencev.

Anketa je obsegala 18 vprašanj in 1 točko, pri kateri so učenci podali svoje mnenje glede priljubljenosti posameznih namazov.

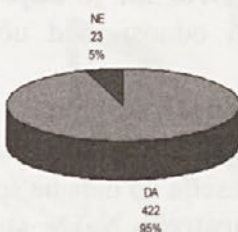
REZULTATI ANKETE

ŠOLSKA MALICA

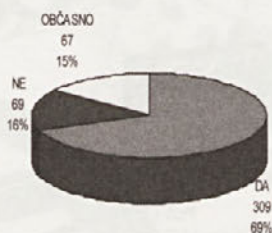
1. Ali doma zajtrkuješ?

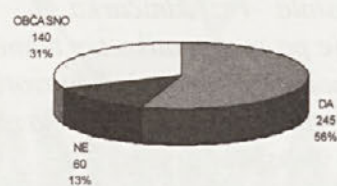
2. Se ti zdi zajtrk pomemben obrok?

3. Ali ti je šolska malica dovolj nasitna?

4. Ali poješ dodatno sadje, ki ti je ponujeno pri malici?

5. Katera je po tvojem okusu najboljša malica v šoli?

pica, makovka, sirovka, čokolešnik, mlečni riž, med in maslo, marmelada, jogurt, kefir ...

6. Kaj ti ni dobro pri šolski malici?

zelenjavni, sadni, tunin, sirni in mesno zelenjavni namaz, paprika, paradižnik, kumarice, kivi ...

7. Kakšen je tvoj predlog za ZDRAVO ŠOLSKO MALICO?

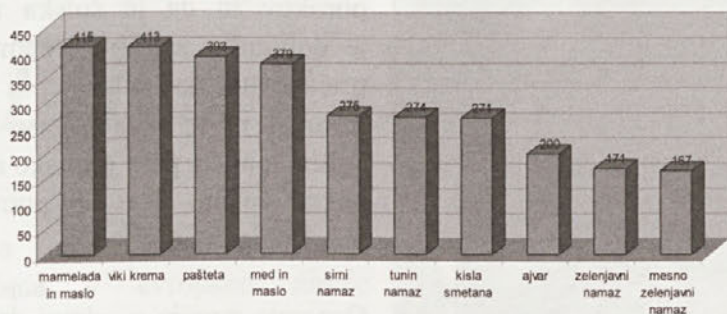
sadje (60 %), kosmiči, jogurt, kefir, sir, polenta, mlečni riž in zdrob, čokolešnik ...

3. c

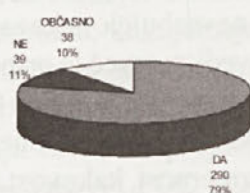

8. Oцени namaze:

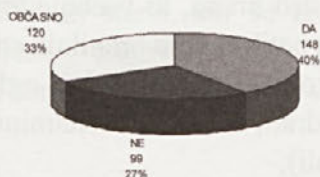

ŠOLSKO KOSILO

1. Ali ti je šolsko kosilo dovolj nasitno?

2. Ali greš pri kosilu po dodatek?

3. Katero je po tvojem okusu najboljše šolsko kosilo?

čufi, meso, ocvrtki z omako, zrezki, krompir, goveja juha, špinaca, žganci, segedin golaž, matevž ...

4. Kaj ti pri šolskem kosilu ni dobro?

enolončnice, zelenjavne juhe, zelenjavne omake, premastno, razkuhane in premastne testenine, riž, preveč čebule, premalo mesa, zelje ...

5. Kakšen je tvoj predlog za ZDRAVO ŠOLSKO KOSILO?

pica, čufi, zelenjava, zelena in zeljnata solata, sadje za sladico, juhe, žganci, polnozrnat riž in testenine ...

Celotno anketo in rezultate pa si lahko ogledate na naši spletni strani.

Valentina Žefran

ŽIVLJENJSKI SLOG

1. Koliko časa dnevno sediš pred TV, računalnikom?

do 2h = 355 učencev (80,9%), 2h-4h = 68 učencev (15,5%), nad 5h = 16 učencev (3,6%)

2. Koliko ur traja tvoj nočni počitek?

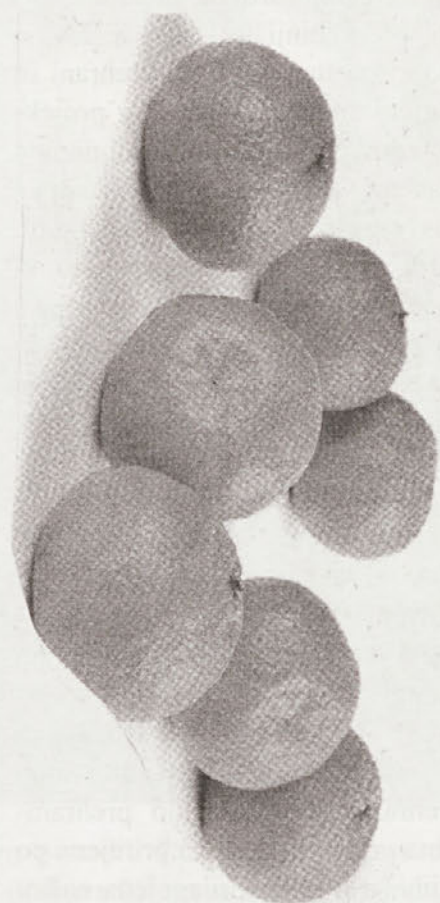
6h = 6 učencev (0,14%), 7h = 43 učencev (9,8%), 8h-10h = 364 učencev (82,5%), nad 11h = 28 učencev (6,3%)

3. Koliko dnevni obrokov hrane zaužiješ?

a. 1-3 = 56 učencev (12,3%)
b. 4-5 in več = 399 učencev (87,7%)

4. Kolikokrat dnevno ješ sadje in zelenjavo?

- večina učencev zaužije 1-3 obroke sadja dnevno (v glavnem v šoli)
- cca 30% učencev ne je solate in ostale zelenjave
- razredna stopnja zaužije več razne zelenjave kot predmetna stopnja

ZAJTRK je pomemben, a NE zajtrkujem. Vem, kaj je ZDRAVA prehrana, a najrajši imam NE ZDRAVO. Mami, POMAGAJ!

IN KAJ SPLOH POČNE VODJA ŠOLSKE PREHRANE?

Vodja šolske prehrane načrtuje prehrano z zdravstvenega, ekonomskega, socialnega, vzgojnega in gastronomskega vidika. Skrbi za nabavo kvalitetnih in higiensko neoporečnih surovin, nadzira dogajanja v kuhinji in jedilnici, izvaja izobraževanja o zdravi prehrani in higieni živil ter sodeluje v projektih zdrave in eko šole. Nudi pomoč staršem, ki potrebujejo strokovne nasvete glede prehranjevanja svojih otrok. Skrbi za dietno prehrano, ki jo predpiše zdravnik. Povezuje se s strokovnimi službami, ki delujejo na področju šolske prehrane, ter s šolskim okoljem.

Šolska prehrana postaja vedno bolj pomembna za skladen telesni in duševni razvoj otrok.

Slovenija je ena izmed redkih evropskih držav, ki ima organiziran sistem prehrane otrok in mladostnikov. Urejen je na nivoju države in je tudi uzakonjen. Pri načrtovanju prehrane se upoštevajo prehrabena priporočila, ki so prirejena po tujih virih in so prilagojena našim razmeram.

V večjih skupnostih je mnogo težje ustrezno prehraniti posameznega otroka kot v družini, ker imajo otroci različen tek in želje. Razumljivo je torej, da obrok ne more biti po okusu prav vseh otrok. V ta namen izvajamo ankete, da dobimo povratne informacije o priljubljenosti jedi pri šolskih obrokih. Kajti tudi skrbno pripravljen, polnovreden obrok hrane ne izpolni svojega namena, če ga otrok odklanja.

Včasih slišimo kritike, da otroci dobijo za malico premalo.

Zavedati se moramo, da je šolska malica samo eden izmed dnevnih obrokov in da je šolska malica le dopolnilo zajtrku. Ne moremo pričakovati, da bo otrok, ki ni zajtrkoval in je njegov prvi obrok šolska malica, prav s šolsko malico pokril večino dnevnih potreb po hranilih in energiji.

Osnovna vzgoja o zdravi prehrani se začne v družini, šele nato vpliva na slog prehrane vzgoja v šoli. Velik vpliv na izvajanje zdravega ali nezdravega načina prehranjevanja imajo tudi javni mediji. Najpomembnejša pravila zdrave prehrane ne vsebujejo neke zapovedi ali prepovedi, temveč le priporočila za večjo ali manjšo količino tega ali onega živila. Najpomembnejši kriteriji so: zmernost, kakovost, raznolikost, uravnoveženost in naklonjenost zdravemu načinu življenja.

Poudarjamo naslednja načela:

- hrano uživamo sede, v mirnem, sproščenem in prijetnem okolju, jo dobro prežvečimo;
- uživamo čimbolj raznovrstno, pestro hrano, ki vsebuje živila iz vseh petih skupin hranilnih snovi (beljakovine, polnovredni ogljikovi hidrati, maščobe, vitamini in minerali);
- energijsko vrednost prilagodimo svojim potrebam;
- zaužijemo 4 obroke sadja in zelenjave dnevno;
- zmanjšujemo količino soli v pripravi hrane;
- pijemo dovolj vode.

Odločitev, ali bomo smernice zdrave prehrane upoštevali, je odvisna od vsakega posameznika; včasih le težko sprejemamo strokovna priporočila ali pa jih sploh ne.

Valentina Žefran,
vodja šolske prehrane

ZDRAVA ŠOLA

Zdrava šola. Tudi naša šola je vključena v evropsko mrežo Zdravih šol oz. šol, ki promovirajo zdravje. Ker je preteklo že kar nekaj let od vključitve, je prav, da se zopet spomnimo na njene naloge. Cilj našega delovanja je promocija zdravja v šoli oziroma vzgoja za zdravje. V timu se trudimo programe, ki zajemajo celotno šolo (učence, učitelje in starše), dolgoročno in intenzivno naravnati. Letošnja rdeča nit projekta se imenuje »ZDRAVI POD SONCEM«. V okviru te teme pripravljamo različne dejavnosti, predavanja in delavnice, naravoslovne dni, pohode, projektne dni, drugačne razredne ure, razstave, radijske ure, plakate ... Ne pozabimo, da vse te dejavnosti poglobljajo medsebojne stike med učenci, učitelji in starši, kar se zrcali na večjem zadovoljstvu, počutju in nenazadnje tudi na uspehu.

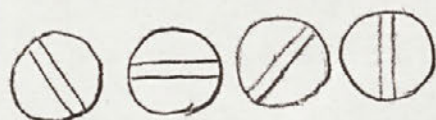

V letošnjem šol. letu smo učencem ponudili štiri nove interesne dejavnosti, ki zajemajo naše področje (Zdrava šola razredne in predmetne stopnje, Prva pomoč, Korektivne vaje za lepo držo in ploska stopala). V okviru interesne dejavnosti Zdrava šola učenci skrbijo predvsem za obeleževanje svetovno pomembnih dni z zdravstveno vsebino ter preko različnih dejavnosti spoznavajo zdravo prehrano in skrb za svoje zdravje. Če naštejemo le nekaj pomembnejših aktivnosti, ki so se odvijale do sedaj ali pa še potekajo, ne morem mimo področja zdrave prehrane, saj z različnimi dejavnostmi skrbimo za pospeševanje uživanja ter spoznavanje različnih vrst sadja in zelenjave. Učenci preko lastnih aktivnosti spoznavajo različne načine predelave in konzerviranja sadja in zelenjave (kuhanje marmelade, kisanje zelja, stiskanje sokov ...). V okviru razrednikovih ur smo izvedli predavanja, delavnice in ankete o načinu prehranjevanja ter pozitivnem odnosu do hranjenja. Izsledki ankete bodo objavljeni na naši spletni strani, kjer je objavljeno tudi predavanje (pod linkom Zdrava šola). Za vse oddelke prve triade, ki so to želeli, smo v sodelovanju z Lekarniško zbornico Slovenije pripravili delavnico na temo »Zdravila in otroci«, v 9. razredu pa s pomočjo ZZV Novo mesto izvedli delavnice z naslovom »Zdrava spolnost«.

OBLIKOVALI: IVA, 9. D, IN
MARUŠA, 9. C

V mesecu novembru smo veliko pozornosti posvetili prepoznavanju in preprečevanju posameznih vrst odvisnosti, pri čemer so se na vabilo prijazno odzvali in nam bili v veliko pomoč dr. Damijan Gazvoda, ki je izvedel delavnice za učence 8. razreda, dr. Ervin Strbad s predavanjem za starše in Toni Kočevar z delavnicami v 9. razredu.

Skrbimo tudi za gibanje na svežem zraku. V oddelkih PB izvajajo različne športne aktivnosti (ob tednu otroka za učence in starše), v enem izmed oddelkov so se odločili za sobotni pohod na Gorjance, ki ga skupaj s starši in razredničarko izvedejo enkrat mesečno. Tudi učitelji se udeležujemo različnih športnih aktivnosti in tako skrbimo za svoje zdravje in dobro počutje. Organizirali pa smo predavanje za učitelje z gostjo Vlasto Nusdorfer, ki nam je govorila o nasilju.

Kakšne pa so naše naloge v prihajajočem letu?

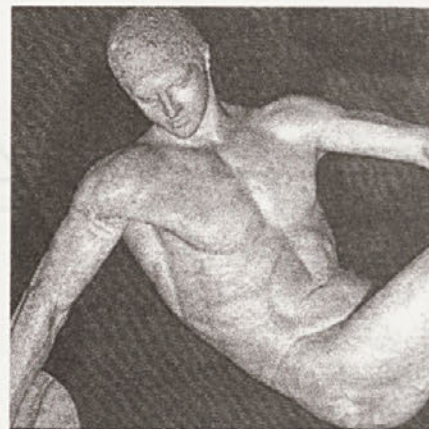
Še vedno se bomo posvečali zdravi prehrani, intenzivneje pa bomo delovali z aktivnostmi na področju gibanja za učence in učitelje. Na področju duševnega zdravja bomo za učence 5. razreda v obliki ID pripravili delavnice za sprostitvev.

9. maja 2009 bomo organizirali pohod treh generacij.

Dejavnosti, razdeljene po mesecih, si lahko ogledate na naši spletni strani pod linkom Zdrava šola.

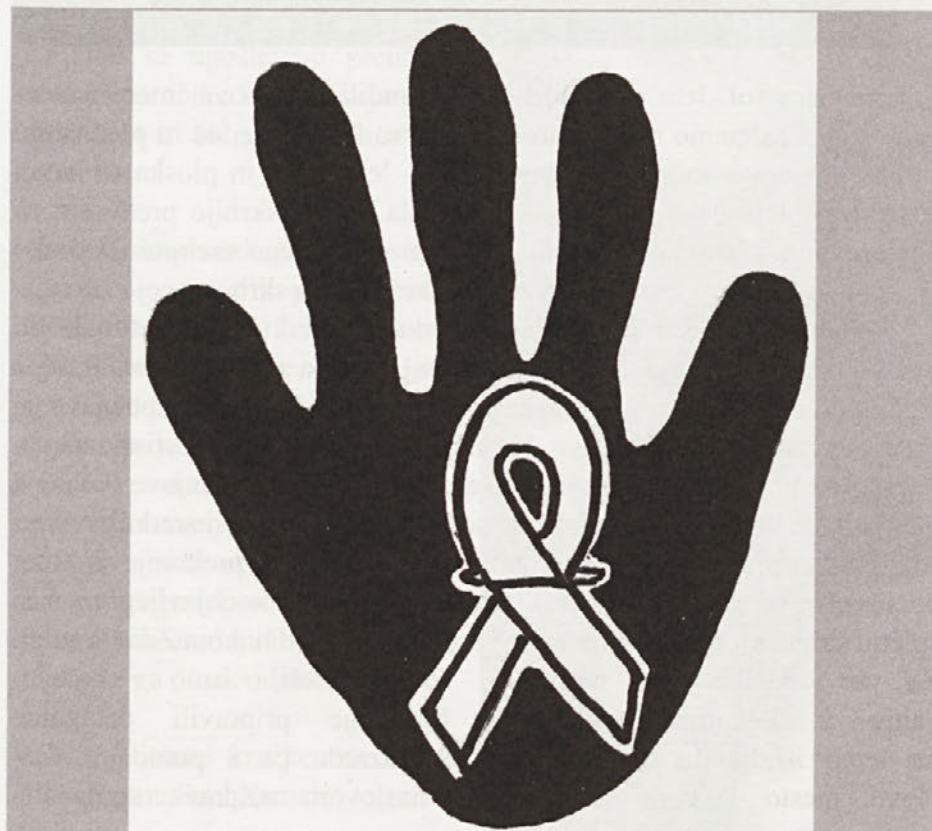
Ostanite zdravi še naprej.

Zdenka Mahnič

Zdrava šola

Na naši šoli se prav vsi zavedamo, kako pomembno je zdravje, zato imamo tudi interesno dejavnost Zdrava šola. V vsakem razredu so izbrali enega ali dva predstavnika in ob torkih smo se ob 13.30 zbirali na sestankih. 16.10., na svetovni dan hrane, smo se najprej pogovorili in dobro razmislili o pomenu tega dne, nato smo naredili plakate o zdravi prehrani in o motnjah hranjenja, plakate pa smo obesili v šolsko avlo. V novembru, ki je znan kot mesec boja proti odvisnosti, smo našli, katere odvisnosti poznamo, nato pa smo naredili še plakate o različnih odvisnostih, kot so: odvisnost od kajenja, odvisnost od hrane, odvisnost od alkohola ... Nekaj dni pred 1. decembrom smo pridno izdelovali simbolične rdeče pentlje in jih 1. decembra razdelili učencem in učiteljem. Pekli smo tudi zdrave piškote. Ob tem smo se zelo zabavali in še toliko boljše je bilo, da smo piškote lahko pojedli sami. Ampak Zdrava šola je bila tudi resna, saj smo imeli tudi okrogle mize o precej resnih zadevah. Naše delo je potekalo tudi v računalniški učilnici, kjer smo iskali različne podatke, ki so nas zanimali. Spoznali smo veliko novega o zdravem prehranjevanju, še najbolj všeč pa nam je bilo druženje, ki je bilo večkrat zelo zabavno.

TEKMOVANJA, TEKMOVANJA

TEKMOVANJE IZ LOGIKE

Šolsko tekmovanje za bronasto priznanje iz logike je bilo v petek, 26. septembra. Udeležilo se ga je 6 učencev šestega, 13 učencev sedmega, 12 učencev osmega in 20 učencev devetega razreda. Med šestošolci je bil najboljši Matej Žabkar. Med sedmošolci je bila najboljša Amadeja Lamovšek, priznanja so osvojili še Lana Klemenčič, Maksim Pirc, Aleš Zupančič in Žak Dimič. V skupini osmošolcev je bil najboljši Nik Mioč, priznanja pa so osvojili Andraž Grulja, Matija Čarman in Robert Bele. Najbolje so reševali naloge devetošolci. Zmagovalka, Manca Bukovac je osvojila vse točke, priznanja so osvojili še Matevž Šega, Gašper Muhič, Aljaž Škrinjar, Taja Moro in Kaja Stopar. Najboljša dva iz sedmega in osmega razreda in trije iz devetega razreda so se uvrstili na državno tekmovanje.

Državno tekmovanje za srebrno in zlato priznanje je bilo v soboto, 18. oktobra. Udeležilo se ga je sedem učencev, in sicer Matevž Šega, Gašper Muhič in Manca Bukovac iz devetega razreda, Robert Bele in Andraž Grulja iz osmega razreda ter Amadeja Lamovšek in Lana Klemenčič iz sedmega razreda. Matevž Šega je prejel srebrno priznanje, Manca Bukovac pa zlato priznanje.

TEKMOVANJE IZ BIOLOGIJE

V petek, 5. decembra 2008, je na OŠ v Šentjerneju potekalo

tekmovanje iz biologije. To šolsko leto so bili tema tekmovanja netopirji v Sloveniji. Tekmovanja se je udeležilo kar 13 učencev iz naše šole, in sicer Domen Bohte, Valentina Stanič, Kaja Petrič, Aleks Gabrič, Nejc Primc, Kaja Stopar, Uroš Dukarič, Maruša Stroj in Manca Bukovac iz devetega razreda ter Ivana Lora Kastelic, Damjana Luzar, Robert Bele in Luka Golob iz osmega razreda. Od teh sta srebrno priznanje prejela **Domen Bohte in Valentina Stanič.**

Manca Bukovac

Najče NE berem,
"ker je beda."
"Kaj pa sicer
beres?" "NIČ, zakaj
sprasujes!"

+ NM =

= CVIČKARIJA

Janezek je v
gostilni naročil:
"LA JUHO!" In jo
je dobil. "LA MESO!"
In ga je dobil.
"Kotaj sem prišel
v Pariz, pa že znam
francosko!"
Natakar: "Če me bi
bil jaz iz "LA CELJA"
bi ti dobil "LA NIČ!"

ZBIRALNA AKCIJA STAREGA PAPIRJA

Tudi to leto smo uspešno izpeljali jesensko zbiralno akcijo. Kot vedno smo bili zelo uspešni in zbrali veliko papirja. Bilo je kar nekaj sprememb, ki ste jih prav gotovo opazili. Vas zanima, čemu bo to leto namenjen denar? So bili učenci zadovoljni z zbiranjem? Za odgovore sva povprašali gospoda Tihomirja Troho.

Kako uspešna je bila letošnja jesenska zbiralna akcija? Je bila bolj uspešna kot ostala leta?

Zelooooooo. Približali smo se lanski rekordni polletni količini. Sicer pa je napredek jasen: od 30 ton leta 2000 do 120 ton leta 2008. Če bi narisali graf, bi si ga želela vsaka gospodarska družba kot pokazatelj razvoja.

Kaj boste storili s tem denarjem?

Kot običajno. Tretjina za nagrade, desetina za pomoč socialno šibkejšim učencem, preostalo pa za izboljševanje pogojev za delo v šoli. Letos bi radi uredili kotichek za zaljubljene na predmetni stopnji, za razredno pa bi kupili nekaj zunanjih igral za prostor pred avlo, ki je sedaj ograjen.

Letos smo prvič zbirali papir na parkirišču pri grmskem gradu. Zakaj?

Preselitev na parkirišče grmskega gradu je rešitev za akcijo, saj smo se vsakič bali nesreče zaradi prostorske stiske za šolo. Dobili smo celo začasno uradno dovoljenje s strani firme Grad Grm d.o.o., lastnice parkirišča. Za vsakokratno uporabo smo dolžni le obvestiti REVOZ kot uporabnika parkirišča. Tega sem zelo vesel. Tudi starši so rešitev pohvalili.

2€ na
učenca
zmagovalnega
razreda?!

RAZRED	JESENSKA	6. a	1999
	AKCIJA (KG)	6. b	2161
1. a	1439	6. c	1551
1. b	1218	6. d	1906
1. c	1443	7. a	2895
2. a	1321	7. b	875
2. b	1901	7. c	1537
2. c	2738	8. a	961
3. a	991	8. b	2138
3. b	1733	8. c	3498
3. c	1544	9. a	1032
4. a	1547	9. b	838
4. b	2200	9. c	1467
5. a	4269	9. d	2101
5. b	3814		
5. c	2836	SKUPAJ	24.959
SKUPAJ	28994	VSE	53.953

So se učenci kaj pritoževali?

Pravzaprav je glede na to, kako velika akcija je to, zelo malo težav. Včasih kdo potoži, da so jim ukradli kakšen paket papirja ali da ni prav, da nekateri poberejo tudi papir iz kontejnerja, čeprav to ni dovoljeno. Sicer pa vsi akcijo zelo podpirajo. Celu učitelji, ki jim zaradi tega odpade kakšna ura (učitelji so zelo navezani na svoje ure, ha, ha ...), so ugotovili, da je od akcije več koristi kot škode.

Nam želite še kaj povedati?

Zelo sem vesel tako množične udeležbe in podpore z vseh strani. Vesel sem tudi, ker so devetošolci tako aktivni in zaslužijo lep denar za konec leta – porabijo lahko kar polovico vrednosti zbranega denarja. S sistemom nagrajevanja smo povečali tudi nagrade za najuspešnejše oddelke 1. triade. Oni so le majhni in težko tekmujejo s starejšimi – tudi njim smo namenili polovico zaslužka, ostali zmagovalni oddelki pa lahko za svoje potrebe porabijo tretjino. Tudi tisti, ki niso med zmagovalci, dobijo po 1 euro na učenca, razmišljamo pa, da bi v prihodnje povišali na 2 evra. Mislim, da bi bilo to še bolj pošteno in da bodo nagrade še bolj vzpodbudne.

Ana in Manca

OBLIKOVALA: ANA SKOBE

POREČ 2008

Proti koncu šestega razreda smo dobili obvestilo, ki je prav vsakega izmed nas zelo razveselilo. Bilo je obvestilo o šoli v naravi. Še najbolj pa smo se razveselili novice, da bo ta šola v naravi potekala na morju v Poreču. Malo smo bili sicer razočarani, saj je pisalo, da bo šola v naravi šele v začetku sedmega razreda. Vsi, ki so že bili tam, so nam govorili in vsiljevali svoje mnenje, da je bilo tam »zelooo bednooo«, a mi smo si ustvarjali svoje mnenje. Tako so nastopile poletne počitnice in skoraj smo pozabili na dogodivščino, ki se nam je obetala. Ko pa je bilo počitnic konec, se je zopet dvignil prah in vsi smo govorili o Poreču, kdo bo s kom v sobi, kaj se bo dogajalo, koliko časa bomo potovali, kako se bomo imeli ... Prvi teden smo imeli pouk, takoj v soboto pa smo odpotovali v Poreč. Ko smo prispeli, je bila tam ogromna stavba in vsi smo brž vzeli svoje potovalke in se odpravili proti njej. Ko smo prišli do svojih sob, smo razpakirali stvari in šli ven. Nikomur ni bilo prav, da smo morali poslušati teorijo,

kaj vse se lahko zgodi in česa naj ne počnemo. Mi smo se le želeli čim prej kopati. Šli smo na kosilo in že prvi dan nismo bili ravno navdušeni nad hrano. Pravzaprav smo se zgražali nad njo. Temu bi se lahko reklo zbirčnost. A kljub temu smo bili zelo navdušeni, saj so bile sobe kar precej v normalnem stanju in zunaj smo imeli polno igral. Popoldne smo imeli že pouk in bilo nam je všeč, saj je bil pouk veliko bolj sproščen in zanimiv.

Nekatere skupine so se šle že prvi dan kopat, saj so imele na urniku plavanje. Prvi dan nihče ni mogel takoj zaspati. Mi smo bili vznemirjeni, učitelji pa niso mogli spati, ker so nas morali miriti. Po dveh dnevih so se že pojavile prve nerodne zadeve. Najprej so bili le mali otroški prepiri, kasneje kraje denarnic in tudi laganje o izginotju. Nekaj se je kuhalo, a nihče razen krivca in učiteljev ne ve, kdo je povzročal zmedo. Vedno, ko so bili učitelji še na kosilu, mi pa smo že pojedli, smo podstavili klop in nekateri so plezali čez balkon v prvem nadstropju stavbe. Enkrat je nekemu celo uspelo, da je zatožil tiste, ki so plezali čez balkon, kljub temu da so nam to učitelji prepovedali. Tega, da smo to počeli vedno in ne le enkrat, ko nas je nekdo zatožil, učitelji še vedno ne vedo. No, sedaj so izvedeli.

Zaskrbljeni starši so zvečer klicarili svoje otroke in jih povpraševali o vsem. Naslednji dan pa smo šli na ladjico, ki nobenemu ni bila prav nič všeč. Vsakemu drugemu izmed nas je bilo slabo in nekateri so celo bruhalo. Prav nič prijetno ni bilo to zibanje valov, ki ga mnogi opisujejo kot prijeten občutek.

Na ladjici smo tudi jedli in nekaterim je bila hrana zelo dobra, nekaterim pa ne. Ves čas smo imeli lepo vreme, kar je bilo super. Ko smo končno z ladjico prišli nazaj v Poreč, smo bili presrečni. Ko smo se zvečer ulegli v posteljo, smo še kar čutili, kot bi nas zibali valovi. Vse dni smo zelo radi zahajali v bližnjo trgovinico, kar našim učiteljem ni bilo najbolj všeč. To so nam celo prepovedali, če jih ne vprašamo. Fantje so imeli različne zamisli, kako bi nas, punce, zbadali. Tokrat

so nas zbadali s tem, da so nam govorili, da imamo tako imenovan »kečap teden«. Najbrž ne veste, kaj to pomeni, a ne bom razlagala tega.

Vsak večer smo igrali odbojko ali imeli druge dejavnosti. Bilo je zanimivo in imeli smo se enkratno. Morje je bilo zelo toplo in najrajši smo skakali z bližnjega splava. Zaradi vseh teh dejavnosti so imeli nekateri izmed nas podrsana kolena in tudi zvite prste. Med razredi smo se bolj povezali, saj smo se skupaj družili cele dneve. Včasih smo bili vsak razred zase, sedaj pa smo vsi skupaj. Navezali smo dosti novih prijateljstev, rodilo se je nekaj simpatij in navsezadnje je bilo tudi nekaj slabih izkušenj z določenimi osebami.

Vsi smo zadovoljni s šolo v naravi in upamo, da bomo šli še kdaj v Poreč, da obudimo spomine.

Lara Kostić, 7. a

Šola v naravi (8. a)

Dom Peca

V ponedeljek zjutraj smo se polni pričakovanj zbrali na parkirišču pred našo šolo. Poslovali smo se od svojih staršev in naše precej težke potovalke natovorili v avtobus. Ta nas je popeljal novim dogodivščinam naproti. Medvožnjo smo se zabavali, pogovarjali, gledali film in zdelo se je, da smo zelo hitro premagali razdaljo do doma Peca na Koroškem. Ogledali smo si dom, se nastanili po sobah, razpakirali naše potovalke in s praznimi želodčki odhiteli na kosilo. Hrana v domu je bila dobra in okusna. Popoldne smo si ogledali okolico doma, pred nami pa se je razprostiral prekrasen pogled na mesto Mežica. Prijal nam je tudi svež in prijeten gorski zrak. Zvečer smo odšli še na večerni pohod in opazovali luno ter zvezde. Ob deseti uri pa je bil že čas za spanje. Naslednje jutro so nas prebudili zvoki prijetne glasbe. Odšli smo na daljši pohod, na precej oddaljen Pikov vrh. Bilo je naporno, saj smo se vzpenjali in spuščali po zasneženih poteh. Zvečer je bil na vrsti zabavni program, tema večera pa je bil izbor

miss in mistra doma Peca. Zelo smo se zabavali in nasmeljali, saj so se fantje našemili v dekleta in dekleta v fante. Naslednji dan, v sredo, nas je tako kot že v torek prebudil radio. Odšli smo v rudnik, in sicer smo do rudnika morali prikorakati kar peš. Nadeli smo si čelade ter zaščitne halje in že smo bili nared za ogled rudnika. Vodič nam ga je razkazal in nam razkril veliko zanimivosti o njem. V četrtek, na naš predzadnji dan, smo raziskovali potok in živali v njem, kasneje pa smo se pomerili v lokostrelstvu. Zvečer je bil na vrsti ples oz. disko, ob katerem smo se nekateri bolj razživelili, se zabavali in uživali kot pa drugi. Pred spanjem smo morali tako kot vsak večer našemu učitelju dati telefone, računalnike ... In prišel je petek, naš zadnji dan bivanja v domu Peca. Dopoldne smo se spopadli v tekmovanjih, in sicer v lokostrelstvu in kvizu. Najboljšim so podelili tudi priznanja. Kasneje smo spakirali še zadnje stvari, se poslovili od tamkajšnjih učiteljev in se odpeljali proti Dolenjski.

OBLIKOVALA: JOLANDA UREKAR, 9. B

Domov smo prišli zvečer, polni dobre volje in lepih gorskih spominov.

V šoli v naravi je bilo lepo in zabavno. Veliko smo se naučili, se med seboj bolje spoznali in sklenili nova prijateljstva. Ugnali smo tudi kakšno norčijo, kar pa naj ostane naša skrivnost.

Tjaša Ilar

ŠOLA V NARAVI (8. b in 8. c)

DOM TRILOBIT

V ponedeljek, 8. 12. 2008, smo se učenci 8. b in 8. c razreda odpravili proti Javorniškemu rovtu oz. natančneje v dom Trilobit. To je malo višje nad Jesenicami. Vsi živčni smo se zbrali ob 7:30 uri in se vsi nestrpni poslavljali od bližnjih ter hiteli na avtobus. Ura je odbila 7:45 in avtobus je odpeljal. Zaradi slabe in poledenele ceste smo se malo pred domom ustavili in peš nadaljevali po poti. Vsi smo bili navdušeni zaradi snega in smo se takoj prepustili zimskim radostim. Nastanili smo se v dom.

In tako... začela se je šola v naravi. Kmalu potem, ko smo prišli, smo izvedeli, da bomo imeli nočni pohod. Vsi utrujeni smo »smuknili« v kombinezone in se podali v sneg. Opazovat smo šli zvezde, vendar smo imeli nesrečo, saj je bilo oblačno in se zvezd ni videlo. Sneg se nam je udiral pod nogami in padali smo kot listje z dreves. Nekateri smo na hrib lezli kar po štirih. Na vrhu pa nas je čakalo presenečenje. Namesto da bi pot v dolino nadaljevali peš, smo se lahko kotalili. Bilo je zabavno. Pozabljena sta bila jeza in pritoževanje. Zaplesali smo še taborniški ples »Woogy Boogy«. Bilo je veliko več smeha kot plesa. V torek smo se razdelili v dve skupini. Ena skupina je imela pouk in sankanje, drugi pa smo šli teč na smučeh. Naša skupina je vzela smučiči, palice in čevlje za tek na smučeh ter se odpravila v bližnji gozd. Nekaterim je šlo malo bolje, drugim pa malo slabše. Vsi pa smo se neizmerno zabavali. Popoldne smo imeli plezanje. Stena je bila nameščena kar na zid doma.

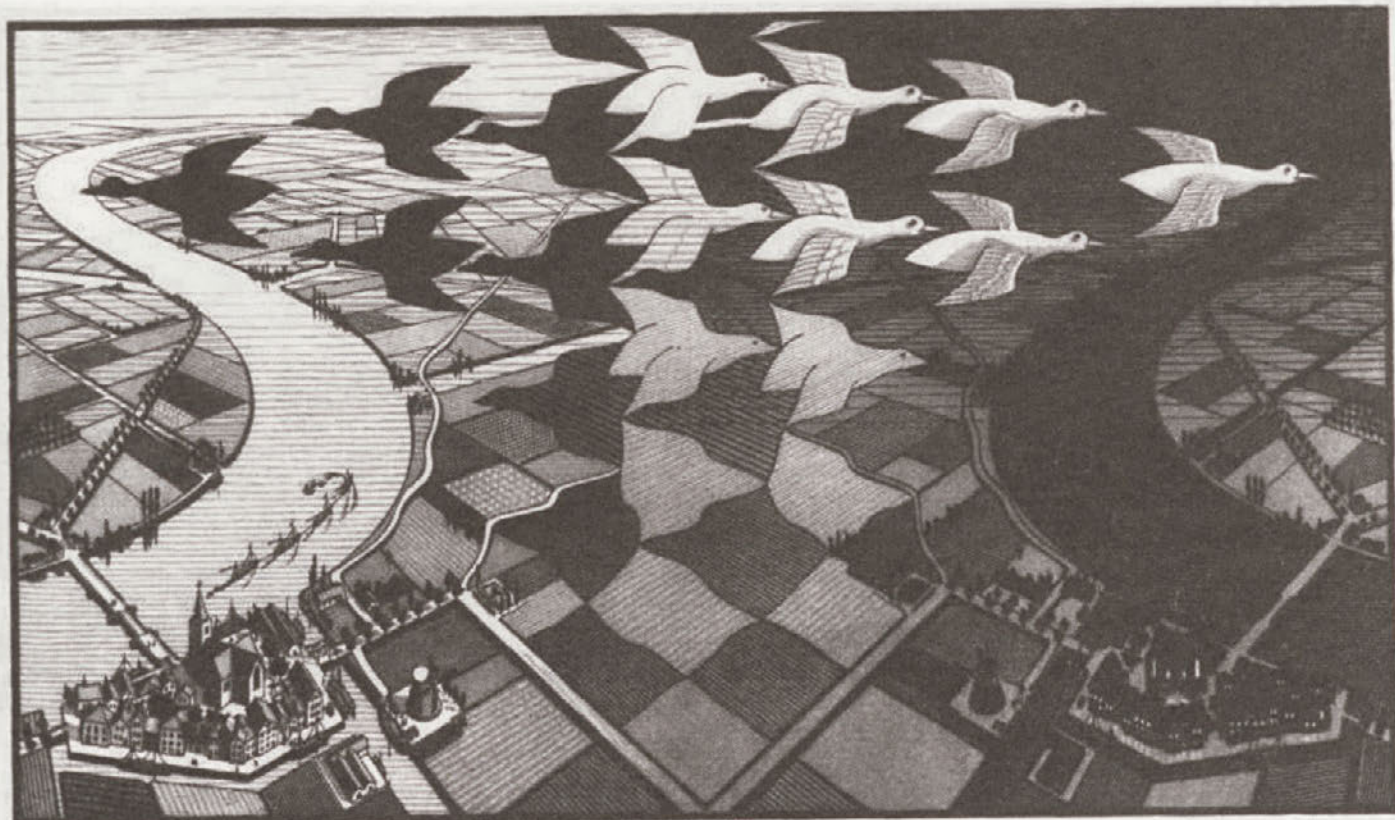
V sredo smo odšli v park, kjer smo reševali delovne liste. Spoznavali smo živali in drevesa. Začel nas je obletavati sneg. V četrtek dopoldne smo imeli pouk o trilobitih in sankanje, druga skupina pa je šla teč na smučeh. Sankanje je bilo odlično. Sani so »tekli« kot po maslu. Popoldne smo imeli plezanje in veslanje. Kljub snegu smo vsi neizmerno uživali. Tako je prišel četrtek zvečer. Vsak večer smo imeli družabni večer. Igrali smo se različne igre in se ob tem zelo zabavali. Snega je bilo približno en meter. V petek dopoldne je bilo slabo vreme, zato nismo mogli ven. Vsak razred je naredil svojo knjižico o šoli v naravi. Teden je za mnoge od nas minil prehitro. Z avtobusom smo se odpravili proti Novemu mestu. Ves teden sta naše norčavosti prenašala učiteljica Macedoni in učitelj Bučar. Prišli smo pred šolo in vsi hiteli po prtljago. Prišli so starši in odpravili smo se vsak proti svojemu domu. Tako so se končale zimске vragolije 8. b in 8. c razreda.

Špela Lenart, 8. b

OBLIKOVALA: JOLANDA UREKAR, 9. B

ESCHER

NOVO NOVO NOVO

VZGOJNI NAČRT

Vodja delovne skupine za pripravo vzgojnega načrta, Tihomir Troha, nam je razložil, kaj vzgojni načrt sploh je, kdo vse ga pripravlja, kako ga sploh pripravljajo... Vsem nam se zdi to nekaj novega, pa čeprav se o pravicah, dolžnostih, kaznih, pohvalah in vzgoji pogovarjamo že od nekdaj. Novo je le to, da bo vse skupaj napisano na papirju ter potrjeno s strani sveta šole. Več si preberite v nadaljevanju ...

Učenci smo opazili, da se v tem šolskem letu veliko pogovarjamo o pravicah in dolžnostih, o pravilih, o kršitvah teh pravil in o ukrepih za kršitelje. Je to kaj novega?

Pravzaprav ni nič novega. O tem se pogovarjamo od nekdaj. Šolski red je star že skoraj dvajset let. Že pred petnajstimi leti, ko sem prišel na Grm kot svetovalni delavec, sem

poudarjal (v Najči 1/93), da je treba negovati tudi duha učenca, da ni pomembno le učenje. Učne načrte natančno uresničujemo, zdaj je prišla na vrsto tudi vzgoja. Sprejet je bil zakon, ki pravi, da moramo do 1. 9. 2009 pripraviti še vzgojni načrt.

Kaj sploh je to vzgojni načrt?

Vzgojni načrt je obvezen dokument, v katerem bomo zapisali, na kakšen način bomo uresničevali vzgojno nalogo šole. Seveda že od nekdaj učitelji v šoli vzgajajo učence: s svojim zgledom in svojimi stališči, s svojim odnosom do učencev, pa tudi s pohvalami in kaznimi. Zdaj bomo to vzgojno vlogo še bolj poudarili: skupaj bomo učenci, starši in učitelji opredelili, katere so naše vrednote (kaj se nam zdi pomembno v življenju) in cilji in kako jih bomo uresničevali. Na primer: skrb za okolje je gotovo naša pomembna vrednota (saj drugače nas bo kmalu

konec), uresničevali pa jo bomo s programom Eko šole, v katero se letos vključujemo. Gotovo ste že vsi opazili eko kotichek v avli, ločevanje odpadkov. Ali pa: skrb za lastno zdravje (poznate: veliko sreče in zdravja v novem letu ...) bomo uresničevali s programom Zdrave šole. Letos smo se s Tonijem Kočevarjem že borili proti drogam, kuhali smo domačo marmelado .... To je to. Nič novega, a vendar z novo zavzetostjo.

Je to vse?

Ne, še zdaleč ne! Skupaj bomo zagotovo izpostavili še druge vrednote: medsebojno spoštovanje, zaupanje in sodelovanje, strpnost in sprejemanje drugačnosti, zavest o državnih pripadnosti in narodni identiteti, vključevanje v demokratično družbo itd.

Opredelili pa bomo tudi pravila skupnega življenja v šoli ter pravice in dolžnosti učencev. Končno moramo doumeti, da je med pravicami in dolžnostmi tesna povezava: npr. tvoja pravica do zabave in sprostitve ne sme posegati v pravico tvojih sošolcev do kakovostnega pouka, torej se med poukom ne moreš zabavati in motiti učitelja in sošolcev. Tvoja pravica se konča, ko poseže v pravico drugega. Ni to logično?

Ali to pomeni, da bodo tudi kakšne nove kazni za tiste, ki ne bodo upoštevali pravil?

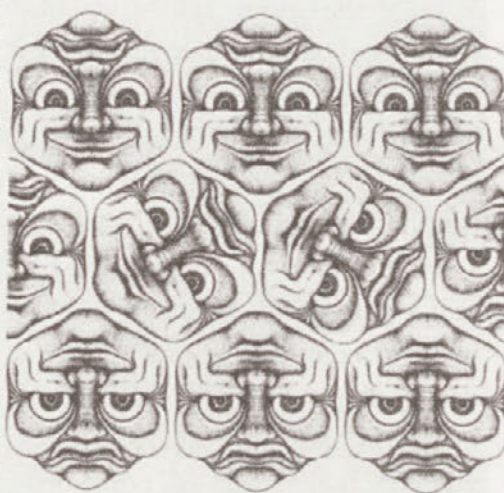
Veseli nas, da je učencev, ki vztrajno kršijo pravila, tako malo. V celem šolskem letu izrečemo komaj nekaj opominov. Če sem čisto pošten, še sam zelo dvomim, da opomini pomagajo učencu. To je običajno le znak, da smo izčrpali vse možnosti, da bi temu učencu pomagali k ustrežnejšemu ravnanju. Je pa to tudi signal družini, naj končno nekaj ukrene in pomaga svojemu otroku. Starši smo končno le odgovorni za dejanja svojega otroka. Tega se včasih ne zavedamo zadositi. Novi pristop k vzgoji pa predvideva pred izrekanjem opominov še nekatere vzgojne ukrepe, ki jih šola sama določi. Ko sem spraševal učence, kakšni ukrepi bi to lahko bili, sem dobil kar stroge odgovore: obvezna pomoč čistilkam popoldne, obvezno ostati po pouku v šoli in se učiti, klečati v kotu, en teden

prepovedi prihoda v šolo in podobno. Nekatere predloge bomo lahko upoštevali, vendar sem jih opozoril, da ti ukrepi ne smejo posegati v osnovne človekove pravice.

Pogovarjali ste se z nami, učenci, kaj pa pravijo starši?

Starše bomo na roditeljskem sestanku februarja prosili za njihove predloge, saj so pomemben dejavnik vzgoje v šoli.

Imajo pravico pri oblikovanju vzgojnega načrta, hkrati pa se povečujejo tudi njihove obveznosti. Kot sem že rekel: starši so odgovorni za dejanja svojega otroka. In če otrok ravna skrajno neprilagojeno, npr: nestrpno do drugačnih, agresivno do sošolcev ali pa vztrajno moti učitelja in sošolce pri delu, so starši dolžni ukrepati. Najprej se odzvati povabilu v šolo, skupaj iskati rešitev in poiskati pomoč tudi v drugih institucijah, če je potrebno. Če tega ne storijo, pomeni, da zane-marjajo svojo starševsko dolžnost in jih šola mora prijaviti Centru za socialno delo, ki potem družino celostno obravnava. Na srečo pa je takšnih učencev v hudi stiski zelo malo, mogoče odstotek ali dva. Sicer pa so starši v lanski anketi poudarili, da bi morali imeti učitelji večjo avtoriteto. Dovolita, da vaju vprašam: Imamo učitelji avtoriteto? Na čem temelji ta avtoriteta? Kakšen je učitelj, ki ima avtoriteto?

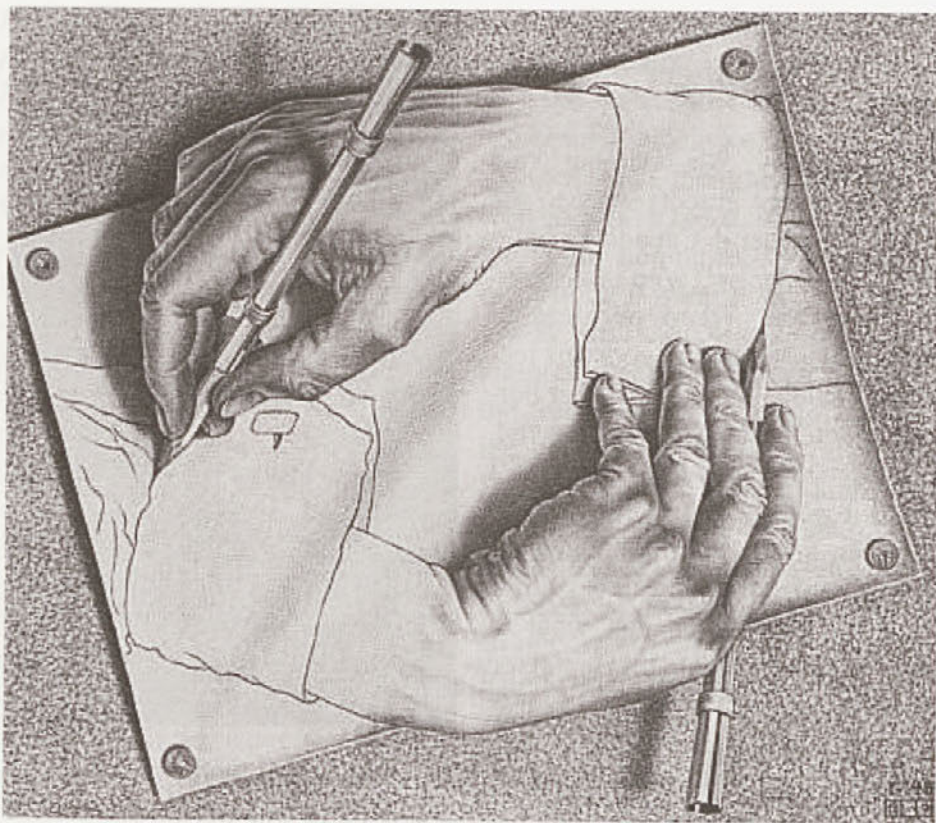
Misliva, da ima avtoriteto učitelj, ki je pravičen in pošten do vseh učencev ...

Tudi jaz mislim, da bo imel učitelj avtoriteto, če bo na sodoben način posredoval znanje, če bo pravičen pri ocenjevanju, če bo spoštljiv in enak do vseh učencev, če bo dosleden in če bo imel osebne lastnosti, ki pri učencu vzbujajo zaupanje, občutek varnosti in sprejetosti. Takšnega učitelja bodo učenci spoštovali, zato bomo k takšnemu liku učitelja težili.

Kdo bo potrdil vzgojni načrt?

Osnutek nastaja v naši delovni skupini, ki jo je ravnateljica imenovala že lani in ki jo sestavljamo sodelavci Tina Dović, Karmen Kržan, Branko Šuster, Lili Vavžik in jaz. Obravnaval ga bo učiteljski zbor, nato v februarju še svet staršev, potrdil pa ga bo na predlog ravnateljice svet šole junija.

Manca in Taja

PROJEKT MESEC ŠIRJENJA UPORABE E-GRADIV

V mesecu novembru smo se na Osnovni šoli Grm vključili v projekt Mesec širjenja uporabe e-gradiv. Trinajst učiteljic je pri pouku uporabilo že pripravljena e-gradiva, ki so nastajala v letih 2007 in 2008. Kar 260 učencev je spoznavalo drugačne naloge, se spopadalo z računalnikom, po navodilih so risali, pisali, barvali, razmišljali, klikali z miško itd. Za nekatere je bil to nov izziv, saj so bili v projekt vključeni tako prvošolčki kot starejši učenci, in to pri matematiki, angleščini, nemščini, geografiji, tehniki in tehnologiji in spoznavanju okolja.

Prav vsi so pri delu uživali, saj je delo v računalniški učilnici pomenilo popestritev vsakdanjega učenja. Pa to ne pomeni, da drugače ne delajo z računalniki, le bolj poredko pridejo v učilnici na vrsto in tudi naloge, ki jih ponavadi delajo, niso tako zanimive, kot so bile te.

Mnogi mlajši učenci so spoznali, da so na računalniku zanimive tudi izobraževalne zadeve, ne le igrice, in to so zapisali tudi v odgovorih v anketah.

Učitelji, ki so sedaj spoznali nova e-gradiva, bodo novo znanje prenesli še h kolegom v strokovnih aktivih in tako se bo to razširilo po šoli. To pa je bil tudi cilj projekta in na naši šoli je bil le-ta dosežen.

Vabimo vas, da si na spletni strani ogledate, kaj vse smo delali in kakšni izdelki so nastali, pa še kakšna lepa fotografija je vmes!

Pohvala vsem sodelujočim v projektu in naj bo konec projekta konec začetka uporabe novejših e-gradiv.

Vodja projekta

Alenka Spasovski in ravnateljica Sonja Simčič

Meeting Richard Scrimger

On Thursday 9th October two groups of nine graders went to the library to meet a Canadian writer Richard Scrimger, who was visiting Slovenia. When our teacher first told us we had to go to his lecture I thought "Oh, not another boring lesson!" But when we arrived, the moment I saw Mr Scrimger, I knew it would be something different. This man, you could tell by his face, is someone who understands children and knows just what to say to make us laugh. He talked to us about writing stories. It was very interesting and to be honest, keeping 13 and 14 year-old teenagers' attention for a whole hour is a big accomplishment. I wish we had more teachers who would lecture like Richard Scrimger does!

Taja Moro, 9. b

.....

Last Thursday the fourth and the fifth group went to the library to meet a famous writer. Richard Scrimger is his name. We had to read one of his books for our reading badge so it made sense to meet him. I actually have to admit that I didn't read the book because I had never heard of the "dude" before, so his books must suck. But then I met him. This "dude" was the most positive person I have ever met. I remember he immediately told us never to call him MR Scrimger. He said "I'm not some old guy wearing a bath robe and smoking a pipe, that's my father!" He also told us how to build a good story and jokes were literally pouring out of his mouth. In conclusion I can say that now I will definitely read his books.

Jakob Gazvoda, 9. c

The first thing I thought when I saw Mr Scrimger was that he looked like a mad professor. He has bushy grey hair and he wears glasses, and he has the look of a person who has fun all the time. When the librarian introduced him, he made fun of everything she said, so everyone was amused. And then he started talking about himself. He told us funny stories about his childhood, how he embarrassed himself in front of a girl he liked. There was a lot of humour in his voice so we all laughed. Then he started telling us about writing and his books. He told us a story based on happiness, which turned out quite badly. So he explained that we should never start a story with a positive feeling but with something more intense. I was surprised how relaxed he was when he was talking about his private experiences. He made learning fun by teaching us about something that could have been boring and he was able to make a connection with us. He said that he was certain that deep within he is still a 13-year-old boy that he was. I was really sad when 45 minutes were up and I wish that he would come to Slovenia again.

Julija Gačnik, 9. b

On Thursday after school we went to the local library where a Canadian writer Richard Scrimger had a lecture. He talked about writing, how to begin and write a good story. Mostly he was talking about feelings and which are the best for writing a story – certainly not happiness. He told a lot of jokes and funny stories to help us imagine. As a person he seemed very warm and a bit confused. Sometimes I noticed his accent in words. It sounded a bit Scottish to me. The lecture was very interesting because Richard is an amazing rhetoric. He asked us questions all the time and in this way gave us an opportunity to test our English. I didn't have problems understanding him, so I didn't need to think about that. I observed his loyalty to writing and he is really the right person for writing stories.

Domen Bohte, 9. a

OBLIKOVANJE: ANA SKOBE

I really didn't know what to expect from some Canadian writer that has written a book which we have read at school. When we came to the library, there were a lot of 9-graders from other schools. When Mr. Scrimger came, he looked very funny with his hair and he acted according to his look. He actually said that he couldn't be still for one minute. He spoke Canadian English and I liked it very much. He asked us to tell him a feeling because he wanted to make up a short story. He wanted us to understand how a good story is written. A girl named Zara chose happiness so he made a very funny story about her in which everything was perfect for Zara. He told us that if you wanted to make a good story you couldn't make every single thing perfect and happy. You must put some anger and fear into it as well. I enjoyed that day at the library very much because Richard Scrimger made us laugh all the time and he was truly funny.

Aljaž Bukovec, 9. A

A funny story from my school days

It was a Monday morning and I was getting ready for school. I looked at the clock and I realized I was already running late. I quickly put my shoes on and faced the mirror to check myself. My hair was no longer black but blonde. Urška was at my place the previous day and we dyed it together. I

smiled and rushed to school. Physics was our first lesson that morning. We were supposed to get our test results which we took the previous week. I thought I did pretty well so I was a bit excited about it. I was really hoping for an A. But, oh my, I got a B minus!

I was shocked. How could this happen? I was scanning thorough the test in search of a mistake our teacher made. Aha, there! One exercise was worth 5 points and I did everything correctly except that I forgot to convert metres into centimetres. But surely, this wasn't so important to cost me 4 friggging points, right? I took the test to Mr Plut, our teacher. He's known for his well-at-least-he-tried-to-be-funny humour (and you didn't hear that from me!). Anyway, I explained to him what the problem was and he said something about this being his way of giving points and so on. I complained a bit more. He repeated himself. I looked confused and tried to convince him I was right. Then he continued to talk about converting and saying how it made one point, as everything else did. "But this doesn't make sense," I thought to myself. I was getting more and more confused and apparently it showed on my face. The teacher was staring at me and laughing. "You don't get it, do you?" he said. "It's a good thing you are a blonde now!" Everybody started laughing at me. Ah, stereotypes! These jokes can get a bit annoying at times. But then again...

Hey, I'm a blonde! What's your excuse?

Taja, 9. b

Simon Bukovec, 9. a

It happened during the last school year in spring. It was around one o'clock and we were waiting for our next lesson in the school library. We were bored and our schoolmate decided to make things a little more interesting.

We didn't know what was happening when he just threw his pencil case out of the window. We all stared laughing like crazy. He was obviously satisfied because he had our full attention. I think he liked the feeling and didn't want to stop. Next he grabbed his bag and said "Look at me now". We did and instantly he threw his school bag out of the window. As a result we started laughing again and we just couldn't stop. In fact he thought he was so cool, but we all thought to ourselves what a fool he was. Because we laughed so much he didn't want to stop. He looked at a chair and went for it. Before we knew it the chair was already outside. We were all terrified. It wasn't so funny anymore and he became aware of it. Suddenly we became very serious. We all knew he was in deep trouble.

Fortunately there was no one under the window, so nobody was hurt. But my school mate suffered the consequences anyway. His parents found out about his stupid behaviour and they had to pay for the damaged chair.

Kaja, 9. d

English workshop: MATILDA

We've got an assignment to write about today's day. It is Saturday and we were at school this morning. You are probably asking yourself what kind of a 14-year-old

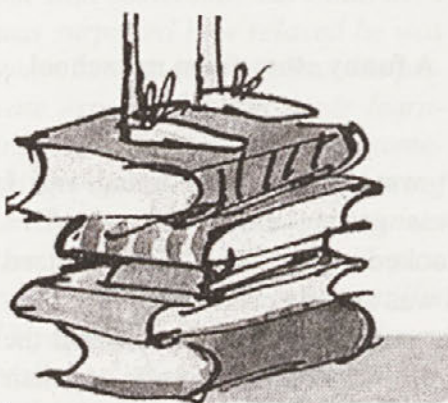

child goes to school at the weekend. Well, we wanted to go through Roald Dahl's Matilda in a different way and that's why we came there in the first place.

It wasn't as good as I thought it would be. In fact, it was even better. Our teacher for the day was Mrs Jane Harnell. Right at the beginning she made the whole classroom laugh. She seemed really relaxed, though she might have felt very tense and nervous on the inside. I don't know. I'm just glad she was not boring; because if she had been I would probably fall asleep (it was a bit early).

We knew that the theme of the workshop was Matilda but we didn't know that we were going to

become actors. Nobody told us that. And if I think again, that's all right, because nobody would come if we had known that. I know I wouldn't.

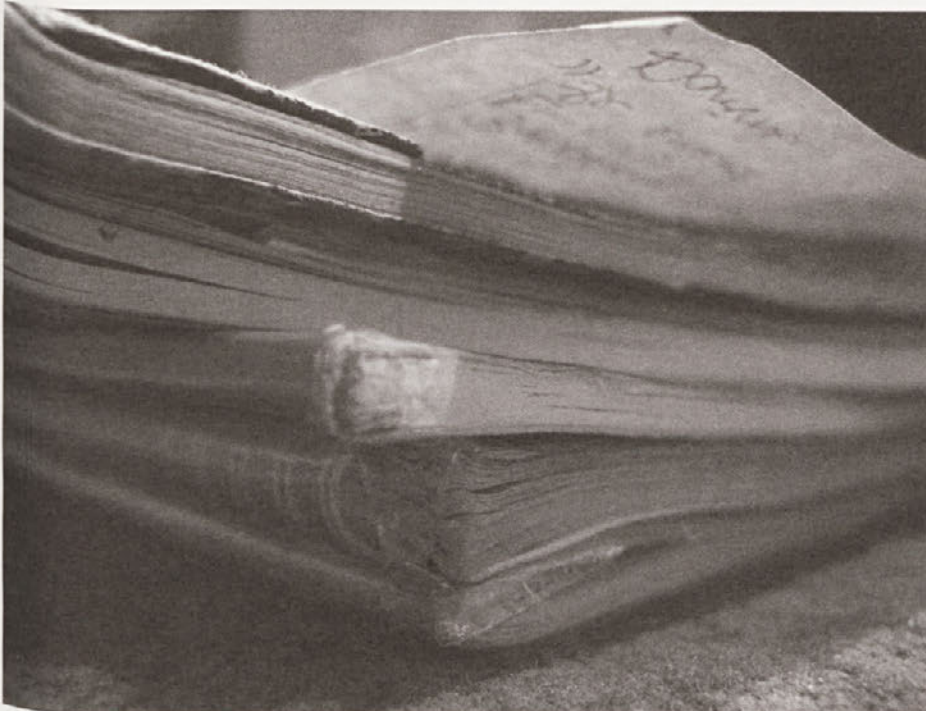

And then we began. We were talking about communication, and how to communicate with others. Next came the fun part. We split into smaller groups and every group had to choose a scene from Matilda. We wrote the scene on a piece of paper. My group chose the scene where Mr Wormwood goes blonde without knowing it. When Jane started talking about drama, I became aware of what she meant. I just thought to myself "Oh, no. I won't do it. I can't!" But everyone did it and so did I. I acted my role and it wasn't so terrifying.

The workshop was a great experience for me. I'm really looking forward to the next one.

Kaja, 9. d

Ker v knjižnici opažamo, da učenci ne morejo dobiti knjig za domače branje, jim priporočamo, da obiščejo spletno stran www.dlib.si, kjer lahko dobijo elektronsko verzijo knjige. Na portalu se nahajajo samo knjige starejših letnikov.

Aleš Zupančič

KNJIŽNI KOTIČEK

Med pomembne dogodke v knjižnici spada tudi izbor novega znaka. Imeli smo kar 6 finalistov, zmagovalni znak, ki od zdaj krasi knjižnico, pa je postal znak učenke Špele Cimermančič iz 6. b. Prav tako velja pohvaliti vse, ki so se udeležili projekta Knjižnični znak. Izbor je bil zelo težak, saj so si bili rezultati izredno blizu. Učenci so lahko za znak glasovali vsak dan, vendar le s po enim glasom.

Otona Župančiča. Kviz lahko dobite tudi v knjižnici v tiskani obliki. Za zmagovalca kviza pripravljajo bogate nagrade.

Med najljubšimi knjigami meseca se še naprej ponavljajo knjige pisateljice Dese Muck z naslovom Anica. Istoimenski naslov nosi nadaljevanka, ki se v zadnjih tednih prikazuje na televizijskih zaslonih. Avtorica Anice pa bi rada prav posebej pohvalila zasedbo Anice na Tv zaslonih.

Med osebami, ki prispevajo k boljšemu vzdušju v knjižnici, moramo posebej pohvaliti ga. Miro Grahek, ki je v zadnjem času za učence 1. razreda organiziral čajanko, s šestimi razredi so pisali haikuje, s petimi so spoznavali dela Toneta Pavčka ...

Učencem svetujemo, da lahko v Knjižnici Mirana Jarca kupijo komplet starih razglednic za samo 3€.

Prav tako želimo učence spodbuditi k reševanju Slovenskega knjižnično-muzejskega kviza, ki se nahaja na spletni strani www.koz.si, organizator le-tega pa je Knjižnica

TINA VOVK, 9. B

Sence skrivnostne,
kaj se dogaja?
Noč prihiti.
Tina Guštin, 6. b

Ljubezen je brezmejna
kot vesolje.
Kako naj jo najdem?

Imam očala,
a jih ne uporabljam,
ker sem brez oči.

Polnoč odbije.
Okoli mene je tema.
Jaz se ne bojim.

Špela Cimermančič, 6. b

Mirta Balažič Gerič, 6. b

FOTO: ANA SKOBE

Zunaj je mraz
in objem
nas pogreje.
Lea Pavlin, 6. c

Njeno telo je
močno kot
bukovo deblo.

Vroč puščava
in jaz samevam
kakor kaktus.

Sovražim te kot
res pekoče koprive!
Ožgeš mi srce.

Manja Može, 6. b

Maruša Seničar, 6. c

FOTO: ANA SKOBE

Ko povohaš ta cvet,
imaš občutek,
kakor da se objemava.

Ogenj v peči greje.
Ne bojim se mraza.
Srečna sem.

Ko jo rišem na papir,
se mi zdi,
da sem ob njej.

Z radirko lahko brišeš črte,
a življenja ne
moreš izbrisati.

Maja Šuklje, 6. a

Ko zajočem, se v solzah
nariše njen nasmeh,
ki me potolaži.

Polje v vetru
je kot sanje, iz
katerih se nočeš zbuditi.

Neža Jurečič, 6. b

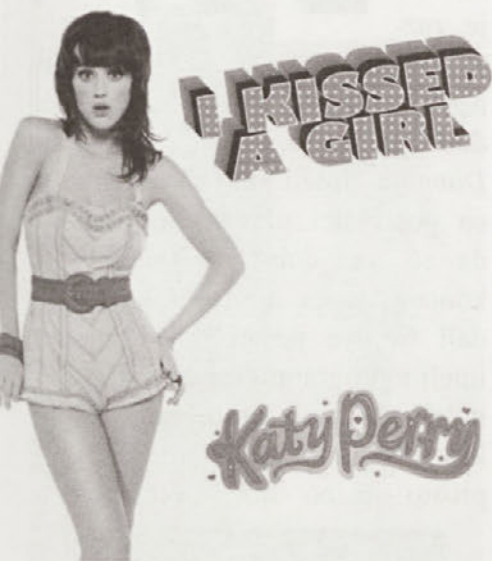
FOTO: ANA SKOBE

OBLIKOVALA: ANA SKOBE

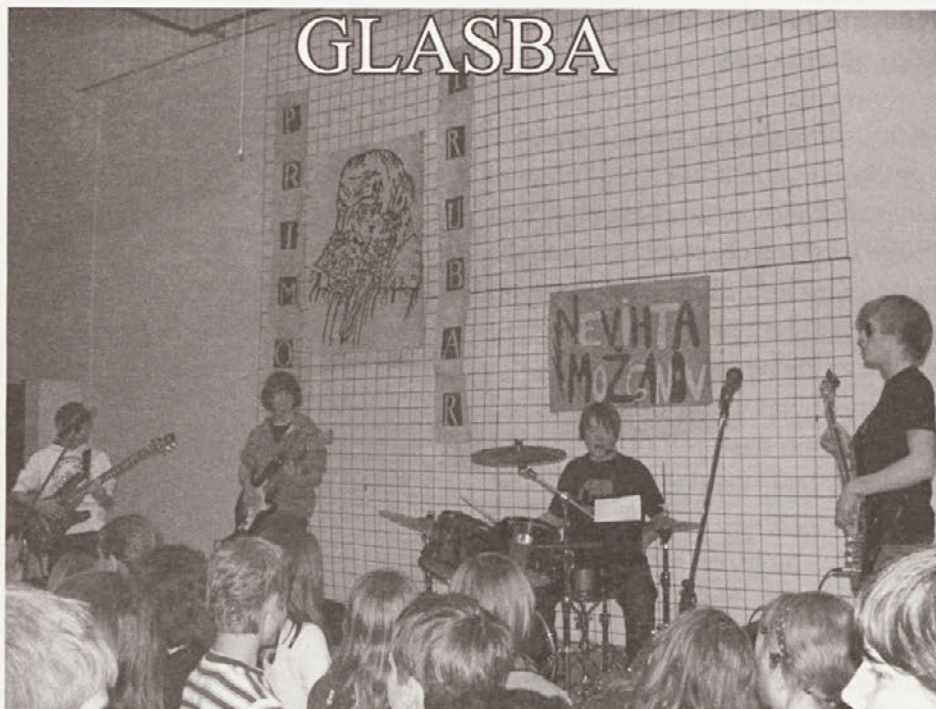

Glasbena lestvica je stalnica v Najči. Zanja glasujemo že od leta 1989, ko je častno prvo mesto dosegel Bobby McFerrin s komadom Don't Worry Be Happy. Kasneje so se med drugimi na najvišjo stopničko uvrstili tudi Društvo mrtvih pesnikov (leta 1992), ki so še dandanes priljubljeni med grmčani, pa tudi New Kids on the Block, Oasis, Agropop in mnogi drugi. Tokrat gre zmaga kar očitno k mladi glasbenici Katy Perry, ki se je s svojim prvim hitom I Kissed a Girl lansko leto zavihrala vse do drugega mesta na Billboardovi lestvici in se tam obdržala do januarja 2009. Na slovenski lestvici je bila zmaga tesna, a je največ glasov prejela Rebeka Dremelj in pesem Vrag naj vzame, s katero je tudi predstavljala Slovenijo na lanski evroviziji.

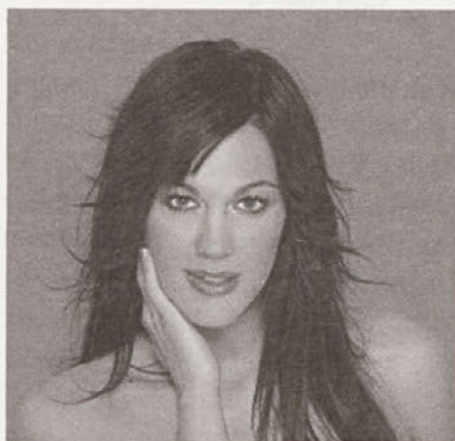
Tuja lestvica:

1. Katy Perry – Hot N' Cold
2. Pink – So What
3. Katy Perry – I Kissed a Girl

Naš šolski band

Morda za novoletni koncert letošnje šolsko leto res nismo bili deležni obiska kakšnega znanega slovenskega pevca, a to še ne pomeni, da se nismo imeli prav tako fantastično. Naše druženje so 24. decembra s svojim igranjem popestrili štirje fantje, ki sestavljajo nov šolski band. Da bi te naše glasbenike grmčani bolje spoznali, je naša ekipa pripravila kratek intervju z njimi.

Domača lestvica:

1. Rebeka Dremelj – Vrag naj vzame
2. Lojze Slak – V dolini tihi
3. Damjan Murko – Srečen, ker sem moški

V nekaj besedah opiši vaš band.

Domen: Bend je po polletnem »molku« pridobil novega člana, kitarista Žana, in temu primerno je tudi vzdušje v njem – nastajajoče. Zvenimo sicer bolj polno, vendar pa z novim članom pridejo tudi nove ideje, težave pa nam dela uresničitev le-teh. Manjka nam tista skupinska usklajenost, vendar ta pride sama s časom in vajo.

Dominik: Smo zanimiv bend z željo, da bi igrali zvrst glasbe (rock), ki nam je vsem všeč.

Žan: Sestavljamo ga 4 člani (verjetno nas poznate), to smo Domen, Dominik, Matej in Žan. Z bandom izvajamo rock glasbo.

Matej: Naš band je rock band, sestavljajo ga štirje člani.

Taja

OBLIKOVALA: TINA VOVK, 9. B

Kdaj ste začeli delovati oz. od kdaj obstaja vaš šolski band?

Matej: Pred dvema mesecema (novembra). Približno.

Domen: Delovati smo začeli poleti (2008), ko sem že imel nekaj znanja na bas kitari in so naše želje po glasbenem izražanju postale dovolj velike za redne vaje.

Dominik: Naš bend obstaja že od lani, ko smo nastopili ob zaključku šolskega leta, vendar je bila takrat malo drugačna zasedba, kot je sedaj. Res pa je, da se takrat še nismo imenovali Nevihta možganov, ampak smo bili še brez imena.

Žan: Zdi se mi, da nekje od novembra prejšnjega leta.

Vaš band deluje tudi izven šole ali ste nastali samo za »šolske potrebe«?

Matej: Na začetku smo poskušali biti tudi band izven šole, vendar nismo mogli zbrati veliko časa za vajo in smo band namenili bolj za šolske potrebe.

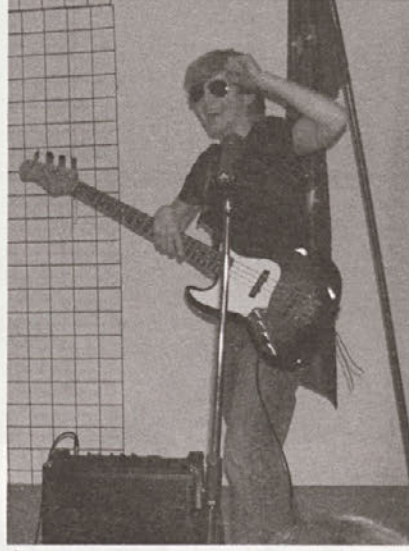
Domen: Nastali smo samo v šolske namene.

Dominik: Naš bend deluje samo za šolo, saj nam je to samo hobi, za igranje zunaj šole smo še malo premladi.

Žan: Bend je nastal večinoma za šolske potrebe.

V nekaj besedah opiši samega sebe.

Matej: Sem vesel človek, ki rad igra in posluša rock glasbo.

Domen: Ritem mašina (drvim skozi čas, posledica je rahla zaletavost ter zmedenost, vendar pa kljub vsemu to delam za skupino in ne zase – vzdržujem ritem in s tem pomagam ostalim).

Dominik: Hmm, sem človek, ki se rad šali, smeje in ima rad glasbo.

Žan: Sem oseba, ki rada igra in posluša rock glasbo ...

Kakšno glasbo poslušate?

Matej: Rock, hard rock.

Domen: Funk, rock, blues, jazz in vse vmes.

Dominik: Najraje poslušam rock, še posebej stari rock, kot ga izvajajo na primer GUNS'N' ROSES. Drugače pa poslušam vso glasbo.

Žan: Glede glasbe nisem ravno opredeljen, seveda pa najraje poslušam rock.

Ali v prihodnje še načrtujete nastope v šoli oz. kakšni so vaši načrti?

Matej: Ja, v prihodnje želimo nastopati v šoli, saj nam je igranje v veselje.

Domen: V veselje bi nam bilo nastopati tudi ob zaključku leta, na valeti, mislim pa, da se bo takrat naše sodelovanje tudi končalo.

Žan: Za prihodnost nimamo nikakršnih planov. Upamo na še kakšen koncert ... Nekako pa smo že vsi z mislimi pri valeti.

Kakšen je bil vaš »ognjeni krst« na grmski šoli?

Matej: Bil je super, saj smo se počutili kot prave rock zvezde.

Domen: Vse skupaj (s tem mislim predvsem na vaje) je potekalo v zelo kratkem času. V dveh tednih smo morali naštudirati 5 komadov in sprva smo mislili, da nam ne bo uspelo

peljati certa.

zadnjih dne h

pridno in konje zazne l

našimi pričakovanji, a še vedno ne tako, kot bi želeli.

Dominik: Imeli smo se super, saj so poslušalci uživali, in mislim, da so nas dobro sprejeli. Proti koncu našega koncerta smo dodali še dve pesmi, ki ju nismo imeli v programu, saj so poslušalci hoteli, da bi še igrali, vendar smo kasneje morali zaključiti, ker preprosto nismo imeli več pesmi.

Žan: Ne vem, no ... Po moje kar v redu.

Žan: Ne vem, no ... Po moje kar v redu.

Manca in Taja

Top 10 trendi pomladi 2009

Medtem ko smo mi šele dobro pospravili debele bunde in rokavice, se v modnem svetu že dolgo pripravljajo na novo sezono, ko bomo nič hudega sluteči kupci zopet zapravili bogastvo za povsem nove kose oblačil. In kaj enostavno mora pristati v omari vsake modne dive to pomlad? To sem za vas pripravila v naslednjih vrsticah, kjer si lahko preberete o desetih najbolj vročih modnih trendih ta hip.

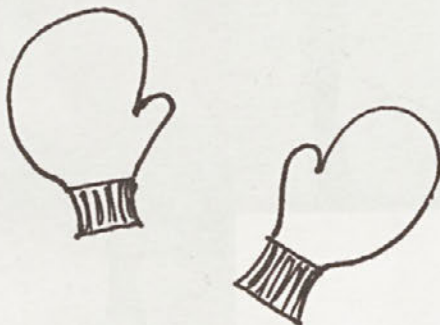
1. Asimetrija

Velik trend letošnje pomladi so asimetrične naramnice, obleke in tudi krila, ki jim ne moremo določiti dolžine.

2. Harem hlače

Po zelo dolgem času so zopet tu široke, ohlapne hlače, ki se na dnu zožajo in jih poznamo pod imenom harem hlače. Na modnih stezah jih zapazimo predvsem v kombinaciji s pasovi, debelimi visokimi petami in odprtimi zgornjimi deli.

3. Bela obleka

Zagotovo ni zamenjala klasične »male črne oblekice«, a je pustila velik pečat na modnih revijah. Za razliko od preprostosti in vsestranskosti črne je bela oblekica bolj glamurozen izbor z volančki, zelo rahlimi tkaninami in neskončno dolžino.

4. Ubijalske petke

Oh, ja. Pozabite na zlomljene gležnje in boleča stopala.

5. Visok pas

Stisnjen pas je že dalj časa na splošno velik trend, a glavni način, s katerim je dosežen zdaj, je z visokimi pasovi hlač in kril. Enostavne linije pomagajo pri vznukanju tega videza in ustvarijo zelo ženstveno silhueto.

6. Prosojnost

Opažen v vsem, od večernih halj do službenih bluz, je transparenten material velik pomladni hit. Na modnih brveh je bil ta trend izražen skrajno drzno, tudi v obliki popolnoma prosojnih majčk, a za vsakdanjo nošenje si lahko privoščite malce bolj konzervativno možnost, na primer kot šal ali ruto.

7. Kostimi, dolgi in kratki

Teh v drugi obliki kot službeni res nismo videli že od poznih osemdesetih, a tokrat se spet pojavijo, še z več stila in ustvarjalnosti. Ohranite jih iz mehkih materialov, preproste, a nenavadne hkrati, in ne morete zgrešiti.

OBLIKOVANJE: KARIN GROŠIČ, 9. A

8. Hippie chic

Bohemiški stil smo že lansko poletje lahko zasledili na vseh policah znanih trgovin, sedaj pa postaja le še bolj popularen. Zamislite si cvetlične vzorce, ohlapna oblačila in velika sončna očala. Najboljši način za tak modni videz je, če svoja vsakdanja oblačila kombinirate s hipijevskim modnim dodatkom.

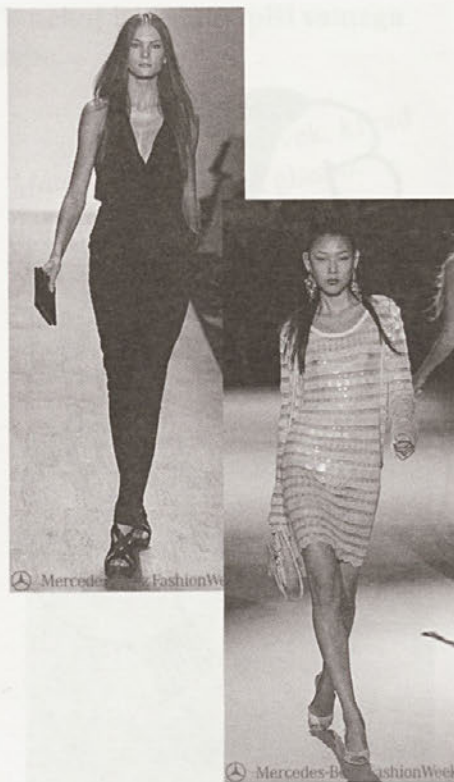

9. Osemdeseta

Če je nekaj, kar lahko naslednjo pomlad zagotovo pričakujemo, je to povratak osemdesetih. Preveliki puloverji v kombinaciji z oprijetimi, barvitimi pajkicami, pikčasti vzorci, fluorescentne in divje barve – vse to se vrača in vedno bolj uveljavlja.

OBLIKOVANJE: KARIN GROŠIČ, 9. A

10. Barva

Barva letošnjih cunjic je toliko pomembna, da si zasluži biti uvrščena kot trend že sama po sebi. Na modnih tednih pa so bile predvsem opažene svetle barve, vključno z limonino rumeno, neonsko oranžno, rumenozeleno in svetlo modro. Črna in bela sta že stalnica, pridružili pa so se jima še bolj nevtralni odtenki sive.

Taja Moro, 9. b

For our English project we prepared a fashion show. The two themes were 60-80s fashion and teen fashion nowadays. MORE IN THE NEXT NAJČA!

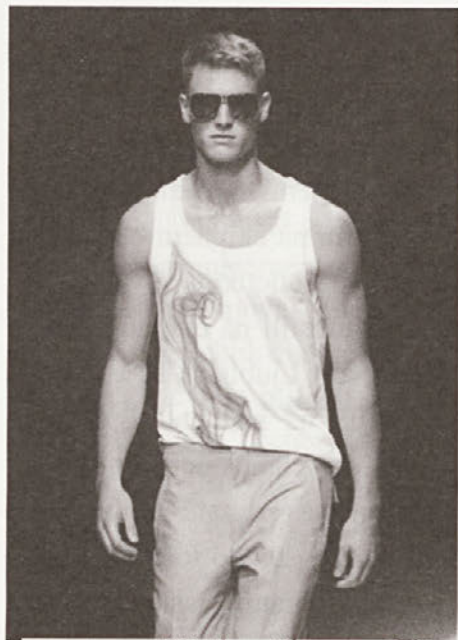

MODA ZA FANTE (POMLAD 2009)

Spomladi se je težko prilagoditi pomladi sami, saj se vreme neprestano spreminja. Zato se moramo pri oblačenju držati nekih pravil:

- če je dež, naj bi bili oblečeni temneje;
- če je zunaj sonce, naj bi bili oblečeni svetlejše in imeli na sebi manj oblačil;
- uskladiti je treba žive pomladne barve.

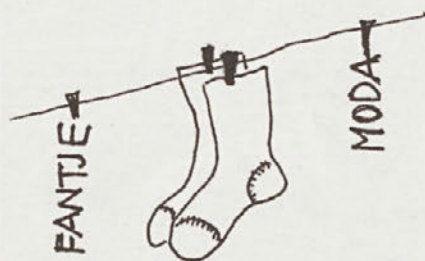
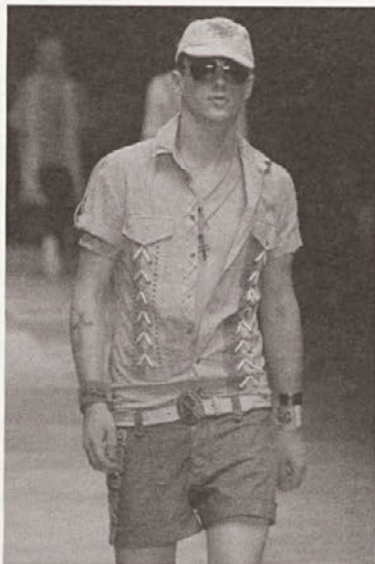

Poleti ni več takšnih problemov, saj je več sonca in manj dežja, kar pomeni, da se lahko oblačite v svetla, kratka oblačila, s čim manj vzorci. Seveda pa v poštev pridejo tudi japonke in $\frac{3}{4}$ hlače iz jeansa.

Uroš Topić, 7. c

Sicer pa je sedaj moderno, če nosite $\frac{3}{4}$ hlače, nizke nogavice, temno kratko majico, čez pa še jopico z dolgimi rokavi (še bolje, če ima kapuco).

OBLIKOVANJE: ANA SKOBE

DRŽAVNI PRVAKI!!!!

Po osvojenem 1. mestu pri fantih in dekletih na ekipnem občinskem prvenstvu v atletiki v Novem mestu smo se uvrstili na ekipno državno prvenstvo v Ljubljani, ki je bilo 15. 10. 2008 na stadionu Ljubljana-Šiška. Vsi tekmovalci smo dosegli pričakovane rezultate in tako pridobili željeno število točk. Fantje so že tretjič obranili naslov državnih prvakov, dekleta pa smo po šestih letih zmage osvojila tudi odlično 2. mesto. Boljša je bila le ekipa Železnikov, ki je imela približno 300 točk več. Pri fantovski ekipi je največ točk ekipi prinesel Matevž Šega, ki je s tekom na 60 m za ekipo prispeval 1187 točk, pri dekletih pa Kaja Petrič, ki je z metom žogice pridobila 983 točk. Pri vsem tem pa gre največja zahvala našim mentorjem, saj so za naše priprave porabili veliko svojega časa in truda.

Urška Čobanović, 9. b

Natekmo sem se odpravil sproščeno. Zavedal sem se, da imam možnost zmagati, toda kot pri vsaki tekmi se lahko kdaj tudi zalomi. Že pri poskusnih skokih v višino sem se zaletel v stojalo za letvico in si pri tem poškodoval glavo. Bolničarka me je oskrbela in nadaljeval sem skoke. Postal sem državni prvak skoka v višino. Preplavila me je sreča. S svojim nastopom sem bil zelo zadovoljen. Dan je poslabšalo samo to, da sem si poškodoval glavo. Postalni smo državni prvaki in dan se je zdel skoraj popoln.

Luka Derlink, 9. B

NAŠI TEKMOVALCI SO POVEDALI ...

Biti državni prvak ni kar tako. Ko smo fantje izvedeli, da smo prvi, je bilo super. Vsi smo bili veseli, ker smo vedeli, da je vsak prispeval nekaj k zmagi. Z zmago smo dokazali, da smo v Novem mestu zelo dobri športniki. Upam, da bodo grmski atleti prvaki še v naslednjih letih in da bodo tako predstavljali našo šolo v najboljši luči.

Luka Lešnjak, 9. A

Na državnem prvenstvu je bilo zelo zabavno. Punce smo bile malce razočarane, ker smo zasedle prav tako odlično drugo mesto. Kljub vsemu smo bile po končanem tekmovanju zadovoljne in se ponosno kot poddržavne prvakinje vrnile v Novo mesto.

Katja Legan, 8. B

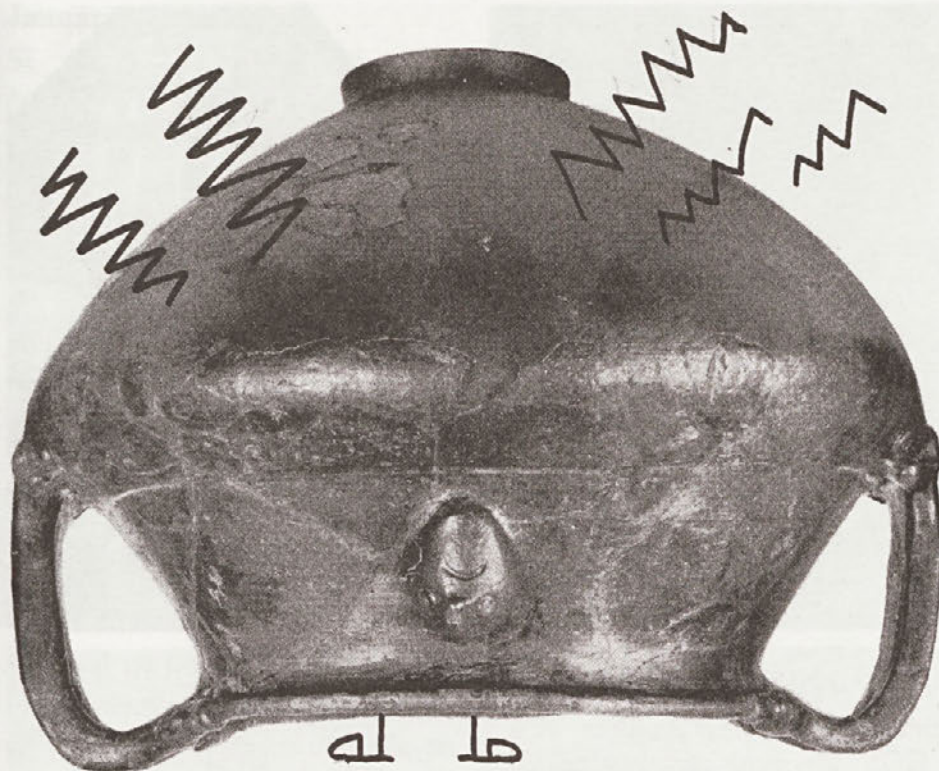
OBLIKOVALA: ANA SKOBE

ZADNJE LETO EVROPSKEGA PROJEKTA

Konec letošnjega šolskega leta se bo zaključil evropski projekt www.young-european-learners.eu, ki je dodobra zaznamoval življenje na naši šoli v preteklih dveh letih. Tema letošnjega leta so **miti in legende**. Tako bodo naši učenci s pomočjo učiteljev predstavili naše legende prijateljem v Nemčiji, Španiji in na Severnem Irskem. Hkrati pa bodo spoznali mite sodelujočih držav, ki jih bodo njihovi učenci predstavili na različne načine.

Na začetku novembra pa sva se z gospo ravnateljico odpravili na obisk šole v Nemčiji. Šola se nahaja v majhni vasi Roßwag v zvezni deželi Baden – Württemberg na jugozahodu Nemčije, nedaleč od bolj znanega mesta Stuttgart. Njihova osnovna šola ima samo 4 razrede. Obiskujejo jo učenci od šestega do enajstega leta, vse skupaj pa je na

DO USPEHA BREZ STRESA
STRESA !

DO USPEHA BREZ STRESA

DO USPEHA BREZ STRESA

DO USPEHA BREZ STRESA

Učenci, ki bi želeli zmanjšati stres pred ocenjevanji znanja, pred govnimi vajami, predstavitvami referatov in podobno, ste vabljeni k izvajanju BRAIN GYM vaj.

Vsaj dan ali dva pred ocenjevanji se oglasite pri specialni pedagoginji Karmen Kržan, ki vam bo pokazala vaje, s katerimi se boste lažje spopadli z za vas stresno situacijo.

Pridete lahko sami ali s sošolci in skupaj se boste dogovorili za uro izvajanja BRAIN GYM VAJ.

DO USPEHA BREZ STRESA

DO USPEHA BREZ STRESA

DO USPEHA BREZ STRESA

DO USPEHA BREZ
UČENJA !

Moj naslov :
KLOŠAR JAKA
GLAVNI TRG b.š.

"Imaš kej
drobiza !"

šoli trenutno nekaj več kot 60 učencev. Naši gostitelji so bili zelo prijazni, ne le učenci in učiteljice, temveč celotna vas, ki naju je prišla pozdravit na dan svetega Martina. Na ta dan pripravijo v vasi prav posebno praznovanje, ki se prične s sprevedom otrok z lampijoni, se nadaljuje s predstavo legende o svetem Martinu pred cerkvijo ter zaključi s peko klobas in kruha na šolskem dvorišču. Učenci so pripravili predstavo, kjer so med drugim zaplesali tudi slovensko polko. Ker je nemški šolski sistem malce drugačen od našega, sva obiskali tudi gimnazijo v bližnjem mestu. V Nemčiji namreč učenci zaključijo osnovno šolo z enajstim letom. Tako sva si ogledali uro angleščine v 5. razredu.

Konec meseca maja pa se zopet vračajo na obisk k nam učitelji ter ravnatelji prijateljskih šol. Pripravili jim bomo predstavo, ki bo sklenila naš triletni projekt, s pomočjo katerega se je stkala marsikatera prijateljska vez.

Helena Hrovatič, vodja projekta

Stare GOS-ke

GOS ali grmska obveščevalna služba, že vseskozi prisotna, da vas obvešča o novostih na naši šoli in z vami deli najekskluzivnejše čenče. Le kaj bi vi brez nas! Tokrat boste morali preživeti brez novih gosk, objavljamo pa zato nekaj še vedno zanimivih starih ...

Januar 2001

Najbrž ste opazili, da včasih začne v tehnični učilnici s stropa kapljati voda. To je čista voda. Do tega pride ob prekomerni uporabi stranišč. Od sedaj bo imel vsak učenec možnost uporabljati stranišče enkrat na dan, vsaka učenka pa dvakrat na dan. Hvala za razumevanje.

(PS: Tale GOS je bila res udarna, saj so učenci hodili k urednici Jerici Eržek in jo spraševali, kaj naj naredijo, če se jim bo na stranišče mudilo več kot enkrat ali dvakrat dnevno!)

Junij 2002
V knjižnico bo do nadaljnjega vstop prepovedan vsem, ki majo v svojem pramku črko K.

Maj 2003
Sporočamo vam, da bo vsak razred moral enkrat mesečno pomagati v kuhinji. Ob tem družbeno koristnem delu se bomo tudi marsikaj naučili.

Maj 2003
Šola namerava zopet odkupiti vrt ob grmskem gradu in ga preurediti v lunapark. Grmčani bomo karte lahko kupili po polovični ceni.

Januar 2005

Si znate zvečer narediti samo čokolino? Obstaja rešitev za vas! Zvečer od 17.00 do 22.00 bo naša jedilnica odprta kot restavracija. Pridite tudi vi!

Junij 2007

Naša šola je znana po velikih spremembah in ena novejših je ta, da bomo vsako jutro imeli postreženo kavo namesto malice, če pa je kdo ne bo želel piti, si bo kupil malico za trikrat višjo ceno, kot je bila do sedaj. In še mimogrede ... Mize v jedilnici ne bodo več stare in preproste, temveč elektronske, na katerih bo napeljan električni trak, po katerem se bodo peljale skodelice kave.

Zbrala: Taja Moro, 9. b

ANEKDOTE IZ GRMSKIH ŠOLSKIH KLOPI

Učitelj Stopar vsako uro po spraševanju preveri naše znanje na zemljevidu. Tako je neko uro vprašal Nejca, kje je Grčija. Ta jo je začel iskati na severu Evrope, nato pa še v Rusiji. Vsi smo se začeli smejati, tudi učitelj.

Učiteljica je pregledovala domačo nalogo. Prišla je do Luke in opazila, da nima zvezka. Poslala ga je domov po zvezek, saj je rekel, da ima doma nalogo narejeno. Ko je po 15 minutah prišel nazaj v šolo, je prinesel napačen zvezek in seveda tudi naloge ni imel narejene.

NEZNANI SOŠOLCI

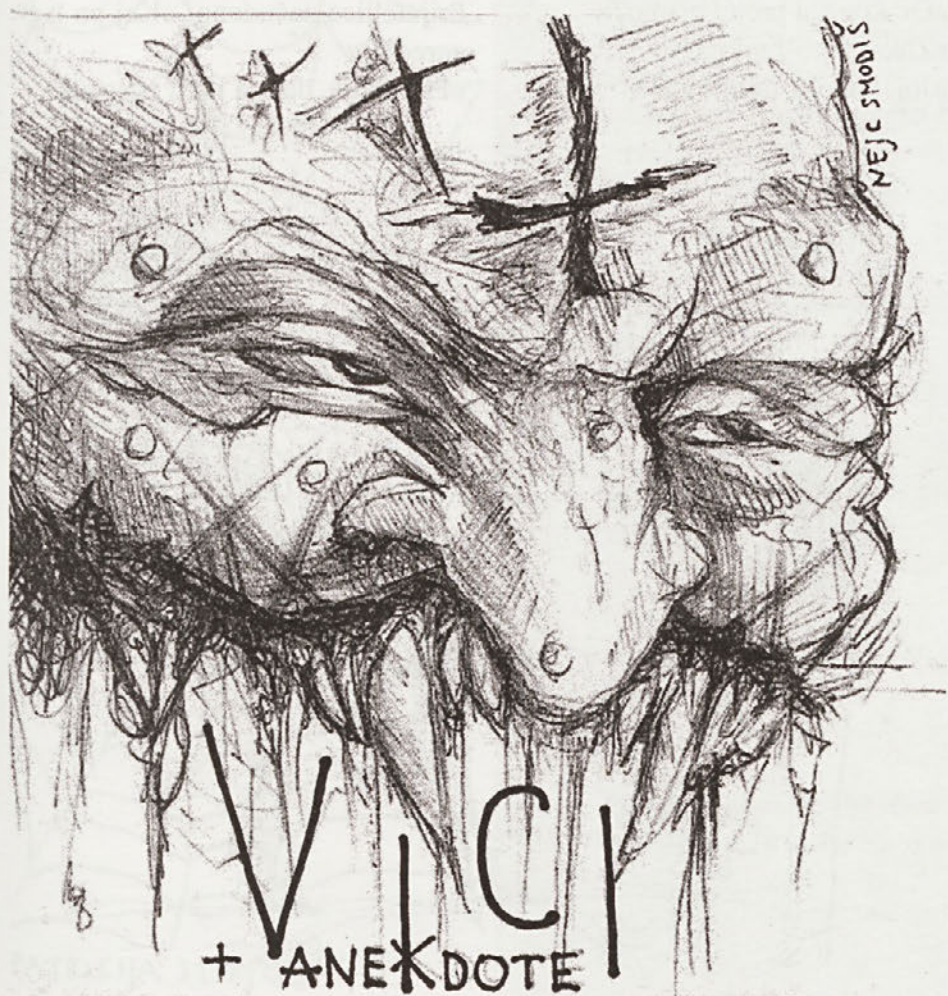
Nekega jutra sem že zamujala v šolo, zato sem se hitro oblekla in odhitela v šolo.

V garderobi sem premišljevala, kaj imamo prvo uro. Hitro sem odšla v matematično učilnico, kjer sem vsa zadihana opravičevala svojo zamudo.

Ker me je učiteljica vedno bolj začudeno gledala, sem rečeno še bolj potrjevala. Kar naenkrat sem slišala smeh iz razreda. Takoj sem se obrnila proti razredu in ugotovila, da to sploh niso moji sošolci. Tako sem vsa osramočena zbežala iz razreda.

Med odmorom smo se pogovarjali z Luko. Nekdo mu je rekel, naj pove pet slovenskih stavkov. Luka pa odgovori: »Ajde, šuti!«

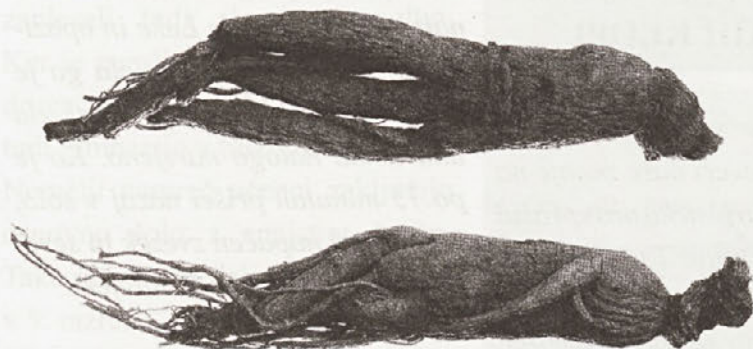
Eden od učencev se vedno zgovarja, da mu je činčila pojedla domačo nalogo.

Sošolec je bil vprašan geografijo. Učitelj ga vpraša: »Kakšno je rastje v tropskem pasu?« Sošolec pa odgovori: »Ja ... Rastje je!«

Nekega dne smo v šoli spraševali sošolca, če je naredil izpit za motor. Odgovoril nam je, da ga je uspešno naredil. Nato smo ga vprašali, kakšen motor ima (tovarna) in odgovoril je, da ima yamaha. Vprašali smo ga še, kakšen model je ta yamaha. Odgovoril je, da je vespa. Skupaj torej yamaha vespa. In cel razred se je začel smejati.

Učitelj za matematiko je na tablo napisal Pitagorov povž. Na pravopisno napako smo ga seveda opozorili ...

Pri nemščini je bil nekdo vprašan in je rekel: Ich esse Ketchup mit Ketchup. (prevod: jem ketchup s ketchupom).

Anekdote so prispevali učenci 9. razreda

Profesor, srečni očka, se na predavanju pohvali študentom: »Moj sin je včeraj spregovoril prvo besedo.« »In kaj je rekel?« je zanimalo Barbaro. »Methylaminophenazonhydroxybenzonat.«

Študent prava je opravljajal izpit. Profesor mu je rekel: »Vaše znanje iz Kazenskega zakonika je nepopolno. Pa vendar, če mi poveste en pameten razlog ali člen, vam bom priznal izpit.« »Po Kazenskem zakoniku zagrešijo prevaro tisti, ki izrabijo neznanje drugega z namenom, da mu škodujejo.«

Učiteljica sprašuje učence, katere vrste papirja poznajo. »Urška?« »Toaletni.« »Mihec?« »Pisarniški papir!« »Tine?« »Smirkov papir.« »Ja, zelo dobro. Janezek?« »Šnops pa pir!«

»Že pet dni nisem spal!« »Kako pa vzdržiš?« se čudi prijatelj. »Še kar gre, saj ponoči spim po deset ur!«

Blondinka se potoži prijateljici: »Moj fant se do mene obnaša, kot bi bila pes.« Prijateljica začudeno: »Kaj pa ti je naredil?« »Pričakuje, da mu bom zvesta!«

»Od koga si prejel pismo?« »Zakaj te to zanima?« »Joj, kako si ti radoveden!«

KVIZ

K jubilejni številki Najče seveda spada tudi jubilejni kviz. Zato bomo preizkusili vaše znanje o našem šolskem časopisu. Na nekatera vprašanja boste zlahka odgovorili sami, če pa se vam kje zatakne, si lahko pomagate s spletno stranjo OŠ Grm ali pa se pozanimajte pri kakšnem starejšem znancu, ki je šolanje tu že zaključil. Vso srečo!

PATRICIJA STROJIN 5.b

- 1. Kako se je sprva imenovalo naše šolsko glasilo?**
  - a) Mladi ob Krki
  - b) Najča, tako je že od nekdanj
- 2. Kateri učitelj z naše šole že vseskozi sodeluje pri Najči?**
  - a) Jerica Eržek
  - b) Branko Šuster
- 3. Kateri novomeški slikar je pomagal pri izdelavi prvih številčk Najče?**
  - a) Božidar Jakac
  - b) Janko Orač
- 4. Kdo je bil ravnatelj OŠ Grm ob prvem izidu Najče?**
  - a) Miroslav Vute
  - b) Marijan Špilar
- 5. Kdo je bila prva odgovorna urednica Najče?**
  - a) Jasna Simčič
  - b) Tina Fink
- 6. Kaj stoji za okrajšavo N**
  - a) Naš časopis.
  - b) Najboljši časopis.
- 7. Kdaj je prvič izšla Najč**
  - a) Leta 1989.
  - b) Odkar se je prvič odprla
- 8. Najča vseskozi prejema razna priznanja. Katero nagrado prejema že celotno zadnje desetletje?**
  - a) Nagrado za stalno kakovost.
  - b) Nagrado za kakovostne pisne izdelke.
- 9. Kako se imenuje del Najče, ki jo oblikuje razredna stopnja?**
  - a) Mlada Najča
  - b) Mala Najča
- 10. Kako se je v času prve številke Najče imenovala OŠ Grm?**
  - a) OŠ XV. divizije Grm
  - b) OŠ Center
- 11. Kdo je bil v tistem času pokrovitelj Najče?**
  - a) Tovarna zdravil Krka
  - b) IMV in Tiskarna Novo mesto
- 12. Kako se imenuje kratica za rubriko v Najči, kjer vas obveščamo predvsem o novostih in novičkah na šoli?**
  - a) RACA
  - b) GOS

Tabela rezultatov:

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.
a)	2	0	0	0	2	0	2	2	0	2	0	0
b)	0	2	2	2	0	2	0	0	2	0	2	2

0-8 točk

Povej, kolikokrat v vseh teh letih šolanja na OŠ Grm si v roke vzel/-a Najčo? Nikoli? Ne bi bilo presenetljivo. Tvoje znanje o šolskem časopisu je porazno. Lahko bi se vsaj toliko potrudil/-a, da bi poiskal/-a kakšne podatke na naši internetni strani. Upamo vsaj, da si si zapomnil/-a kakšen podatek iz tega kviza za vnaprej.

10-18 točk

Ne moremo sicer reči, da si ravno zablestel/-a, a tvoje znanje ni slabo. Imaš pa še nekaj "fore" in če želiš svojim otrokom nekoč pripovedovati, kako je bilo pa v naših časih na Grmu, bi bilo dobro, da si prebereš še kakšno dodatno stvar. Nato pa lahko svoje znanje zopet preizkusiš v tem kvizu in vidiš, koliko si se naučil/-a.

20-24 točk

Dosegel/-a si odličen rezultat in izvrstno poznaš zgodovino Najče ter jo tudi redno prebiraš. Vsekakor si zaslužiš pohvale za vzornega učenca/-ko. Si kdaj razmišljal/-a, da bi se pridružil/-a novinarski ekipi Najče? Gotovo bi takšna "brihtna glavca" kaj kmalu postala pomemben član naše ekipe. Mimogrede, **zbiramo se ob sredah 6. šolsko uro!**

Taja

NAJČA, GLASILO OSNOVNE ŠOLE GRM, NOVO MESTO

LETNIK XXI, januar 2009, št. 1, 2

Glavna urednica: TAJA MORO, 9. b

Pomočnica urednice: MANCA BUKOVAC, 9. c

Uredniški odbor: novinarji 7., 8. in 9. razreda

Širši uredniški svet: JERICA ERŽEK (odgovorna urednica, lektorica, mentorica), BRANKO ŠUSTER (mentor likovnega in grafičnega oblikovanja), RENATA BLATNIK (prispevki razredne stopnje), NINA KRANJEC (tajnica glasila), MATJAŽ STOPAR (skeniranje prispevkov)

Fotografije: učenci, KATARINA ŠARLAH, TINA DOVIČ

Tisk: ARTPRO D.O.O.

Število izvodov: 650

Cena: 2 evra

OSNOVNA ŠOLA
GRM

Trdinova ul. 7

8000 Novo mesto

tel.: 07 39 35 900, fax: 07 39 35 906

e-naslov: o-grm.nm@guest.arnes.si

SEPTEMBER 2008

1.9.	Učenci od 2. do 9. razreda	Prvi šolski dan
1.9.	Učenci 1. razreda v avli, starši	Pozdrav ravnateljice, sprejem učitelje
2.9.	Razredniki 7. r., starši, ravnateljica	Skupni roditeljski sestanek, Oddelčni roditeljski sestanek
3.9.	Razredniki 8. r., starši	Roditeljski sestanek
3.9.	Razredniki 9. r., starši	Roditeljski sestanek: Poklicna orientacija
4.9.	Razredniki 1. r., starši	Oddelčni roditeljski sestanek
5.9.	Učenci, vsi razredniki na PS	Ura oddelčne skupnosti
6.9.	Ekipe učiteljev, učenci 7. a, b, c	Odhod v ŠN - Poreč
8.9.	Razredniki 6. r., starši	Oddelčni roditeljski sestanek
8.9.	Strokovni delavci	Delovni sestanek: Zakonodaja
9.9.	Učenci 8., 9. r., učitelji	Športni dan – atletika, Stadion Portoval
10.9.	Razredniki 2., 3. r., starši	Oddelčni roditeljski sestanki
11.9.	Razredniki 4., 5. r., starši	Oddelčni roditeljski sestanki
11.9.	Ekipe učiteljev, učenci 7. a, b, c (učenci v petek prosti)	Vrnitev iz ŠN - Poreč
15.9.	Strokovni delavci	Delovni sestanek: Organizacija dela
16.9.	Učenci 5., 6., 7. r., učitelji	Športni dan – atletika
16.9.	Učenci, razredniki 9. razreda	Ekскурzija: Gorškio
17.9.	Učenci 2. r., razredničarke	Športni dan: Pohod Loka-Brsiljin
17.9.	Učenci 5. r., razredničarke	KD - Rašica: Mreža prva knjiga
19.9.	Učenci, vsi razredniki na PS	Ura oddelčne skupnosti
18.9.	Učenci 6. a, 6. b, učitelji naravoslovja	ND: Zeliščarska kmetija Plavica
19.9.	Učenci 6. c, 6. d, učitelji naravoslovja	ND: Zeliščarska kmetija Plavica
22.9.	ZACETEK IZVAJANJA	INTERESNIH DEJAVNOSTI
23.9.	Učenci 1. razreda, učiteljice	Naravoslovni dan: Zivljenjski prostori
26.9.	Učenci 2. r., spremstvo	Športni dan
25.9.	Svet staršev	Sestanek
30.9.	Svet šole	Sestanek

OKTOBER 2008

1.10.	Učenci 3. razreda	ND: Gozd
1.10.	Učenci 8. b	Sist. zdr. pregled v ZD NM
1.10.	Učenci 5. r., Mira Grahek	Poezija Toneta Pavčka, čitalnica
2.10.	Zbiranje starega papirja 3., 6. r.	Parkirišče pri gradu Grm
2.10.	Razredničarke, starši	Govorilne ure
3.10.	Vodje r. aktivov, ravnateljica, pomočnik	Sestanek
3.10.	Učenci, vsi razredniki na PS	Ura oddelčne skupnosti
3.10.	Učenci 5. a	Sist. zdr. pregled v ZD NM
3.10.	Učenci 1. razreda, parlamentarec	Sprejem učencev v šolsko skupnost
3.10.	Predstavniki oddelkov	Zasedanje šol. parlamenta, čitalnica
6.10.	Predstavnika šole, mentor ŠP	Sprejem pri županu
6.10.	Učenci 1. razreda	Rotovz: spust balonov, teden otroka
6.10.	Učenci 9. a, 9. c, ZZV NM	Zdrava spolnost, predavanje
7.10.	Učenci 9. b, 9. d, ZZV NM	Zdrava spolnost, predavanje
7.10.	Učenci 1. r.	ŠD: Pohod
8.10.	Učenci 8. a	Sist. zdr. pregled v ZD NM
8.10.	Ekipe igre brez meja, sprejemivalec	DPM Dolenske Toplice, teden otroka
9.10.	Zbiranje starega papirja 5., 7. r.	Parkirišče pri gradu Grm
9.10.	Učenci, učitelji, starši PB	Športno popoldne ob tednu otroka
9.10.	Učenci 2., 3., 4. r., spremstvo	KCJT: Pika Nogavička
10.10.	Učenci 1. r., učiteljice, študenti medicinske	Medimedo, mala telovadnica
13.10.	Učenci 1., 5. r., spremstvo	KCJT: Pika Nogavička
13.10.	Učenci, učitelji, policija	Evropski dan varnosti v prometu
13.10.	Strokovni delavci	Konferenca UZ, predavanje
14.10.	Starši 1.-5. r.	Sola za starše z Ano Gradišar (SC LJ)
15.10.	Atleti, mentorji	Državno ekipno tekmovanje – finale
15.10.	Učenci 8. c	Sist. zdr. pregled v ZD NM
16.10.	Učenci 9. r., spremstvo	ND: Srednja kmetijska šola: Krompir...
16.10.	Učenci 2. r., spremstvo	ŠD: Zabavne Stafetne igre
16.10.	Zbiranje starega papirja 4., 8. r.	Parkirišče pri gradu Grm
17.10.	Učenci, vsi razredniki na PS	Ura oddelčne skupnosti, radijska oddaja
17.10.	Učenci 5. b	Sist. zdr. pregled v ZD NM
17.10.	Društvo upokojenecv	Srečanje, jedilnica, nastop OPZ in MPZ
18.10.	Učenci, mentorji – logika	Državno tekmovanje, OŠ Stopiče
21.10.	Učenci 4. r., učiteljice	Tehniški dan
22.10.	Učenci 4.–9. r.	ŠD: Pohod
22.10.	Učenci, mentorica	Solsko tekmovanje za Proteusovo priznanje
22.10.	Učenci, učiteljice 3. r.	ŠD: Kros
23.10.	Zbiranje starega papirja 1., 2. in 9. r.	Parkirišče pri gradu Grm
24.10.	Učenci 5. c	Sist. zdr. pregled v ZD NM

Jesenske počitnice (do 2.11.)

NOVEMBER 2008

6.11.	Učenci 8. r.	Predavanje: Odvisnosti, D. Gazvoda, dr.
6.11.	Razredniki, starši	Govorilne ure PS
6.11.	Starši 3. triade	Predavanje: Odvisnosti, Ervin Strnad, dr
6.11.	Starostniki KS Majde Šilec	Srečanje, nastop OPZ, MPZ OŠ Grm
6.11.	Učiteljice, učenci 1. r.	TD: Zgibanje papirja
6.11.	Košarka – starejši dečki	Polifinalne obč. prvenstva, OŠ Drska
7.-12. 11.	Vodstvo Comeniusa	Sestanek projektno skupine, Nemčija
7.11.	Učenci, vsi razredniki na PS	Ura oddelčne skupnosti,
8.11.	Starejše dečki	Obč. tekmovanje v roketu, ŠD Marof
10.11.	Tim za vzgojni načrt	Sestanek, sejna soba
10.11.	Učiteljice, učenci 2. r., laborantka	TD: Izdelava igrač – mobilov
11.11.	Starejše deklice, trener	Občinsko prvenstvo v košarki, OŠ Šmilbe
12.11.	Razredničarke, učenci 3. r.	Ključke s strehe, KCJT
13.11.	Razredničarke, učenci 1., 2. r.	Ključke s strehe, KCJT
13.11.	Razredničarke, učenci 3. a, 3. c	ND: Obisk muzeja in mesta
14.11.	Razredničarke, učenci 3. b	ND: Obisk muzeja in mesta
17.11.	Učiteljice, učenci 4. r.	TD: Izdelava hiške
17.11.	Tekmovalci za Male sive celice, mentorica, navijači iz 7. razreda	Snenanje v studiu RTV Slovenija
17.11.	Košarka – starejši dečki	Finale obč. prvenstva
19.11.	Strokovni delavci	Učiteljska konferenca
19.11.	Starejše deklice, trener	Občinsko prvenstvo v odbojki, OŠ Grm
21.11.	Učenci, vsi razredniki na PS	Ura oddelčne skupnosti, radijska oddaja
22.11.	Starejše deklice	Področno tekmovanje v roketu
24.-26.11	Ravnateljica	Strokovno srečanje ravnateljcev - Portorož
25.11.	Starejše deklice	Področno tekmovanje v roketu
26.11.	Šahisti, mentor	Občinsko prvenstvo
27.11.	Starejši dečki	Področno tekmovanje v roketu
28.11.	Učenci 9. r., mentorice	Tekmovanje v znanju angleščine
28.11.	Učenci 9. r., soc. ped.	Obisk ESS Nm, poklicna orientacija
29.11.	Starejši dečki	Občinsko tek. v nogometu – finale, Marof

DECEMBER 2008

1.12.	Učitelji PB, vodja prehrane	Izobraževanje: HACCAP
1.12.	Učitelji 1.–5. r., vodja prehrane	Izobraževanje: HACCAP
1.12.	Razredniki, koordinatorka	Dejavnosti EKO šole
1.12.	Učiteljica nemščine	Sestanek SS, Šmarjeta
2.12.	Učitelji angleščine	Sestanek SS, Metlika
2.12.	Tekmovalci petesolci, mentorica	Veseli tobogan, kviz, snemanje na RTV
3.12.	Vodje RA, ravnateljica, pomočnik	Sestanek, sejna soba
3.12.	Zainteresirani učenci 9. r.	Predstavitve vojaških poklicev
3.12.	Učitelj matematike	Sestanek SS, Šentjernej
3.12.	Starejše deklice – košarka	Področno prvenstvo
4.12.	Starši devetošolcev	Predstavitve Srednje zdravstvene šole
4.12.	Razredničarke, starši RS, razen 1. a, 1. b	Govorilne ure, tudi prednovoletna druženja, delavnice s starši
4.12.	Starši devetošolcev, Vlasta Tomazin, ZZ	Poklicna orientacija, zbornica
4.12.	Razredničarke, starši PS	Govorilne ure
5.12.	Učenci, mentorji – biologi	Državno tekmovanje za Proteusovo priznanje
5.12.	Učenci, razredniki 6.–9. r.	Skupna ura oddelčne skupnosti
5.12.	Učenci, mentorica	Državno tekmovanje: BIO
8.12.	Učenci 8. a, spremstvo	ŠN Pecca, ČSOD
8.12.	Učenci 8. b, 8. c, spremstvo	ŠN Trilobit, ČSOD
8.12.	Zainteresirani učenci 9. r.	Predstavitve Srednje frizerske šole, LJ
8.12.	Učitelji v 4., 5. in 6. r., psihologinja	Potrđitev identifikacije nadarjenih
9.12.	Učitelji slovenščine	Sestanek SS, Metlika
9.12.	Izbrani učenci 6. r., VibaCom, Adria	Inovativno komuniciranje, delavnica
9.12.	Vodja tima Zdrave šole	Sestanek na ZZV Novo mesto
9.12.	Izbrani učenci 7., 9. r., VibaCom, Adria	Inovativno komuniciranje, delavnica
10.12.	Upokojeni in aktivni člani kolektiva	Prednovoletno srečanje
11.12.	Razredničarke, starši 1. a, 1. b	Govorilne ure, prednovoletno druženje, delavnice s starši
11.12.	Starejši dečki – nogomet	Področno prvenstvo, ŠD Loka Črnomelj
13.12.	Starejši dečki – košarka	Področno prvenstvo, ŠD Marof

DECEMBER 2008

15.12.	Učitelji v 7., 8. in 9. r., psihologinja	Potrđitev identifikacije nadarjenih
16.12.	Učenci, mentorica	Solsko tekmovanje: SLO
17.12.	Učenci 2. a, razredničarka	ŠN Lipa, ČSOD
17.12.	Učenci 1.–3. r., spremstvo	KCJT: Pedenjpod
18.12.	Strokovni delavci	Konferenca UZ: Vlasta Nusdorfer, O nasilju
19.12.	Učenci, razredniki 6.–9. r.	Skupna ura oddelčne skupnosti, radijska oddaja
19.12.	Učenci, mentorica	Solsko tekmovanje: ZGO
20.12.	Šahisti, mentor	Področno prvenstvo, OŠ Drska
24.12.	Strokovni delavci	Delovni sestanek, zbornica
25.12.–2.1.		BOŽIČNO - NOVOLETNE POČITNICE

JANUAR 2008

7.1.	Vodje razrednih aktivov	Sestanek z ravnateljico in pomočnikom
8.1.	Strokovni delavci, starši	Govorilne ure
8.1.	Prijavljeni učenci 6. r., vaditelji	Začetek smučarskega tečaja, smučišče Bela
9.1.	Učenci, razredniki PS	Skupna ura oddelčne skupnosti
10.1.	Mlajše in starejše deklice in dečki – atletika	Občinsko prvenstvo, ŠD Marof
10.1.	Šahisti, mentor	Državno posamično prvenstvo v šahu, Otočec
12.1.	Delovna skupina za VN	Priprava VN in Pravil šolskega reda (predlog)
13.1.	Učenci 8. r., spremstvo	KD: CD, Lj.: Igralec
15.1.	Učenci 1., 2., 3. r., spremstvo	KCJT: Pipi in Melkjad, predstava
15.1.	Šahisti, mentor	Občinsko ekipno prvenstvo v šahu, OŠ Brsljin
15.1.	Učiteljice, dispanzer za žene, ZD NM	Preventivni pogovori, sejna soba
19.1.	Učenci 2. c, spremstvo	ŠN: ČSOD Lipa
19.1.	Strokovni delavci, delovna skupina za VN	Razprava o VN in Pravilih ŠR
21.1.	Učenci, učiteljice 1. r.	ŠD: Igre na snegu
21.1.	Učenci, učiteljice 4. r.	TD: Izdelava vozil
22.1.	Predstavniki v ŠP, mentorica, pomočnik	Zasedanje parlamenta
23.1.	Učenci, mentorica	Regijsko tekmovanje iz zgodovine
23.1.	Učenci, razredniki PS	Skupna ura oddelčne skupnosti, radijska oddaja
26.1.	Mentorica, učenci – kemiki	Solsko tekmovanje, OŠ Grm
26.1.	Strokovni delavci 1. triade	Ocenevalna konferenca
27.1.	Učenci, učiteljice 2. r.	ŠD: Igre na snegu
27.1.	Učenci, mentorica	Državno tekmovanje iz angleščine
27.1.	Strokovni delavci 2. triade	Ocenevalna konferenca
28.1.	Učenci, učiteljice 2. r.	TD: Papirnati grad
28.1.	Učenci, učiteljice 6. r.	TD: Konstruiranje s papirnati gradivi
29.1.	Učenci 9. r., spremstvo	TD: Delavnice na šolskem centru
29.1.	Učenci, učiteljice 3. r.	ŠD: Igre na snegu
29.1.	Strokovni delavci 3. triade	Ocenevalna konferenca
30.1.	Zaključek ocenjevalnega obdobja	Obvestila o uspehu

K R O N I K A

Oven

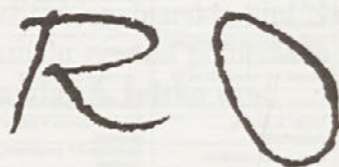
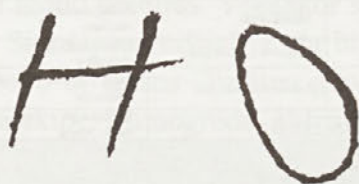
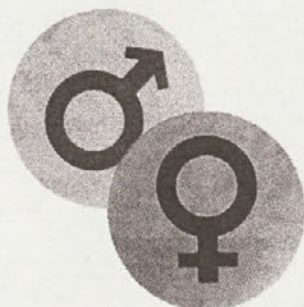
Letos si že veliko naredil/-a, ampak delo še ni končano. Ne ustavi se in delaj naprej. Tvoj trud bo poplačan. Prav tako nadaljuj s športom kljub slabemu vremenu. Kar pa se tiče ljubezni, si malce preveč trmoglav/-a. Naj ne bo vedno vse po tvoje in vse bo še v redu. Zdravje bo nihalo med manjšimi prehladi in glavobolom, zato poskrbi, da boš s seboj nosil/-a dežnik.

Bik

Delaš, delaš in delaš. Privošči si malo zabave! Nehaj slediti ustaljenemu ritmu, raje naredi nekaj čisto brez načrta. Mogoče ti celo povrne malo barve v lica. Gotovo pa te bo tudi on/-a hitreje opazil/-a. Vseeno pa ne zanemari čisto šole in drugih obveznosti, drugače bo poleg uspeha trpela tudi tvoja žepnina.

Dvojčka

Prekipevaš od idej, ne pa tudi od energije. Čas je za počitek. Vzemite si nekaj trenutkov zase in se sprostite. Šola bo že počakala, samo ne počivajte predolgo. Nekaj pa bo treba storiti tudi glede športa. Dokler ne bo snega, se bo treba znajti kar v kakšni telovadnici. Tam imaš dovolj časa za spogledovanje in fantaziranje o njem/njej.

Tehtnica

Včasih tehtaš in tehtaš stvar tako dolgo, da na koncu več ne veš, kako bi se odločil/-a. Dobro je, da si vzameš čas za premislek, a če boš čakal/-a predolgo, se bo on/-a naveličal/-a in odšel/-a. Zdaj je pravi čas! Ko se boš torej naslednjič odločal/-a, ali bi ali ne bi šel/-šla v telovadnico, hitro nadeni superge in teci. Tako boš poskrbel/-a za dobro kondicijo in odpornost.

Škorpion

Uspešen/-a si na skoraj vseh področjih. Imaš veliko energije, zato se ne utrušiš hitro. Pazi pa, da se s svojo veliko zagnanostjo ne boš zaletel/-a v zid. Malo lahko upočasniš, samo toliko, da boš videl/-a, kaj se še da postoriti. Daj tudi malo več prednosti svojim prijateljem in tisti posebni osebi, da ne bodo imeli občutka, da jih zanemarjaš. Veliko sreče!

Strelec

Prav gotovo nimaš nobenih težav z rekreiranjem in učenjem. Rad/-a se giblješ, spoznavaš nove stvari in čeprav so to šolske stvari, najdeš nekaj veselja tudi v tem. Tudi v ljubezni in prijateljstvu ne bo večjih težav, saj si po naravi optimist/-ka. Če pa kakšen dan ne boš imel/-a energije za zabavanje drugih, potem to brez strahu povej, saj vsake toliko časa potrebuješ mir zase.

Rak

Še malo boš moral/-a napeti moči, saj šole še ni konec. Včasih si popolnoma brez volje in idej, ampak ne smeš dovoliti, da bi ti to pokvarilo načrte. Zaupaj vase in v druge in uspeh je zagotovljen. Zaupanje bo namreč še kako pomembno, ko bodo pred teboj pomembne odločitve. Prav je, da želiš za vsako stvar mnenja drugih, ne smeš pa pustiti, da bi te ta vodila, saj ti sam/-a krojiš svojo prihodnost.

Lev

Si odločen/-a, da boš dosegel/-a kar največji uspeh. To je dobro, ni pa najpomembnejše. Saj ne, da bi se bala, da boš kaj izgubil/-a, ampak včasih je treba preprosto stati pri miru in počakati, da stvari pridejo k tebi same od sebe. Zdravje ti ne dela težav, saj imaš močan metabolizem in veliko telovadiš. Pazi pa, da v ljubezni ne boš preveč zadržan/-a.

Devica

Tvoj strah pred razočaranji je tako velik, da si včasih ne upaš storiti vsega, kar si želiš. Malo se sprosti in si dopovej, da ne more biti vedno vse popolno, tako v ljubezni kot tudi v redovalnici. Včasih stvari preprosto ne uspejo in takrat se je najbolje posvetiti drugim stvarjem. Recimo ustvarjanju ali preprosto sanjarjenju.

SK

OP

UROŠ T.

Kozorog

Čeprav imaš ponavadi vse pod kontrolo, pazi, da se ne boš preveč udobno namestil/-a. Kljub temu pa ostani tako družaben/-a kot do sedaj. Kar pa se tiče športa in tvojega natrpanega urnika, si moraš nujno privoščiti oddih, saj takega tempa ne boš več dolgo zdržal/-a. Privošči si malo razvajanja.

Vodnar

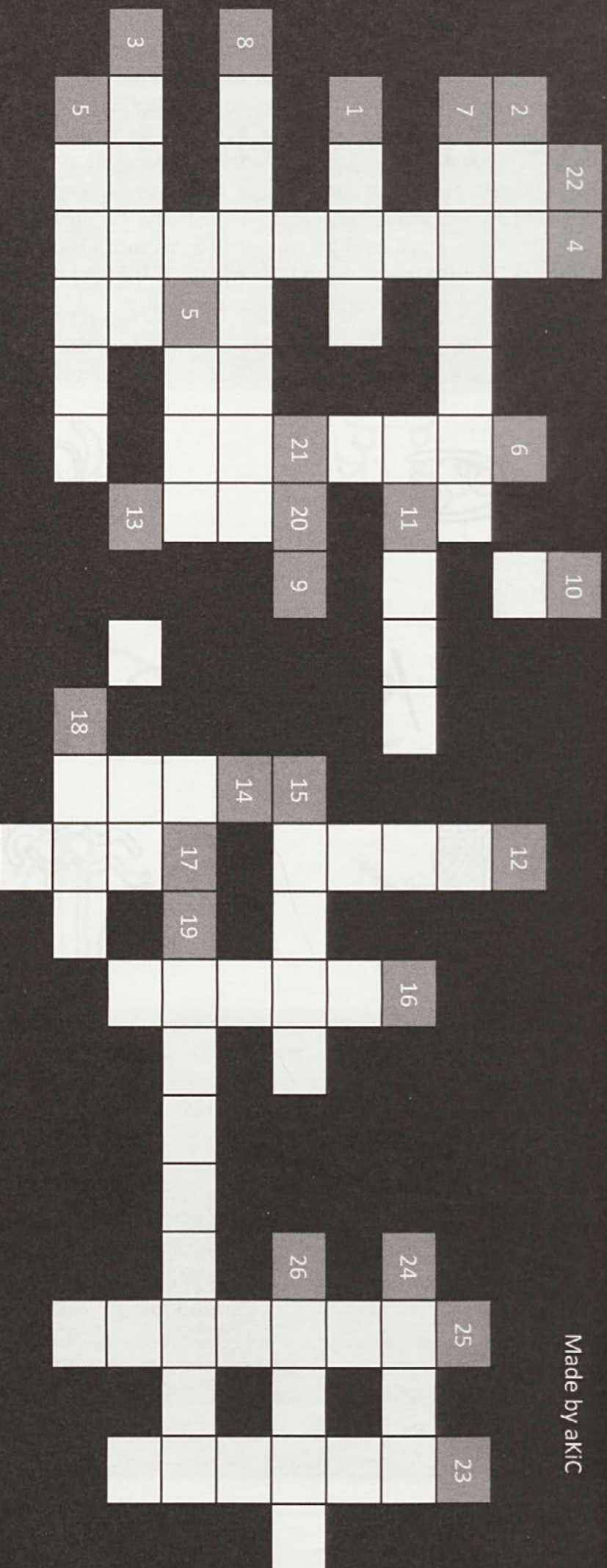
Tvoja domiselnost te velikokrat rešuje iz raznih situacij, vendar vedno ni tako. Na splošno ti gre v šoli dobro, ponekod pa bo boljše, če kaj še malo pogledaš. Nič pa se ne da pripomniti glede tvoje kreativnosti, ki jo morda lahko izkoristiš pri vzbujanju pozornosti tiste posebne osebe. Z zdravjem boš imel/-a nekaj težav, saj si precej dovzeten/-a za gripo. Pazi se!

Ribi

Včasih si tako zaposlen/-a s težavami drugih, da na svoje popolnoma pozabiš. Vrne se na Zemljo, saj imaš več dela, kot si misliš. Če si boš samo vzel/-a čas, da vse spraviš v red, potem ne bo nobenih težav. Prav tako začni posvečati več pozornosti svojim simpatijam kot pa prijateljevim. Skratka, začni se posvečati sebi. Najbolj pa moraš paziti na svoje zdravje, saj ni preveč trdno, še posebej v zimskih mesecih.

Julija Gačnik, 9. b

NAVPIČNO

- 4 ENERGIJA (W_k)
- 6 ORGANIZACIJA ZDRUŽENIH NARODOV
- 9 ANGLEŠKI IZRAZ ZA SMEH V SLENGU
- 10 2
- 12 KIS
- 14 STENA
- 16 DOMAČA ŽIVAL, KI DAJE MLEKO (OBIČAJNO NA KMETIJU)
- 17 ČRN PTIČ
- 20 MEDMET
- 21 GOSPA
- 22 PRIPIS
- 23 ... IN MARMELADA
- 25 ROJSTNI KRAJ PRIMOŽA TRUBARJA

VODORAVNO

- 1 PRVI PAS PRI KARATEJU
- 2 PRIMOŽ KOZMUS
- 3 Zn V KEMIJI
- 5 POLITIK (PAHOR)
- 7 OSMINKA, ČETRTRINKA, OSMINKA
- 8 TRIKOTNO GLASBILLO
- 11 POMANUŠEVALNIČA OD RAK
- 13 PESNIK
- 15 SLOVENSKI PREDSEDNIK (DANILO)
- 18 PES PO ANGLEŠKO
- 19 GOZDNA ŽIVAL
- 24 MOŠKO IME
- 26 DETJU PODOBNA PTICA